

แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม
จังหวัดกาญจนบุรี

GUIDELINES FOR DEVELOPMENT SPECIAL ECONOMIC AREAS ZONE
SUPPORT TO INDUSTRIAL ESTATE KANCHANABURI PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2558

KMITL-2015-ED-M-221-026

แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม
จังหวัดกาญจนบุรี

GUIDELINES FOR DEVELOPMENT SPECIAL ECONOMIC AREAS ZONE
SUPPORT TO INDUSTRIAL ESTATE KANCHANABURI PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2558
KMITL-2015-ED-M-221-026

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GUIDELINES FOR DEVELOPMENT SPECIAL ECONOMIC AREAS ZONE
SUPPORT TO INDUSTRIAL ESTATE KANCHANABURI PROVINCE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2015

KMITL-2015-ED-M-221-026

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2015

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคม
อุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี
Guidelines for Development Special Economic
Areas Zone Support to Industrial Estate
Kanchanaburi Province

นักศึกษา

นายอภิชาติ อำนาจช่วย

รหัสประจำตัว

56603159

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิศดารภรณ์ ทิพย์โสธร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รศ.สมพล ดำรงเสถียร	
ผศ.ดร.พิศดารภรณ์ ทิพย์โสธร	
รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล	
รศ.สุรศักดิ์ กังขาว	
รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ

18 ธันวาคม 2558 เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ

ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะกรรมการอุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วันที่.....เดือน.....ค.ศ. 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับ
นิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี

นักศึกษา

นายอภิชาติ อำนวยช่วย

รหัสประจำตัว

56603159

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรม

พ.ศ.

2558

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.พัศตราภรณ์ ทิพย์โสธร

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรีโดยมีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี 2) ศึกษาความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบการค้าบ้านพุน้ำร้อน 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บ้านพุน้ำร้อน เพื่อรองรับพาณิชย์กรรม ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในพื้นที่ และผู้ประกอบการค้า โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจและแบบสอบถาม จากประชากรครัวเรือน และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ โดยทำการสำรวจภาคสนาม และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอธิบาย และเชิงปริมาณโดยใช้ค่าความถี่ร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่าลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรีมีวิถีชีวิตที่น่าศึกษาและเป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ที่มีการค้าการขนส่งจากนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรือ น้ำลึกทวายในประเทศพม่า ซึ่งมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆทางด้านกายภาพของเมืองที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตหลายด้านเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของคนในชุมชนและผู้ประกอบการค้าในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ด้านการพัฒนาพื้นที่ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก พ.ศ.2554 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-พ.ศ. 2559) เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการค้าและอุตสาหกรรมโดยการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและศึกษาต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต่ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Guidelines for Development Special Economic Areas Zone Support to Industrial Estate Kanchanaburi Province
Student	Mr Apichart Amnajchuy
Student ID.	56603159
Degree	Master of Industrial Education
Program	Architecture
Year	2015
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.PastrapornTippayasothorn

ABSTRACT

This research is guidelines the Development of areas of special economic zones for supporting industrial estate Kanchanaburi Province. The objective are 1) Studying for physical environment of Baan Phu Nam Ron T.Bankao A.Muang Kanchanaburi Province. 2) Studying for the community local needs and trader Baan Phu Nam Ron and 3) Proposed guidelines for the development of the physical environment of Baan Phu Nam Ron T.Bankao A.Muang Kanchanaburi Province. The population of this study are local people and travelers. The field survey instruments is survey form and questionnaires from households. There are descriptive data analyzed and quantitative by frequency and percentage.

The study found that the physical environment of Baan Phu Nam Ron Kanchanaburi is a way of life and special economic zones which is trade and transportation from industrial estate and deep-sea port in Dawei, Myanmar. The needs of physical facilities are increasing during trader and local people to engage in recreational activities. The physical development have to comply with the development plan as the economic hub of Kanchanaburi West 2011. Then the National Economic and Social Development Plan No.11 (2012- 2016) will promote the industry activities and logistics by the development guidelines for special economic zone support to industrial Kanchanaburi province.

กิตติกรรมประกาศ

การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์นี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดีจากความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาและแก้ไขในสิ่งที่ผิดพลาดอันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยครั้งนี้ทำให้งานวิจัยสำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง รวมถึงขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, รศ.สุรศักดิ์ กังขาว, รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดพิบาลและ รศ.สมพล ดำรงเสถียร ที่ได้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจเครื่องมือวิจัย ขอขอบพระคุณ รศ.อุดมศักดิ์ สารีบุตร, ผศ.ดร.จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง อาจารย์ประจำสาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการออกแบบ และ ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงสี, ผศ.ดร.ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันท์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่าที่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรีและประชาชนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ต่างๆ และขอขอบพระคุณพี่หนึ่งฤทัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัสดุองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่าที่ให้ข้อมูลในการลงสำรวจและความความคิดเห็นที่ประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่น้อง ทุกท่านและเพื่อนๆทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภรรยา คุณณัชชา ที่คอยเป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือทุกอย่างเป็นอย่างดี และทุกคนที่เป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของข้าพเจ้าที่ให้การสนับสนุนการศึกษาตลอดจนสำเร็จการศึกษา

ขอขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการเป็นนักศึกษาสถาบันนี้

อภิชาติ อำนาจช่วย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	7
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 สภาพทั่วไปทางกายภาพ จังหวัดกาญจนบุรี.....	9
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนา.....	15
2.3 เขตเศรษฐกิจพิเศษ.....	20
2.4 แนวทางการจัดสภาพแวดล้อม.....	22
2.5 การศึกษาตัวอย่างพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ.....	33
2.6 ข้อกำหนดกฎหมายผังเมือง.....	34
2.7 ข้อกำหนดการใช้ที่ดิน.....	38
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
3.1 พื้นที่ศึกษา	45
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	48
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย.....	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และดัด IV อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	53
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ และสังเกต	53
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการกรอกแบบสอบถาม.....	65
4.3 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ และสังเกต.....	75
บทที่ 5 อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	78
5.2 อภิปรายผล.....	81
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	113
ภาคผนวก.....	115
ภาคผนวก ก. เอกสารทางราชการที่ใช้ในการวิจัย.....	116
ภาคผนวก ข. หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	123
ภาคผนวก ค. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	128
ภาคผนวก ง. ภาพการนำเสนอผลงานทางวิชาการ.....	135
ประวัติผู้เขียน.....	138

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อVอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงรายได้การผลิตรายสาขาจังหวัดกาญจนบุรีปี พ.ศ. 2553	13
3.1 แสดงจำนวนประชากรที่อาศัยตำบลบ้านเก่า.....	45
3.2 แสดงจำนวนศาสนาสถานในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า.....	47
3.3 แสดงจำนวนสถาบันการศึกษาในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า.....	47
3.4 แสดงจำนวนสาธารณสุขในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า.....	48
3.5 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า.....	48
3.6 แสดงจำนวนประชากรในเขตพื้นที่ศึกษา.....	49
3.7 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเขตพื้นที่ศึกษา.....	50
4.1 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม.....	66
4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	67
4.3 ความคิดเห็นความต้องการด้านกายภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	69
4.4 ความคิดเห็นความต้องการด้านกายภาพของผู้ตอบแบบสอบถามผู้ประกอบการค้า.....	71
4.5 ความคิดเห็นการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ของประชาชนในพื้นที่.....	73
4.5 ความคิดเห็นการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ของผู้ประกอบการค้า.....	74
5.1 แสดงเกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสม.....	92

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตีพิมพ์อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวความคิดในการศึกษาวิจัย.....	6
2.1 แผนที่จังหวัดกาญจนบุรี.....	10
2.2 ความแตกต่างระหว่างนิคมอุตสาหกรรมทั่วไปกับนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ.....	19
2.3 แสดงรูปแบบถนนแบบตารางหมากรุก 1.....	28
2.4 แสดงรูปแบบถนนแบบตารางหมากรุก 2.....	28
2.5 แสดงรูปแบบถนนแบบแบบรัศมี แบบ ก. และ แบบ ข.....	29
2.6 แสดงรูปที่ดินแบบต่างๆ.....	30
2.7 แสดงเส้นหรือแนวก่อสร้าง.....	31
2.8 แสดงการแบ่งส่วนพื้นที่ดิน.....	23
3.1 แสดงพื้นที่ศึกษาตำบลบ้านเก่า.....	46
3.2 แสดงมุมมองอย่างใดโดยใช้หลักความน่าจะเป็น.....	48
4.1 แสดงแผนที่ตั้งของตำบลที่ใช้เก็บข้อมูลสำรวจและสังเกต.....	54
4.2 แสดงสภาพปัจจุบันบริเวณบ้านพุน้ำร้อน.....	55
4.3 แสดงรูปแบบการเข้าถึงบ้านพุน้ำร้อนทางรถ.....	55
4.4 แสดงลักษณะประเพณีและวัฒนธรรม.....	56
4.5 แสดงลักษณะรูปแบบทางสถาปัตยกรรมท้องถิ่น.....	57
4.6 แสดงลักษณะร้านอาหารภายในชุมชนบ้านพุน้ำร้อน.....	58
4.7 แสดงลักษณะร้านจำหน่ายสินค้าในชุมชนบ้านพุน้ำร้อน.....	58
4.8 แสดงลักษณะระบบไฟฟ้าและแสงสว่างหมู่บ้าน.....	59
4.9 แสดงห้องน้ำสาธารณะในชุมชน.....	59
4.10 แสดงโรงเรียนบ้านพุน้ำร้อน.....	60
4.11 แสดงรูปแบบตลาดชุมชนบ้านพุน้ำร้อน.....	60
4.12 แสดงระบบขนส่งสาธารณะ.....	61
4.13 แสดงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก.....	61
4.14 แสดงป้ายบอกเส้นทางการจราจรในชุมชนบ้านพุน้ำร้อน.....	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตัด VI ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

	หน้า
4.15 แสดงรูปแบบศาลาที่นั่งพักผ่อน.....	62
4.16 แสดงรูปแบบถังขยะ.....	63
4.17 แสดงลานกิจกรรม.....	63
4.18 แสดงหน่วยบริการรักษาความปลอดภัย.....	64
4.19 แสดงรูปแบบลานจอดรถ.....	64
5.1 แสดงภาพการวิเคราะห์แนวความคิดการกำหนดรูปแบบทางเลือกที่ 1.....	89
5.2 แสดงภาพการวิเคราะห์แนวความคิดการกำหนดรูปแบบทางเลือกที่ 2.....	90
5.3 แสดงภาพการวิเคราะห์แนวความคิดการกำหนดรูปแบบทางเลือกที่ 3.....	91
5.4 แสดงภาพแนวทางการกำหนดโซน.....	93
5.5 แสดงภาพ Master Plan.....	94
5.6 แสดงรูปแบบเส้นทางสัญจรบ้านpunaroon.....	95
5.7 แสดงการใช้พื้นที่ภายใน.....	96
5.8 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 1.....	97
5.9 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 1.....	98
5.10 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 2.....	99
5.11 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 2.....	100
5.12 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 3.....	101
5.13 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 3.....	102
5.14 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 4.....	103
5.15 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 4.....	104
5.16 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 5.....	105
5.17 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 5.....	106
5.18 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 6.....	107
5.19 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 6.....	108
5.20 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 7.....	109
5.21 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 7.....	110
5.22 แสดงรูปแบบสิ่งประกอบบริเวณเส้นทางศึกษา.....	111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตั้ง VIII อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพปัจจุบันของประเทศไทยที่กำลังเผชิญอยู่ ได้แก่ ความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศเมืองทั้งในพื้นที่ชุมชนเมือง พื้นที่ชายขอบเมืองและพื้นที่ชนบทที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการขยายตัวของเมือง โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจากพื้นที่เกษตรกรรมไปสู่อุตสาหกรรม ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆกับชุมชน ที่อาศัยพื้นที่ใกล้เคียงในบริเวณรอบๆ โรงงานอุตสาหกรรม ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม และ ด้านสังคม การที่โรงงานอุตสาหกรรมมีการขยายตัวมากขึ้นเนื่องมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจ ที่ต้องการส่งเสริมการลงทุน ให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุนด้านอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงประเทศไทยที่จะเริ่มเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ASEAN Economic Community (AEC) ในปี พ.ศ.2558 นี้ทำให้เกิดประตูก้าวระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน (AEC) เพิ่มขึ้นจากเดิม (ยุทธศาสตร์นโยบายเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559) โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มีการแบ่งพื้นที่ตลาดนิคมอุตสาหกรรมออก 6 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ,ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ,ภาคกลาง ,ภาคตะวันออก , ภาคใต้ และภาคตะวันตกเป็นภาคที่มีความสำคัญโดยเฉพาะ เนื่องจากมีพื้นที่ติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์หรือพม่า ที่จะเกิดโครงการขนาดใหญ่คือ นิคมอุตสาหกรรมและท่าเรือน้ำลึกทวาย นักลงทุนชาวต่างชาติจำนวนมากจึงมีความสนใจที่การลงทุนในจังหวัดตามแนวชายแดนมากขึ้น ดังนั้นเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2558 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม. 2555-2558) จึงได้เริ่มโครงการพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนของประเทศไทยในหลายจังหวัดได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร สงขลา สระแก้ว ตรัง กาญจนบุรี และ ตาก เพื่อรองรับ นิคมอุตสาหกรรม การจ้างงานและโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก โดยเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมหรือวิสาหกิจ SMEs (Small and Medium Enterprises) เป็นกลุ่มธุรกิจ ที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน (รายงานการวิจัยแนวโน้มตลาด การนิคมอุตสาหกรรม. 2556) เนื่องจากเป็นกลไกหลักที่สนับสนุนการขับเคลื่อนกิจกรรมและการเติบโตทางเศรษฐกิจ รวมถึงเป็นแหล่งจ้างงานและการส่งออกที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ

จากการที่ประเทศไทยมีโครงการพัฒนาพื้นที่ชายแดนจังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเชื่อมต่อกับนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรือน้ำลึกทวายในประเทศสหภาพพม่า โดยจะมีจุดเชื่อมต่อกับไทยที่ บ้าน พุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ติดเขตชายแดนพม่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ ทำนา (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า.2557)[ออนไลน์] จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางระบบเศรษฐกิจ สังคมอย่างมาก โดยเฉพาะนิคมอุตสาหกรรม จะเกิดการจ้างงาน มีระบบสาธารณสุข โภค ระบบการขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่เพิ่มขึ้น แต่สิ่งที่ตามมาคือปัญหาต่อชุมชนในพื้นที่ทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้หากไม่มีการวางแผนการจัดการอย่างเหมาะสม ดังนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษให้เป็นระบบอย่างยั่งยืนและลดผลกระทบกับชุมชนในพื้นที่ จึงควรมีการศึกษาและจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการอื่นได้
ไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมชนทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดวางผังพื้นที่ นิคมอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ มีการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น และใช้วัสดุที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อม พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศน์ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาระหว่างชุมชนกับนิคมอุตสาหกรรม

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจและศึกษาเพื่อเสนอแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บ้านพุน้ำร้อน เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม โดยทำการศึกษาสภาพทางกายภาพของบ้านพุน้ำร้อนตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี และศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพ ที่มีผลต่อชุมชนที่อาศัยภายในพื้นที่ บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี และแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเสนอแนวทางในการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้สอดคล้องกับกิจกรรมนันทนาการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการพัฒนาพื้นที่ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี (แผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก.2554) เพื่อรองรับการขยายตัว และการเชื่อมโยงการติดต่อไปยังทั่วภูมิภาคของประเทศต่อไปดังนั้นแนวทางการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นระบบอย่างยั่งยืนและลดผลกระทบกับชุมชนในพื้นที่ จึงควรมีการศึกษาการวางผังและโครงสร้างพื้นฐานที่จะเกิดขึ้นใหม่ ให้เป็นมิตรและลดผลกระทบกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมของชุมชน

ดังนั้นการศึกษาคั้งนี้จึงจะศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมกายภาพ พื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ประกอบกับความต้องการของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ เพื่อกำหนดรูปแบบของการวางผังทางกายภาพบ้านพุน้ำร้อน โดยศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพ ที่มีผลต่อชุมชนที่อาศัยภายในพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเสนอแนวทางในการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้สอดคล้องกับนโยบายแผนการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมที่เชื่อมโยงติดต่อไปทั่วภูมิภาคของประเทศต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมด้านกายภาพพื้นที่ บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบการค้า ในพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน
- 1.2.3 เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า เพื่อรองรับพาณิชยกรรม

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ เสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่รอบนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

1.3.1 กรอบแนวคิดการศึกษาสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกและปัญหาของพื้นที่ ได้แนวความคิดจาก (สมพล ดำรงเสถียร 2548: 17) ดังนี้

1.3.1.1 ศึกษาสถานที่ตั้งข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในเรื่องแนวทางการพัฒนาโดยมีการศึกษาดังนี้

- (1) สภาพกายภาพข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ ได้แก่ ที่ตั้ง เขตการปกครอง สภาพภูมิประเทศ
- (2) ทรัพยากร ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม
- (3) ตลาดการค้า ได้แก่ ผู้ประกอบการค้า พาหนะที่ใช้ในการเดินทางกิจกรรมการเข้ามา ฤดูกาล ทักษะคิดและความต้องการ
- (4) ความพร้อมของพื้นที่ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน การบริการ ข้อมูลข่าวสาร สถานที่และสิ่งแวดลอม
- (5) การเข้าถึง ได้แก่ ระบบเส้นทางคมนาคมขนส่งความสะดวกในการเข้าถึง

1.3.1.2 ศึกษาสภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ในปัจจุบัน

จากกรอบแนวคิดข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณบ้านพุน้ำร้อน โดยทำการศึกษาสถานที่ตั้ง สภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ในปัจจุบัน สภาพแวดล้อมกายภาพที่สามารถมองเห็นการเกิดกิจกรรมและการใช้พื้นที่รวมทั้งสิ่งแวดลอมเพื่อให้เกิดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอยู่อาศัยและรองรับพาณิชยกรรม รวมไปถึงข้อกำหนดและมาตรฐานของชุมชนในด้านสภาวะวิถีชีวิต ประชากร เศรษฐกิจและสังคม เพื่อที่จะใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาให้มีสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาและความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดกับพื้นที่ สมพล ดำรงเสถียร (ม.ป.ป: 89) ที่กล่าวถึง Image คือ ภาพรวมของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในใจหลังจากที่บุคคลหนึ่ง ๆ ได้เห็นสิ่งนั้นแล้ว Image ของเมือง คือ ภาพรวมของเมือง ๆ นั้นที่บุคคลจำได้ หลังจากที่ได้ไปเยี่ยมชมเมืองนั้นมาแล้วหรือหมายถึง การถอดภาพของเมืองเข้าสู่จิตใจ Image ของเมือง หรือ ภาพรวมของเมืองที่มีชัดเจนจะช่วยให้ผู้มาเยือนรู้สึกมั่นใจกับการสัญจร เกิดความประทับใจ และสามารถจดจำเมืองนั้น ๆ ได้ โดยมีหลักเบื้องต้นอยู่ 5 ประการ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ประกอบขึ้นเป็น Image ของเมืองคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการเขียนเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ย่าน (Districts)
2. ที่รวมกิจกรรม (Node)
3. ทางสัญจร (Path)
4. ที่หมายตา (Landmarks)
5. ขอบเขต (Edge)

จากแนวคิดดังกล่าวมา ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวคิดของการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพคำนี้ถึงกระบวนการคิดในการออกแบบให้สอดคล้องกับ Image ของเมือง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถอ่านเอกลักษณ์ของเมืองได้ ซึ่งประกอบด้วย

1. ย่าน (Districts)
2. ที่รวมกิจกรรม (Node)
3. ทางสัญจร (Path)
4. ที่หมายตา (Landmarks)
5. ขอบเขต (Edge)

ในการพัฒนาเมืองในรูปแบบต่าง ๆ นี้ จะส่งผลโดยตรงต่อลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางสังคม ลักษณะทางเศรษฐกิจ รวมถึงลักษณะทางภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม และเป็นตัวกำหนดแนวทาง

จากแนวคิดข้างต้น สามารถสรุปกรอบการศึกษาสภาพปัญหาการจัดสภาพแวดล้อมภายในรูปแบบการปรับปรุงขนาดของพื้นที่ใช้สอย ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

1.3.2 การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจ (Eco Industrial Development :EID) (Korhonen J,2001 อ้างใน ศิริรัตน์ ศิริพรวิศาล, 2551) จากแนวคิดทฤษฎี Industrial Ecology สู่อุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจ (Eco Industrial Development : EID) การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจ (EID – Eco-Industrial Development) เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้วัสดุ และพลังงานอย่างคุ้มค่า ด้วยการวางแผนอย่างรอบคอบก่อนใช้ และด้วยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ การเพิ่มประสิทธิภาพที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและลดปริมาณของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิต หากยังเป็นการลดต้นทุน เพิ่มผลกำไร และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับภาคธุรกิจอีกด้วย จากประโยชน์ต่าง ๆ ที่ได้รับเพิ่มขึ้นนี้ การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจ จึงเป็นกลไกที่เพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจ โดยใช้มาตรการในการป้องกันมลภาวะตั้งแต่แรกเริ่ม แทนการใช้หลักการบำบัดมลภาวะที่เกิดขึ้นในท้ายสุดของกระบวนการผลิต และนอกจากนี้การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจยังเป็นการสร้างงานควบคู่ไปกับการยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

จากแนวคิดข้างต้น สามารถสรุปกรอบการศึกษา การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้วัสดุ และพลังงานอย่างคุ้มค่า และการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจ จึงเป็นกลไกที่สำคัญต่อการเพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจ โดยใช้มาตรการในการป้องกันมลภาวะ การวางแผนอย่างรอบคอบ และสร้าง

เครือข่ายความร่วมมือกันระหว่างชุมชนกับโรงงานอุตสาหกรรม
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษานี้ เหนืออนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.3 กรอบแนวคิดการศึกษาแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่าของ Spreiregen Pual และ วรรณศิลป์ พีรพันธุ์ (อ้างใน สมณมาลย์ กาญจนะ, 2544) ที่กล่าวถึงรูปร่างขนาด และความหนาแน่นของเมือง (Shape Size And Density) เพื่อแสดงให้เห็นว่า การใช้ที่ดินในเมืองมีความสัมพันธ์กับทางสัญจรกับพื้นที่เปิดโล่งหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งความต่อเนื่อง ระหว่างชุมชนในเมือง ขนาดของความหนาแน่นของเมืองช่วยให้เห็นการกระจายตัวของประชากรในเมือง รวมไปถึงลักษณะวิธีการขนส่งที่เชื่อมกับพื้นที่ความหนาแน่นต่าง ๆ ให้ประสานกัน

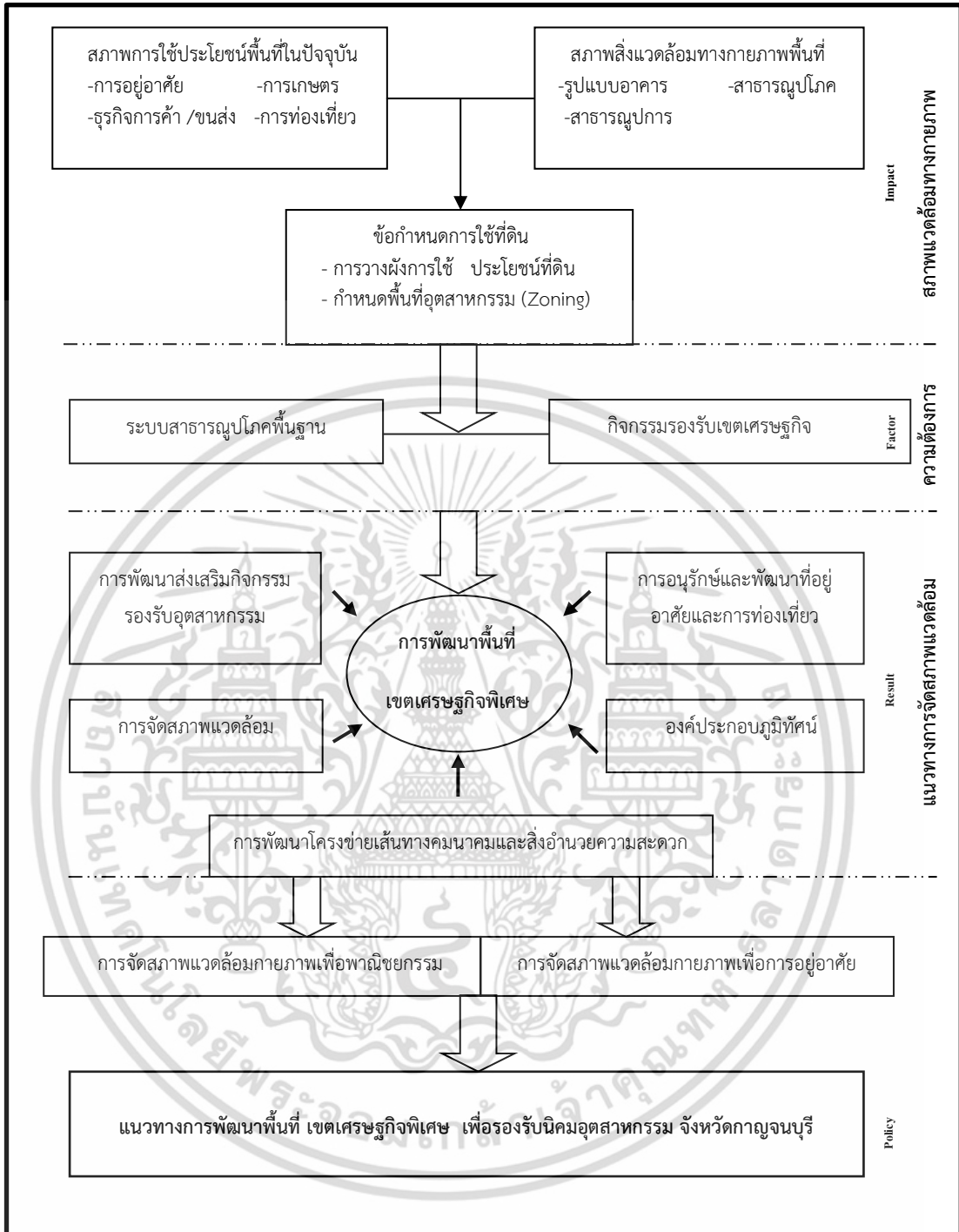
Worskett (1969:36) Character of Space เป็นเอกลักษณ์หรือลักษณะของที่ว่างซึ่งถูกปิดล้อมอยู่ (Encloses of Space) หรือกล่าวได้ว่าจะเป็นความสัมพันธ์มาจากที่ว่าง ที่ถูกปิดล้อมและจะมีมุมมองแต่ละมุมที่ถูกปิดล้อมด้วยอาคารหรือส่วนประกอบอื่นๆ ทางภูมิทัศน์ของเมือง(Townscape) ถึงแม้ว่าจะเป็นย่านเดียวกัน แต่เป็นคนละมุมของถนน จะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันไป

Change of Level เป็นความสัมพันธ์ซึ่งต่อเนื่องจากลักษณะของที่ว่าง (Character of Space) เมื่อมีเอกลักษณ์และลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ซึ่งถูกปิดล้อมการเปลี่ยนระดับ มุมมอง เช่น การเดินขึ้นเนิน จะไม่เปลี่ยนเอกลักษณ์หรือลักษณะของพื้นที่ แต่จะเป็นการสร้าง ความรู้สึกขึ้นใหม่ โดยเป็นการเพิ่มความน่าตื่นตึ่ง และความประทับใจในภูมิทัศน์ของเมือง

Activities ลักษณะของถนนและการใช้ถนน รวมถึงกิจกรรมของผู้คนและวิถีชีวิตที่ปรากฏนั้น จะเสริมสร้างเอกลักษณ์ขึ้นในพื้นที่นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะและเอกลักษณ์ในทางทัศนียภาพ (Visual Characteristics)

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมา ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวคิดการศึกษาการศึกษาแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อม บริเวณพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่าคือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นกับพื้นที่ จะมีความสัมพันธ์กับพื้นที่ว่าง ผู้วิจัยได้นำหลักการที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมาเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมกายภาพบ้านพุน้ำร้อน แนวคิดการส่งเสริมกิจกรรมที่มีอยู่แล้วและปรับปรุงการใช้พื้นที่เพื่อให้เกิดกิจกรรมการอยู่อาศัยและส่งเสริมพาณิชยกรรม เน้นการแบ่งโซน กิจกรรมในพื้นที่ โดยศึกษาแนวทางในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

1. แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยและการท่องเที่ยว
2. แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อม
3. แนวทางการพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวก
4. แนวทางการพัฒนากิจกรรมเสริมพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม
5. แนวทางการพัฒนาองค์ประกอบภูมิทัศน์

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดการวิจัยแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตพื้นที่การศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตพื้นที่ศึกษาชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี

1.4.1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงและกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ TaroYamane แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการค้าในพื้นที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์การเลือกศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรครัวเรือนในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามที่ได้จากจากสูตรที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05% เป็นจำนวน 150 คน

1.4.2 ประชากร

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรในพื้นที่ตำบลบ้านเก่า จำนวน 13,291 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสูตรคำนวณของ TaroYamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% และค่าความคลาดเคลื่อน 10 % และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วนรวม 150 คน ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน ตำบล บ้านเก่า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี และผู้ประกอบการค้าที่เข้ามาในบริเวณพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารตำบลบ้านเก่า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้องและมีผลโดยตรงต่อพื้นที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตพื้นที่ทำการศึกษาคอบคลุมเพื่อพัฒนาพื้นที่ตำบลบ้านเก่า เนื้อที่ประมาณ 16,850 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 4 หมู่บ้านของตำบลบ้านเก่า อำเภอมืองกาญจนบุรี คือ บ้านพุน้ำร้อน บ้านลำทหาร บ้านหนองบ้านเก่า และบ้านห้วยน้ำขาว

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.3.1 สภาพปัจจุบันด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี

1.4.3.2 รูปแบบและลักษณะพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พื้นที่ชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี

1.4.3.3 สภาพเศรษฐกิจในชุมชน และอาชีพในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี

1.4.4 ขั้นตอนการศึกษา

1.4.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ รวบรวมเอกสารหนังสือและบทความที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการศึกษาวิจัย

1.4.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องและสำรวจข้อมูลเบื้องต้นด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชน

1.4.4.3 ลักษณะการตั้งถิ่นฐานและที่ตั้งชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 นิคมอุตสาหกรรม หมายถึง เขตพื้นที่ดินซึ่งจัดสรรไว้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปอยู่รวมกันอย่างเป็นสัดส่วน ประกอบด้วย พื้นที่อุตสาหกรรม สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ โรงกำจัดน้ำเสียส่วนกลาง ระบบป้องกันน้ำท่วม ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ นอกจากนี้ยังประกอบด้วย บริการอื่นที่จำเป็น อาทิ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ธนาคาร ศูนย์การค้า ที่พักอาศัยสำหรับคนงาน สถานีบริการน้ำมัน เป็นต้น

1.5.2 พาณิชยกรรม หมายถึง การงานประจำเกี่ยวกับอาชีพค้าขาย หรือกิจการอย่างอื่นที่สำคัญ และที่ไม่ใช่ราชการ โดยการประกอบกิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม การบริการ หรือกิจการอย่างอื่น เป็นการค้า

1.5.3 เขตเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึง เขตพื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะตามพระราชบัญญัติ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งให้สิทธิพิเศษบางประการในการดำเนินกิจการต่างๆ เช่น การอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว การบริการ หรือการอื่นใด รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่ดี

1.5.4 การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนสภาพ ปรับปรุงให้ต่างจากเดิม ทำให้เจริญก้าวหน้าโดยทั่วไป เช่น การพัฒนาชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การพัฒนาประเทศ เป็นต้น การทำสิ่งเหล่านั้น ให้ดีขึ้น เจริญขึ้น สนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ให้ดีขึ้นยิ่งขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า “การพัฒนา” เป็นกระบวนการของการเคลื่อนไหวจากสภาพ ที่ไม่พึงพอใจไปสู่สภาพที่น่าพึงพอใจ การพัฒนาเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงอย่างเสมอไม่หยุดนิ่ง

1.5.5 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่บริเวณบ้านพุน้ำร้อน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สามารถมองเห็นการเกิดกิจกรรมและปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของชุมชนบริเวณบ้านพุน้ำร้อนรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่แสดงถึงเอกลักษณ์ความโดดเด่นของพื้นที่

1.5.6 ความต้องการ หมายถึง ความต้องการใช้สาธารณูปโภค-สาธารณูปการ เพื่อความสะดวกและส่งเสริมความเป็นอยู่รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว

1.5.7 ผู้ประกอบการค้า หมายถึง ผู้ประกอบกิจการขายสินค้าไม่ว่าอย่างใด อย่างเป็นเดียวหรือหลายอย่าง ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว การบริการหรือการอื่นใด รวมทั้งเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่เกี่ยวข้อง

1.5.8 แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง แนวคิดการส่งเสริมกิจกรรมที่มีอยู่แล้วและปรับปรุงการใช้พื้นที่เพื่อให้เกิดกิจกรรมด้านการอยู่อาศัยและพื้นที่ลักษณะทางกายภาพในบริเวณพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยคำนึงถึง ย่าน ที่รวมกิจกรรมทางสัญจร และส่งเสริมกิจกรรมด้านอุตสาหกรรม, พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการวางผังชุมชนตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวม แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำการวิจัยโดยมีเนื้อหา ดังนี้

- 2.1 สภาพทั่วไป ทางกายภาพจังหวัดกาญจนบุรี
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา
- 2.3 เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- 2.4 แนวทางการจัดสภาพแวดล้อม
- 2.5 การศึกษาตัวอย่างพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- 2.6 ข้อกำหนดกฎหมายผังเมือง
- 2.7 ข้อกำหนดการใช้ที่ดิน
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนบุรีเป็นเมืองเก่าแก่ที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนานในอดีตเคยเป็นเมืองหน้าด่านการทำศึกสงครามกับสหภาพพม่า สภาพภูมิประเทศเต็มไปด้วย ภูเขา ป่าไม้ นานาพันธุ์มีพื้นที่ใหญ่เป็นลำดับที่ 3 ของประเทศ เป็นดินแดนแห่งธรรมชาติ อันอุดมสมบูรณ์ด้วยผืนป่า พรรณไม้ โถง ถ้ำ น้ำตก และประเพณีวัฒนธรรมอันหลากหลายของผู้คนหลากหลายเชื้อชาติที่อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร ทั้งไทย พม่า มอญ ปากะญอ (กะเหรี่ยง) ฯลฯ ยิ่งไปกว่านั้น กาญจนบุรียังเต็มไปด้วยเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะเหตุการณ์ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งมีอนุสรณ์สถานหลายแห่งปรากฏให้เห็นเป็นหลักฐาน เช่น สะพานข้ามแม่น้ำแคว สุสานทหารสัมพันธมิตร พิพิธภัณฑ์ช่องเขาขาด ฯลฯ

2.1 สภาพทั่วไป ทางกายภาพจังหวัดกาญจนบุรี

2.1.1 สภาพทั่วไปของพื้นที่ของ จังหวัดกาญจนบุรี

2.1.1.1 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ของจังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัดกาญจนบุรีตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของประเทศไทยอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 129 กิโลเมตร มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ตลอดแนวระยะทางประมาณ 370 กิโลเมตร ประกอบด้วยช่องทางเข้าออกประมาณ 43 ช่องทาง

อาณาเขต

ทิศเหนือ จังหวัดตากและจังหวัดอุทัยธานี

ทิศใต้ จังหวัดราชบุรี

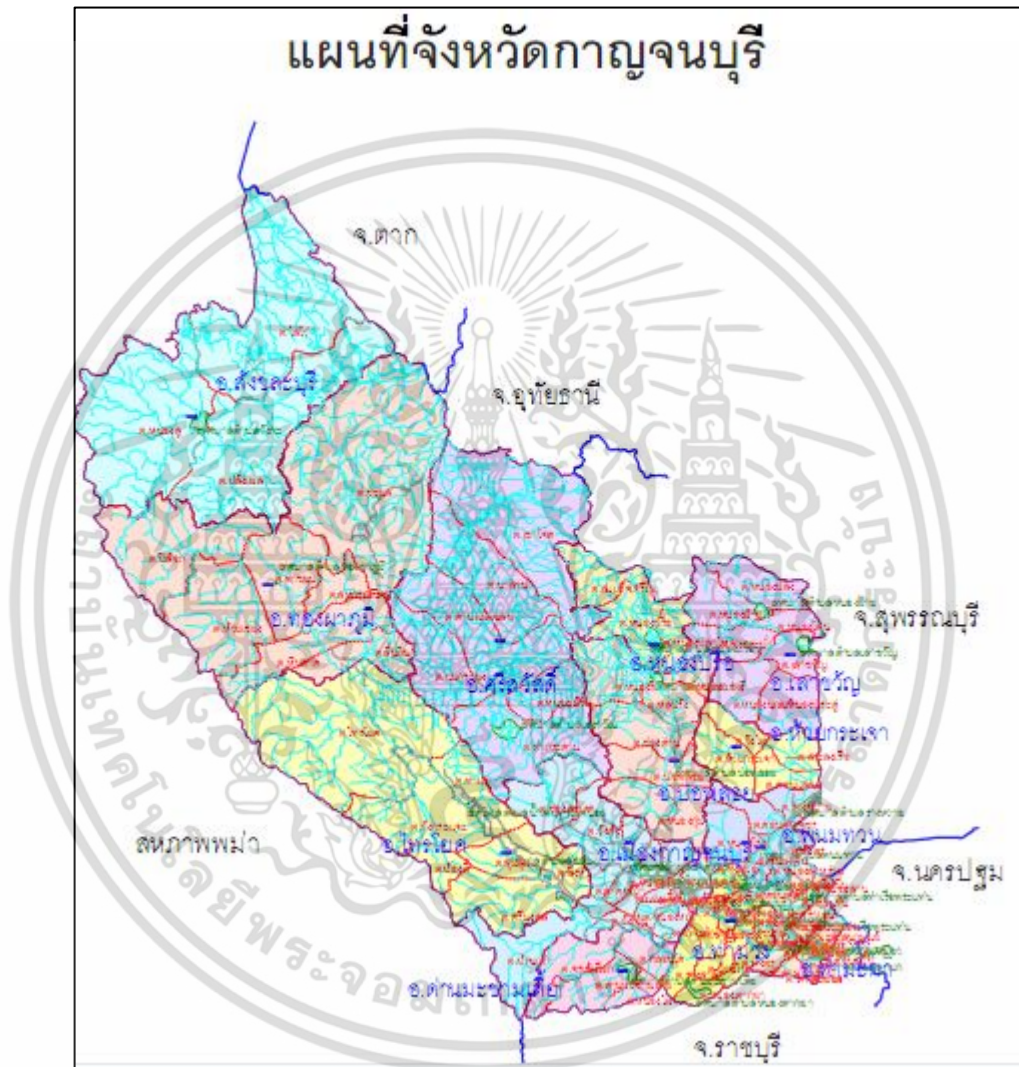
ทิศตะวันออก จังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดนครปฐม

ทิศตะวันตกประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่

จังหวัดกาญจนบุรีมีพื้นที่ประมาณ 19,483 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,176,968 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ประมาณ 7.4 ล้านไร่ และเป็นพื้นที่ถือครองทางการเกษตรประมาณ 3,024,548 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดกาญจนบุรีเป็นภูเขามากกว่า 70% มีลักษณะเป็นป่า มีทั้งป่าโปร่งและป่าดงดิบ ทิวเขา หุบเขา และที่ราบลุ่มแม่น้ำ โดยพื้นที่ทางด้านเหนือและทิศตะวันตกของจังหวัดเป็นเทือกเขาแล้วค่อยๆ ลาดลงทางด้านใต้และตะวันออก

ภาพที่ 2.1 แผนที่จังหวัดกาญจนบุรี

ที่มา: กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

สภาพภูมิอากาศ

ทางตะวันตกมีสภาพภูมิศาสตร์แบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน (Tropical Savannah) ในฤดูร้อนจึงมีอากาศร้อนอบอ้าวมาก ในฤดูหนาวไม่หนาวจัด และเนื่องจากจังหวัดมีทิวเขาถนนธงชัยและทิวเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตะนาวศรีเป็นตัวกำบังลมที่พัดมาจากอ่าวเบงกอลและทะเลอันดามัน จึงทำให้มีฝนตกน้อยกว่าภาคอื่นๆ

ลักษณะภูมิอากาศสามารถแบ่งออกเป็น 3 ฤดูกาล ดังนี้

- ฤดูฝน เริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม เมื่อลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ประเทศไทย ในช่วงตอนต้นของฤดู ฝนจะตกชุกมาก แต่พอเข้าเดือนมิถุนายนจนถึงกลางเดือนสิงหาคม ปริมาณฝนจะไม่ชุกมาก เว้นแต่ในช่วงกลางเดือนสิงหาคม เนื่องจากเป็นระยะเวลาที่มีพายุดีเปรสชันเคลื่อนตัวเข้ามาทางด้านตะวันออก

- ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ โดยเกิดจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่มีคุณสมบัติหนาวเย็นและแห้งแล้งแผ่ลงปกคลุมจังหวัดกาญจนบุรี

- ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม เมื่อลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือสิ้นสุดลงก็จะเป็นช่วงของลมฝ่ายใต้พัดมาปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป โดยในเดือนเมษายนจะมีอากาศร้อนจัด

จังหวัดกาญจนบุรีจะได้รับอิทธิพลจากมรสุม ๒ ลูก ซึ่งพัดเป็นฤดูกาล คือ ในฤดูหนาวจะได้รับอิทธิพลของมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้บริเวณจังหวัดกาญจนบุรีประสบกับภาวะอากาศหนาวเย็นและแห้งแล้ง มรสุมอีกชนิดหนึ่ง คือ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกและมีอากาศชุ่มชื้น

ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดกาญจนบุรี มีทรัพยากรป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัด มีพื้นที่ประมาณ 7.4 ล้านไร่ หรือ 60% ของพื้นที่ทั้งหมด สถานที่ที่มีชื่อเสียง ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร เป็นป่าผืนใหญ่ที่สุดของประเทศไทย เชื่อมต่อกับป่าผืนใหญ่ของจังหวัดอุทัยธานี และจังหวัดตาก มีพื้นที่ทั้งหมด 2,279,500 ไร่ อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอทองผาภูมิ และอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1,470,000 ไร่

ป่าไม้ ในเขตอำเภอเมืองกาญจนบุรี มีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ 365,947

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ

ลุ่มน้ำและแม่น้ำสายสำคัญ ในเขตจังหวัดกาญจนบุรีมีดังนี้

แม่น้ำลำตะเพิน เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำแควใหญ่ มีแหล่งต้นน้ำมาจากอุทยานฯ ห้วยขาแข้ง จังหวัดอุทัยธานี ผ่านอำเภอหนองปรือ อำเภอบ่อพลอย ไหลไปบรรจบกับแม่น้ำแควใหญ่ที่ตำบลลาดหญ้า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

แม่น้ำแควใหญ่ เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำแม่กลอง มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาถนนธงชัย ในจังหวัดตาก ไหลลงมาทางทิศใต้ ผ่านอำเภอสังขละบุรี อำเภอศรีสวัสดิ์ และมาบรรจบกับแม่น้ำแควน้อยที่อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

แม่น้ำลำภาชี เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำแควน้อย มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาตะนาวศรี ไหลผ่านจังหวัดราชบุรี ลงมาบรรจบกับแม่น้ำแควน้อยที่ อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี

แม่น้ำแควน้อย เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำแม่กลอง มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาตะนาวศรี ไหลลงมาทางทิศใต้ ผ่านอำเภอสังขละบุรี อำเภอทองผาภูมิ อำเภอไทรโยค มาบรรจบกับแม่น้ำแควใหญ่ที่อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่น้ำแม่กลอง เกิดจากแม่น้ำแควใหญ่และแควน้อยไหลมาบรรจบกันที่ ตำบลปากแพรก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ผ่านอำเภอดำม่วง อำเภอดำมะกา จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี และไหลลงสู่อ่าวไทยที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ลุ่มน้ำแม่น้ำท่าจีน มีลักษณะเป็นลำห้วยสาขาขนาดเล็กของแม่น้ำท่าจีน ตั้งอยู่ในพื้นที่ อำเภอลำลูกเกด อำเภอห้วยกระเจา และอำเภอดำม่วง ซึ่งบางส่วนไหลลงแม่น้ำสุพรรณบุรี และบางส่วนในเขตอำเภอดำม่วง อำเภอดำมะกา เป็นการส่งน้ำผ่านระบบชลประทานโครงการแม่กลองใหญ่ไปลงแม่น้ำท่าจีนในจังหวัดนครปฐม

2.1.1.2 การเมืองการปกครอง

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น - อำเภอ 95 ตำบล 959 หมู่บ้าน

อำเภอ มีทั้งหมด 13 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอดำม่วง อำเภอดำมะกา อำเภอดำมะกา อำเภอบ่อพลอย อำเภอไทรโยค อำเภอทองผาภูมิ อำเภอสังขละบุรี อำเภอเลาขวัญ อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอดำมะขามเตี้ย อำเภอหนองปรือ และอำเภอห้วยกระเจา โดยมีระยะทางจาก อำเภอเมืองไปอำเภอต่างๆ ดังนี้

อำเภอดำม่วง 12 กิโลเมตร	อำเภอห้วยกระเจา 64 กิโลเมตร
อำเภอดำมะกา 30 กิโลเมตร	อำเภอหนองปรือ 75 กิโลเมตร
อำเภอดำมะขามเตี้ย 30 กิโลเมตร	อำเภอเลาขวัญ 98 กิโลเมตร
อำเภอบ่อพลอย 40 กิโลเมตร	อำเภอศรีสวัสดิ์ 102 กิโลเมตร
อำเภอไทรโยค 50 กิโลเมตร	อำเภอทองผาภูมิ 145 กิโลเมตร
	อำเภอสังขละบุรี 230 กิโลเมตร

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทั้งหมด 127 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง (เทศบาลเมืองกาญจนบุรีและเทศบาลเมืองท่าเรือพระแท่น) เทศบาลตำบล 39 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 80 แห่ง

ประชากร

จำนวนประชากรของจังหวัดกาญจนบุรีประมาณ 841,633 คน เป็นเพศชาย 423,375 คน และเพศหญิง 418,258 คน (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม 2554)

โครงสร้างทางสังคม

1. สถาบัน/สถานศึกษา ระดับประถมศึกษา-ระดับอุดมศึกษา จำนวน 518 แห่ง และมีสถาบันระดับอุดมศึกษา จำนวน 4 แห่ง
2. ศาสนา ศาสนาพุทธ มีวัดจำนวน 556 แห่ง พระภิกษุสามเณร จำนวน 7,754 รูป ศาสนาคริสต์ มีโบสถ์คริสต์ จำนวน 14 แห่ง จำแนกเป็นนิกายโปรเตสแตนต์ 8 แห่ง นิกายโรมันคาทอลิก 6 แห่ง ศาสนาอิสลาม มีมัสยิด จำนวน 6 แห่ง
3. การสาธารณสุข สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ ประกอบด้วย โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข 15 แห่ง โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 143 แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชน 3 แห่ง สถานบริการสาธารณสุขของเอกชน ประกอบด้วย โรงพยาบาลเอกชน 4 แห่ง คลินิกเวชกรรม 67 แห่ง คลินิกทันตกรรม 15 แห่ง คลินิกการพยาบาลและ ผดุงครรภ์ 33 แห่ง คลินิกการแพทย์แผนไทย 6 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพทางเศรษฐกิจจังหวัดกาญจนบุรี ในปี 2553 มีผลิตภัณฑ์มวลรวม 82,322 ล้านบาท เป็นลำดับที่ 24 ของประเทศ และลำดับที่ 2 ของจังหวัดในภาคตะวันตก รายได้เฉลี่ย 104,022 บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ 26 ของประเทศ และลำดับที่ 4 ของจังหวัดในภาคตะวันตก รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับการผลิตต่างๆ ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม ร้อยละ 25.22 คิดเป็นมูลค่า 20,365 ล้านบาท สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต) ร้อยละ 21.46 คิดเป็นมูลค่า 17,669 ล้านบาท สาขาการขายส่งขายปลีก ร้อยละ 17.83 คิดเป็นมูลค่า 14,677 ล้านบาท และสาขาอื่นๆ ร้อยละ 35.49 คิดเป็นมูลค่า 29,212 ล้านบาท อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ณ ราคาคงที่ เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ร้อยละ 4.47

ตาราง 2.1 รายได้การผลิตรายสาขาจังหวัดกาญจนบุรี ปี พ.ศ.2553

สาขา	รายได้ (ล้านบาท)	ร้อยละ
สาขาเกษตรกรรม	20,764	25.22
สาขาอุตสาหกรรม	17,669	21.46
สาขาการขายส่งขายปลีก	14,677	17.83
สาขาอื่นๆ	29,212	35.49
รวม	82,322	100.00

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554

ด้านอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมประมาณ 1,400 แห่ง กระจายตามอำเภอต่างๆ เป็นโรงงาน ขนาดใหญ่ประมาณ ร้อยละ 10 และเป็นโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็ก ประมาณร้อยละ 90 ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร ผลผลิตทางด้านอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ น้ำตาล กระดาษ สุรา และผลไม้บรรจุกระป๋อง โดยมีสถานประกอบการ 1,423 แห่ง เงินทุน 50,302.30 ล้านบาท และจำนวนคนงาน 30,592 คน

การประกอบกิจการเหมืองแร่ กระจายตามอำเภอต่างๆ เช่น อำเภอเมือง อำเภอท่าม่วง อำเภอบ่อพลอย อำเภอไทรโยค และอำเภอห้วยกระเจา แร่ธาตุที่สำคัญ ได้แก่ ควอตซ์ เฟลด์สปาร์ หินปูน โดโลไมต์ และดินขาว โดยมีจำนวนเหมืองแร่เปิดบริการ 20 แห่ง รายได้ภาคหลวงแร่ (1 ตุลาคม 2553-30 มิถุนายน 2554) 9.914 ล้านบาท และค่าธรรมเนียม (1 ตุลาคม 2553-30 มิถุนายน 2554) 2,143 ล้านบาท

โรงงานอุตสาหกรรมจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในภาคตะวันตกกว่าร้อยละ 50 เป็นประเภทอุตสาหกรรมการเกษตร โดยเฉพาะโรงงานน้ำตาลมีมากถึง 28 โรงงาน กระจายอยู่โดยทั่วไปในทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดสมุทรสงคราม ขนาดของโรงงานในภาคตะวันตกกว่าร้อยละ 90 เป็นโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลางอุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคตะวันตกในปัจจุบัน ได้แก่ อุตสาหกรรมน้ำตาล แหล่งผลิตสำคัญ คือ กาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี อุตสาหกรรมกระดาษ แหล่งผลิตสำคัญ คือ ราชบุรี และกาญจนบุรี อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง แหล่งผลิตสำคัญ คือ เพชรบุรี ราชบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุตสาหกรรมเซรามิก แหล่งผลิตสำคัญ คือ ราชบุรี

อุตสาหกรรมประกอบยานยนต์ แหล่งผลิตสำคัญ คือ ราชบุรี

อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ แหล่งผลิตสำคัญ คือ กาญจนบุรี

อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร แหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ สุพรรณบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์

อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร แหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ สุพรรณบุรี และราชบุรี

และมีการใช้พื้นที่เพื่อกำจัดของเสียอุตสาหกรรม ในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี

การส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคตะวันตกเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพเป็นศูนย์กลางการพัฒนา

อุตสาหกรรมในด้านต่างๆ เนื่องจากมีความพร้อมหลายด้านทั้งวัตถุดิบ แรงงาน และทำเลที่ตั้ง ในส่วน

สิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุน จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 2 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี อยู่ในกลุ่ม 36 จังหวัดของเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 (ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี)

ด้านการคมนาคม

จังหวัดกาญจนบุรีมีทางหลวงจังหวัดและทางหลวงแผ่นดินใช้เดินทางติดต่อภายในจังหวัดใกล้เคียงและกรุงเทพฯ ได้โดยสะดวก มีเส้นทางรถไฟสายธนบุรี-น้ำตก ซึ่งแยกจากทางรถไฟสายใต้ที่ชุมทางหนองปลาดุก อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ผ่านอำเภอนครชัยศรี อำเภอนครหลวง อำเภอบางบาล และอำเภอไทรโยค ไปสุดระยะที่สถานีน้ำตก ตำบลท่าเสา อำเภอไทรโยค สำหรับการขนส่งทางน้ำอาศัยแม่น้ำแม่กลอง แควน้อย และแควใหญ่ในการติดต่อกับบริเวณที่ไม่สามารถติดต่อทางบกได้ ระบบการคมนาคมในจังหวัดกาญจนบุรี ส่วนใหญ่เป็นการคมนาคมทางบก โดยมีถนนสายสำคัญ ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 346 และทางหลวงพิเศษหมายเลข 81 (กรุงเทพมหานคร-กาญจนบุรี) การเดินทางกรุงเทพมหานคร-กาญจนบุรี

1. การเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว กรุงเทพฯ-กาญจนบุรี เส้นทางถนนเพชรเกษม หรือเส้นทางถนนบรมราชชนนี ผ่านนครชัยศรี นครปฐม บ้านโป่ง ท่ามะกา ท่าม่วง ถึงกาญจนบุรี ระยะทาง 123 กิโลเมตร

2. การเดินทางโดยรถโดยสาร รถโดยสารธรรมดาออกจากสถานีขนส่งสายใต้ (สถานีกรุงเทพฯ) ทุก 15 นาที ตั้งแต่เวลา 04.00-20.00 น. รถโดยสารปรับอากาศชั้น 1 ออกจากสถานีขนส่งสายใต้ (สถานีกรุงเทพฯ) ทุก 15 นาที ตั้งแต่เวลา 04.10-20.30 น.

3. การเดินทางโดยรถไฟ รถไฟออกจากสถานีกรุงเทพฯ วันละ 2 เที่ยว เวลา 07.50 และเวลา 13.45 น. แวะจอดสถานีกาญจนบุรี สะพานข้ามแม่น้ำแคว ท่ากิเลน และสุดปลายทางที่สถานีน้ำตก ระยะทางประมาณ 200 กิโลเมตร วันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์มีรถไฟเที่ยวพิเศษน้ำเที่ยวไป-กลับ ภายในวันเดียว

4. ทางอากาศ สนามบินกองพลทหารราบที่ 9 และสนามบินสังขละบุรี

ด้านการค้าชายแดน

แนวชายแดนติดต่อประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ระยะทางประมาณ ๓๗๐ กิโลเมตร มีช่องทางเข้า-ออกตามแนวชายแดนประมาณ ๔๓ จุด โดยมีจุดผ่อนปรนทางการค้าชั่วคราว ๑ ช่องทางคือ ด่านเจดีย์สามองค์ อำเภอ สังขละบุรี

1. ด้านมูลค่าการค้าชายแดน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การค้าชายแดนกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม – มิถุนายน 2554 มีมูลค่ารวม 44,035.63 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนมกราคม – มิถุนายน ปี 2553 4,804.51 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.25 ทั้งการนำเข้าและส่งออก มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น สินค้านำเข้าที่สำคัญ คือ ก๊าซธรรมชาติ แร่พลวง โค กระบือ ไม้ไผ่ ไม้เนื้ออ่อน เฟอร์นิเจอร์ทำด้วยไม้ และสิ่งประดิษฐ์ทำด้วยไม้ สินค้าส่งออกที่สำคัญ คือ ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมและนม เครื่องชุกำลัง ผงซักฟอก น้ำผลไม้ น้ำอัดลม ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดร่างกายและเครื่องสำอาง และเครื่องปรุงรส

2. แนวโน้มการค้าชายแดนไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

ปัจจุบัน การส่งออกสินค้าของไทยไปยังสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ด้าน จังหวัดกาญจนบุรี เชื่อว่ามีมูลค่าเพิ่มขึ้น เนื่องจากสินค้าประเภทที่สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ได้เคยประกาศห้ามนำเข้า ปัจจุบันสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ได้ยกเลิกประกาศห้ามนำเข้าสินค้าแล้ว เช่น ผงชูรส น้ำหวาน หมากฝรั่ง ขนมปังกรอบ ขนมเค้ก ขนมเวเฟอร์ อาหารกระป๋อง เหล้า เบียร์ บุหรี่ ผลิตภัณฑ์พลาสติกสำหรับใช้ในครัวเรือนและใช้ส่วนตัวทุกชนิด เป็นต้น

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา

2.2.1 การเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ด้วยสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางด้านนโยบายเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการก้าวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้ กนอ. ต้องทำงานเชิงรุกโดยมีการปรับกลยุทธ์ใน 5 ด้าน คือ 1. ความท้าทาย (Challenge) 2. ความได้เปรียบ (Advantage) 3. โอกาส (Opportunity) 4. การพัฒนาและบริหารนิคมอุตสาหกรรม (Core Competency) 5. สร้าง บริหาร พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (New Needed Core Competency) นำมาสู่กรอบยุทธศาสตร์ 3G ของ กนอ. โดย กนอ.ได้เตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีแผนงานและโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมภายใต้ Cluster Base และนิคมอุตสาหกรรมภายใต้ Area Base ซึ่งอยู่ภายใต้กลยุทธ์การเติบโต เพื่อสร้างการขยายตัวของธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.2.2 การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี

จังหวัดกาญจนบุรี มีศักยภาพสูงในการเป็นเขตเศรษฐกิจชายแดน และมีขีดความสามารถเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก ในด้านการค้าการลงทุนชายแดน ได้อย่างดีเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี เมื่อเชื่อมโยงกับท่าเรือหลักทวาย จะทำให้สามารถขนส่งและแปรรูป วัตถุดิบ และสินค้าสู่ตลาดโลกได้สะดวกยิ่งขึ้น โดยจะเป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักที่จะกระตุ้นพัฒนาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่างๆ ของภาคตะวันตก สาเหตุที่พิจารณาว่าพื้นที่บริเวณนี้มีความเหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจชายแดนเมื่อเปรียบเทียบกับ แนวพื้นที่อื่น เนื่องจากเหตุผลดังนี้

1. การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมและท่าเรือหลักทวาย จะเปิดประเทศสู่เส้นทางเดินเรือใหม่ของโลกโดยจะมี Transborder Corridor มาเชื่อมโยงกับไทยบริเวณบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี เป็นโอกาสในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรี เพื่อรองรับอุตสาหกรรมหนักในนิคมอุตสาหกรรมทวาย โดยจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนของกาญจนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มีบริการสนับสนุนอย่างเพียงพอจากเมืองกาญจนบุรี (บริการธุรกิจ การศึกษา ฯลฯ)
3. จังหวัดกาญจนบุรีสามารถเชื่อมโยงสู่กรุงเทพฯ ได้อย่างรวดเร็ว โดยมีระยะทาง 128 กม. ถึงกรุงเทพฯ 258 กม.ถึงท่าเรือแหลมฉบัง และ 478 กม. ถึงชุมพร
4. จังหวัดกาญจนบุรีมีพื้นที่ที่ใช้ในราชการทหารขนาดใหญ่ ซึ่งมีโอกาสขอใช้บางส่วนเพื่อจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดน
5. เขตเศรษฐกิจชายแดนกาญจนบุรีเพื่อผนวกกับโครงการนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรือน้ำลึกทวาย จะมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขข้อจำกัดการขยายพื้นที่อุตสาหกรรมของประเทศไทย และสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต

2.2.3 การพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันตก

ในการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคตะวันตก ในส่วนของจังหวัดกาญจนบุรี มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนและผลักดันโครงการพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ชายแดน ตามแนวเส้นทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านโดยด่วน จากรัฐบาลส่วนกลางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่าง เป็นรูปธรรม เพื่อดำเนินโครงการในด้านต่างๆ โดยมีโครงการ แผนงาน ที่สมควรได้รับการพัฒนาจาก ส่วนราชการต่างๆ อย่างเร่งด่วน ดังนี้ (แผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2554.)

2.2.3.1 การจัดทำแผนแม่บท เพื่อพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ ภาคตะวันตก โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้มีทิศทาง ลำดับ ขั้นตอน การพัฒนาที่ชัดเจนและเป็นระบบ
2. เพื่อบูรณาการความร่วมมือการพัฒนาจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีการประสานการทำงานร่วมกันทั้งในระดับประเทศ ภาค กลุ่มจังหวัดและจังหวัด ทั้งภาครัฐและเอกชน
3. เพื่อทราบถึงข้อเสนอแนะและรูปแบบการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างเหมาะสมและนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจังหวัดกาญจนบุรีได้ดำเนินการศึกษาและจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาร่วมกับมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาต่อไป

2.2.3.2 การวางผังการพัฒนาและใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณชายแดน ควรเตรียมการในเรื่องการวางผังการใช้ที่ดินเพื่อจัดตั้งศูนย์ราชการ อาคาร สถานที่บริเวณจุดผ่านแดน และพื้นที่จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ทั้งที่ ด่านพระเจดีย์สามองค์และจุดผ่านแดนบ้านพุน้ำร้อน ทั้งนี้ในส่วนของการศึกษาเพื่อวางผังศูนย์ราชการ จังหวัดกาญจนบุรีได้ดำเนินการไปล่วงหน้าแล้ว โดยใช้งบประมาณการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี ปี 2554 วงเงิน 6 ล้านบาท กำลังอยู่ในขั้นการพัฒนาจัดทำพระราชกฤษฎีกาผังเมือง สำหรับการศึกษพื้นที่ที่เหมาะสมที่จะตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนนั้น เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2555 คณะผู้บริหารของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้เข้าดำเนินการในพื้นที่ของจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อศึกษาหาความเหมาะสมของพื้นที่ เพื่อประกอบการกำหนดพื้นที่อุตสาหกรรมรองรับการเชื่อมโยงโครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย โดยการนิคมอุตสาหกรรม

2.2.4 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11(พ.ศ.2555 - 2559)

กรอบแนวทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดนให้มีบทบาทการเป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนที่พัฒนาต่อเนื่องและพื้นที่พัฒนาใหม่
2. บูรณาการการพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเชื่อมโยงแผนพัฒนาให้บรรลุประโยชน์ร่วมทั้งในด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่
3. เร่งดำเนินการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน
4. ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานและวัตถุดิบภายในประเทศ

2.2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ที่ดิน ชุมชนเมือง (Urban Land Use)

ประเทศไทยแบ่งชุมชนออกเป็นชุมชนเมืองและชุมชนชนบท โดยปกติชุมชนที่อยู่ในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาลนั้นเป็นชุมชนเมือง ที่เหลือนอกนั้นเป็นชุมชนชนบท (อ้างในฉัตรชัย พงศ์ประยูร, 2527) สุขาภิบาลจัดเป็นชุมชนเมืองขนาดเล็ก ซึ่งเจริญมาจากชุมชนชนบท ดังนั้นเขตสุขาภิบาลบางแห่งจะมีลักษณะต่อเนื่องกันระหว่างชุมชนเมืองกับชุมชนชนบท

เขตชุมชน (Urban Place) ในความหมายหรือคำจำกัดความยังไม่ชัดเจนนักเพราะการถือเอาความหนาแน่นพลเมืองเพียงห้าหมื่นคนขึ้นไปในเขตเทศบาลหรือห้าพันคนภายในเขตเทศบาลเมืองตลอดจนการกำหนดเอาจำนวนประชากรเพียง 2,500 คน เป็นแหล่งชุมชนนั้นยังมีจุดบกพร่องอยู่คือ สภาพชุมชนหลายแห่งไม่ผิดอะไรกับชนบทนอกจากจำนวนพลเมืองเท่านั้นเอง ซึ่งตามเกณฑ์สากลแล้วน่าจะใช้เกณฑ์การประกอบอาชีพควบคู่ไปกับจำนวนประชากร

Herlich (อ้างใน รุจี รอดชะ, 2541) ให้ความเห็นเกี่ยวกับความเป็นเมือง (Urbanization) ของแต่ละชุมชนว่าประชากรที่อยู่ในเมืองต้องประกอบกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเกษตรกรรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 และเปอร์เซ็นต์จะสูงขึ้นถ้าขนาดเมืองใหญ่ขึ้น ลักษณะความเป็นเมืองจะความสัมพันธ์กันในทางลบกับความหนาแน่นของเกษตรกรรม ส่วน Herlich ให้เหตุผลว่าเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในวิธีการผลิตทางเกษตรกรรม จากการผลิตเพียงเพื่อยังชีพมาเป็นการค้าเป็นเหตุผลให้ประชากรส่วนหนึ่งว่างจากการเกษตรกรรมสามารถประกอบอาชีพเฉพาะอย่างได้ทำให้ประชากรสามารถจับกลุ่มอยู่ร่วมกันได้

Johnson , 1972 กล่าวถึงการที่ใช้ที่ดินลักษณะหนึ่งที่แสดงให้เห็นความเป็นเมืองที่แตกต่างกับชนบท นั่นคือ ระบบโครงข่ายการคมนาคม เขากล่าวว่า บริเวณตัวเมือง (Urban Area) จะเป็นพื้นที่ที่มีโครงข่ายและความหนาแน่นของเส้นทางคมนาคม ถ้าขาดระบบการคมนาคมขนส่งแล้ว การหมุนเวียนทางเศรษฐกิจจะไม่เกิดขึ้นเมืองก็ไม่สามารถดำรงอยู่ได้ เส้นทางคมนาคมเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อลักษณะที่ตั้งของเมือง มีเมืองขนาดใหญ่เกิดขึ้นบริเวณจุดตัดหรือ จุดรวมเส้นทางคมนาคมและเจริญเติบโตขึ้น โดยยกตัวอย่างเมือง Chicago ซึ่งเติบโตจากการเป็นชุมทางเส้นทางรถไฟและเป็นเมืองท่าสำคัญริมทะเลสาบ Great Lake ด้วย

Greig (อ้างใน รุจี รอดชะ, 2541) กล่าวถึงหลักในการใช้ที่ดิน คือการใช้พื้นที่ดินให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยให้สิ้นปริมาณและเสื่อมคุณภาพอย่างน้อยที่สุดเพื่อให้ได้รับผลอย่างแน่นอนในด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความเจริญทางวัฒนธรรม และมาตรฐานการครองชีพอย่างสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สำหรับปวงชนในถิ่นนั้น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Golany, 1976 กล่าวว่า การกำหนดแนวทางและรูปแบบการใช้ที่ดินในเมือง จะมาจากนโยบายการใช้ที่ดิน โดยรูปแบบการใช้ที่ดินที่เหมาะสมในอนาคตต้องคำนึงถึง

1. รูปแบบการใช้ที่ดินของเมืองที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ที่ตั้งของกิจกรรมตลอดจนความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องของกิจกรรมเหล่านั้น (Linkage) ปัจจัยเหล่านี้จะบอกให้ทราบถึงแนวโน้มของทิศทางการขยายตัว และรูปแบบการใช้ที่ดินในอนาคต

2. แนวโน้มการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการขยายตัวของประชาชนเมืองในอนาคต ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการคาดประมาณการใช้ที่ดินของเมืองในอนาคต

3. ลักษณะรูปแบบการใช้ที่ดินสำหรับเมืองในอนาคต

- วัตถุประสงค์ของการวางแผนซึ่งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาระดับชาติ ระดับภาค และแผนพัฒนาพื้นที่ชนบทที่อยู่โดยรอบ

- ข้อจำกัด (Constraints) ต่าง ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและกายภาพ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนา ขยายตัวของเมือง และมีผลต่อรูปแบบและโครงสร้างของเมืองในอนาคต

- ระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ ซึ่งนักผังเมืองจะเป็นผู้กำหนด โดยพิจารณาสัมพันธ์ความเป็นไปได้ทางด้านงบประมาณการพัฒนาเมืองของท้องถิ่น

2.2.6 แนวทางในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน (Sustainable Industrial Development) เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างมั่นคงและ โดยมีหลักสำคัญได้แก่

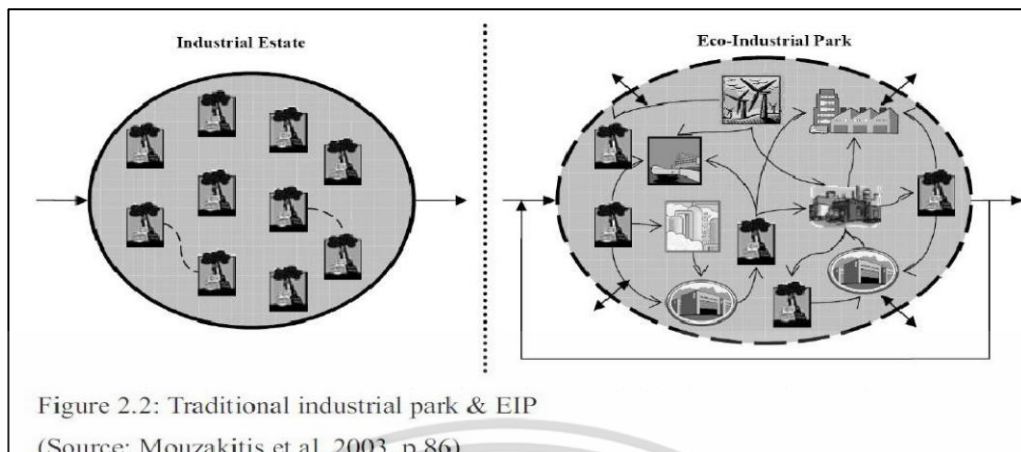
1. นิเวศวิทยาอุตสาหกรรม (Industrial Ecology)

ระบบนิเวศวิทยาเชิงอุตสาหกรรม ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นการนำหลักความสมดุลในระบบนิเวศมาประยุกต์ใช้ในการจัดการอุตสาหกรรม ซึ่งจะประกอบด้วย Analog approach โดยเน้นการใช้ทรัพยากร พลังงาน และของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ และ Integration approach

มุ่งเน้นการประสานส่วนต่างๆ ที่อยู่ระบบรอบข้าง เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Development: EID)

จากแนวคิดทฤษฎี Industrial Ecology สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Development: EID) ซึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ คือ การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้วัสดุ และพลังงานอย่างคุ้มค่า ด้วยการวางแผนอย่างรอบคอบก่อนใช้ และด้วยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ การเพิ่มประสิทธิภาพที่เกิดขึ้น ไม่เพียงแต่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและลดปริมาณของเสียจากกระบวนการผลิต หากยังเป็นการลดต้นทุน เพิ่มผลกำไร และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับภาคธุรกิจอีกด้วย ซึ่งจะหมายถึงสังคมอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ ที่เพิ่มศักยภาพทางสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ ผ่านความร่วมมือในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร และพลังงาน อันจะส่งผลประโยชน์ร่วมกันมากกว่าการดำเนินการตามลำพัง ดังนั้น Eco-Industrial Parks จะแตกต่างจากนิคมอุตสาหกรรมทั่วไป ดังแสดงในรูปที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ความแตกต่างระหว่างนิคมอุตสาหกรรมทั่วไปกับนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ภายในนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศนั้น มีกิจกรรมที่จะสามารถแลกเปลี่ยนกันในนิคมฯ ซึ่งจะเริ่มจากการที่องค์กรได้ปฏิบัติตามข้อกำหนด (Compliance) การเริ่มมีโครงการ Reduce Reuse และ Recycle การพัฒนาระบบและเครื่องมือการจัดการ (Development of management tools) การทำให้เกิดการ Recycling แบบปิดวง (Closed-Loop Recycling) การพัฒนาเข้าสู่วัฒนธรรมสีเขียว การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีประสิทธิภาพจนกระทั่งเต็มรูปแบบ ซึ่งจะรวมถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเกิดเครือข่ายที่ประสานงานในกิจกรรมเหล่านี้ทั้งภายในองค์กร เพื่อนบ้าน และนอกนิคมฯ

2.2.7 แนวทางการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของประเทศไทย

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในฐานะหน่วยงานหลักในการวางแผนการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมในไทย ได้ดำเนินโครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) Policy Support 2) Criteria Development 3) Capacity Building และ 4) New Eco Industrial Estate และได้ดำเนินการในนิคมฯ นำร่อง 5 แห่ง คือ นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด นิคมอุตสาหกรรมบางปู นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์น ซีบอร์ด (ระยอง) และ นิคมอุตสาหกรรมอมตะ โดยมีโครงการนำร่อง ดังนี้ (ข้อกำหนดคุณลักษณะมาตรฐานของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์. 2554)

1 นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ได้ดำเนินการด้านกรณีศึกษา (Show Case) ของการเป็น Eco Forum, Eco Plant/ Eco Industry, Eco Industrial Estate และ Networking

2 นิคมอุตสาหกรรมบางปู ดำเนินการ Clean and Clear นิคมอุตสาหกรรม โดยใช้เครื่องมือจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ Cleaner Technology, Green Productivity, EMS/ ISO 14001 และ PREMA

3 นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ดำเนินการจัดการของเสียครบวงจร โดยเน้นการเพิ่มคุณค่าและการแลกเปลี่ยนของเสีย/ ของเหลือใช้ (Waste Management Center)/ Eco Center

4 นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) ดำเนินการจัดการทรัพยากรน้ำครบวงจร (Water Management)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5 นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร ดำเนินการด้านศูนย์บริการแรงงาน ซึ่งครอบคลุมการพัฒนาฝีมือแรงงาน จัดฝึกอบรมสร้างเครือข่ายงานบริการผู้ประกอบการ และประชาชนทั่วไป (Job ServiceCenter) ทั้งนี้ กล่าวได้ว่า การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนมุ่งเน้นการพัฒนาไปสู่การเป็นนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial) โดยเน้นหลักการพัฒนาใน 5 มิติ ได้แก่ 1) มิติด้านกายภาพ 2) มิติด้านเศรษฐกิจ 3) มิติด้านสิ่งแวดล้อม 4) มิติด้านสังคม และ 5) มิติด้านการบริหาร

2.3 เขตเศรษฐกิจพิเศษ

จากการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี 2558 เพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ดังกล่าวแต่ต่อการค้าชายแดนไทย:เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน <http://bts.dft.go.th/btsc/>) รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะจัดตั้ง “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” ในจังหวัดต่างๆ ตามแนวชายแดน ได้แก่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย และจังหวัดมุกดาหาร เป็นต้น

2.3.1 เขตเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึง เขตพื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งให้สิทธิพิเศษบางประการในการดำเนินกิจการต่างๆ เช่น การอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ สิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ ได้รับอยู่แล้วตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การส่งเสริมการลงทุน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520

การนิคมอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 และเขตปลอดอากร ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2496 โดยมีสาระสำคัญการให้สิทธิประโยชน์ ดังนี้

การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นพระราชบัญญัติเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 และพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 โดยการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2496 เพิ่มบทบัญญัติในหมวด 10 ตรี “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” การจัดตั้งให้ออกเป็นประกาศกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และผู้ที่ประกอบการในเขตดังกล่าวได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 และผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ตามรายละเอียดที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

2.3.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ

การที่ประเทศไทยจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558 และประเทศไทยมีสภาพทางภูมิศาสตร์เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ จะมีประโยชน์เป็นอย่างมากต่อประเทศไทย เพราะเป็นการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีประโยชน์ที่จะได้รับ ดังนี้

1. เป็นการส่งเสริมการลงทุนในประเทศ เป็นศูนย์กลางของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เป็นการส่งเสริมการส่งออก เพราะช่วยลดต้นทุนในการประกอบการต่างๆ เช่น แรงงาน ราคากฎจากประเทศเพื่อนบ้าน
3. เป็นการส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการผลิตสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาดำเนินการในประเทศไทย
4. เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าจากประเทศไทย และประเทศต่างๆ ไปสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และประเทศอื่นๆ
5. ก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย ที่มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ

2.3.3 สิทธิประโยชน์ ขอบเขตพื้นที่ และศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน

1. สิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุน ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้รับสิทธิประโยชน์ในระดับสูงสุดหรือใกล้เคียงกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้กรณีทั่วไป รวมทั้งอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในลักษณะไป-กลับ ในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมทั้งโครงการใหม่หรือขยาย ทั้งในและนอกเขตพัฒนาอุตสาหกรรม ใกล้เคียงกับสิทธิประโยชน์ที่ให้กับจังหวัดชายแดนภาคใต้ และให้ได้รับสิทธิประโยชน์ที่มีใช้ทางภาษี รวมทั้งพิจารณาอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมเป็นราย ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในพื้นที่โดยเร็ว ทั้งนี้ โดยให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเสนอเข้าที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพิจารณาต่อไป นอกจากนี้ เห็นชอบให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางมาตรการการเงิน โดยรัฐจัดเงินกู้ดอกเบี้ยผ่อนปรนและค้ำประกันสินเชื่อวงเงิน 1 - 20 ล้านบาทตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

2. ขอบเขตพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนเป้าหมาย
3. ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน ในระยะแรกใช้พื้นที่ศูนย์ดำรงธรรม ระดับจังหวัดหรืออำเภอ โดยสำนักงานจังหวัดหรือหน่วยงานในท้องถิ่นเป็นผู้ให้บริการภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 แนวทางการจัดสภาพแวดล้อม

2.4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมภายในชุมชน โสภาคย์ ผาสุกนรินทร์ (2537:72-118) กล่าวไว้ว่า การออกแบบสถาปัตยกรรมเกี่ยวเนื่องกับการวางผังเมืองและการออกแบบชุมชน ในด้านประโยชน์ใช้สอยและทัศนียภาพภูมิสถาปัตยกรรมในความหมายด้านสิ่งแวดล้อม อาจหมายถึง การจัดวางและการปลูกต้นไม้ ไม้พุ่ม หญ้า เป็นต้น รวมทั้งการทำให้เกิดความเชื่อมโยงของบริเวณพื้นที่โล่งจากขนาดเล็กไปจนถึงพื้นที่ขนาดสวนสาธารณะใหญ่และสภาพภูมิประเทศเปิดโล่งนอกเมือง การออกแบบรวมถึงการจัดวางแหล่งอุตสาหกรรมและการฟื้นฟูพื้นที่ที่มีการละทิ้ง พื้นที่เสื่อมโทรมและพื้นที่เหมืองเก่า

2.4.1.1 การออกแบบเพื่อความสวยงามของบริเวณที่อยู่อาศัย

หลักโดยทั่วไปของการออกแบบที่ดีซึ่งเป็นปกติของงานพัฒนาการทั้งหลาย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ แต่ควรรวมพิจารณาข้อต่อไปนี้เข้าไว้ด้วย

2.4.1.1.1 การจัดที่ตั้งของบ้านที่พักอาศัย ควรจำกัดให้เป็นกลุ่มทั้งทางด้านการวางผังและภูมิสถาปัตยกรรมสำหรับองค์ประกอบความงดงามและด้านสังคมกับเพื่อนบ้าน รวมทั้งด้านความสะดวกสบายของการใช้สอย

2.4.1.1.2 การใช้ถนนคดโค้ง การวางผังอย่างเป็นธรรมชาติ ประกอบกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและสภาพอื่นๆของพื้นที่

2.4.1.1.3 การมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่ดูมั่นคงแข็งแรง เป็นสิ่งจำเป็น เช่นมาตราส่วน สี ลักษณะผิว รายละเอียดของภายในกลุ่มและโดยทั่วไปในที่ดินแปลงนั้น

2.4.1.1.4 การใช้ที่ว่างด้านหน้าร่วมกันมักได้รับความนิยม แต่พื้นที่หลังบ้านถูกแบ่งอย่างเป็นสัดส่วน

2.4.1.1.5 การรวมกลุ่มของอาคาร พื้นที่ว่าง ถนนและบพวิถิ เป็นสิ่งจำเป็นควรหลีกเลี่ยงทรวดทรงที่รุ่มร่ามแลการปล่อยพื้นที่ให้เหลือว่าง ตลอดจนบ้านพักอาศัยที่ขาดความสัมพันธ์กับเส้นทางสัญจร

2.4.1.1.6 ภูมิสถาปัตยกรรมที่เป็นอิสระและเป็นธรรมชาติ แต่มีการควบคุมและการปลูกพืชอย่างเหมาะสม เพื่อให้มองดูแล้วเกิดความผ่อนคลายและความหลากหลายที่เป็นประโยชน์ต่อตัวอาคาร

2.4.1.1.7 การติดตั้งป้ายชื่อถนน ไฟฟ้า แสงสว่าง ตู้ไปรษณีย์ ถังขยะ ม้านั่ง ต้องพิจารณาองค์ประกอบให้เหมาะสม เช่นเดียวกับการใช้สอย ควรมีการเลือกแบบตัวหนังสือ ทรวดทรง และสีสันทให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

2.4.1.1.8 บ้านบนพื้นที่ลาดชันควรให้คู่ขนานไปกับแนวโค้งเมื่ออยู่บนเนินเขาที่ขึ้นไปจากตัวเมืองไม่ควรให้มีบ้านอยู่หนาแน่นบนยอดเขา ควรปล่อยส่วนยอดเขาไว้เป็นฉากอยู่เบื้องหลัง

2.4.1.2 พื้นที่ว่างและท้องถนน (SPACE AND STREETS)

การวางผังและออกแบบชุมชน เกี่ยวข้องกับเรื่องของพื้นที่ว่างของตัวอาคารและสิ่งปลูกสร้างอื่นๆพื้นที่ว่างมิใช่เป็นเพียงเนื้อที่เหลือใช้ พื้นที่ว่างจะต้องมีการออกแบบให้เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบในสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องมีความสมบูรณ์ ความเรียบง่าย และมีความสัมพันธ์กันอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.2.1 พื้นที่เปิดโล่งพื้นที่เปิดโล่ง หมายถึง ภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์ เช่น ท้องทุ่ง พื้นที่รกร้าง และหุบเขา พื้นน้ำที่เปิดโล่งนี้เป็นภูมิประเทศฉากหลังของสิ่งปลูกสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น และเชื่อมต่อกับถนน รางรถไฟและบริการอื่นๆ ฉากหลังนี้มีลักษณะบูรณาการเข้ากับการได้รับผลกระทบจากการพัฒนาต่างๆทั้งโดยการใช้สอยทางกายภาพและการชม รวมทั้งทัศนียภาพจากทางอากาศ

ดังนั้น จึงมีขอบเขตของพื้นที่โล่งตามธรรมชาติ พื้นที่นั้นประกอบด้วย หญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ ดอกไม้ ซึ่งอยู่ในบริเวณที่สร้างขึ้น เช่น อุทยาน แหล่งพักผ่อน สวนสาธารณะและสวนของเอกชน พื้นที่ว่างเหล่านี้ ประกอบกับจัตุรัสกลางเมืองใหญ่ๆ ซึ่งอาจถือว่าเป็นพื้นที่ว่างในชุมชนควรได้รับการออกแบบอย่างระมัดระวัง โดยคำนึงถึงสิ่งต่างๆดังต่อไปนี้

คุณสมบัติการใช้สอย หมายถึง องค์ประกอบของพื้นที่ว่าง คือ ส่วนกว้างยาวของพื้นที่ และความสูงของอาคารที่ล้อมรอบ

- ความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์กัน
- สัดส่วนของมนุษย์และบรรยากาศทั่วไป
- ส่วนปลีกย่อยเบ็ดเตล็ดและต้นไม้

- ดังนั้นพื้นที่ว่าง อาคารและสิ่งปลูกสร้าง จึงเป็นส่วนประสานกันเข้าไปในการออกแบบที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2.4.1.2.2 พื้นที่ว่างปิดล้อมพื้นที่ว่างปิดล้อม หมายถึง บริเวณพื้นที่ในชุมชน ซึ่งมีวัสดุแต่งผิวหรือปูลาดไว้ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด และมีขนาดไม่กว้างใหญ่จนเกินไปกว่าที่จะทำให้เกิดความรู้สึกถึงขอบเขตล้อมรอบได้ พื้นที่ว่างปิดล้อมนี้มีความใกล้ชิดกับอาคารที่อยู่โดยรอบ ตัวอย่างเช่น หน้ามุข หอกลางของอาคารบริเวณภายในอาคารที่อยู่อาศัย ข้อพิจารณาที่จะกล่าวต่อไปนี้จะเกี่ยวกับการใช้พื้นที่เปิดในชุมชนควบคู่ไปกับการพิจารณาเรื่อง แสง อากาศ ภูมิอากาศ เฉพาะที่และเสียงสะท้อนโดยทั่วไปมีการเน้นบ้างในด้านการปกป้องและการกำบังลมหรือแสงแดด แม้ว่าเมืองและอาคารต่างๆจะได้รับการออกแบบไว้ได้อย่างดีแล้ว แต่ความยุ่งเหยิงของทัศนียภาพ หรือน้อยความรู้สึกละเอียดต่อสายตา อาจเกิดขึ้นได้จากการจัดวางอุปกรณ์สาธารณะผิดที่ หรือการเลือกใช้อุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นในการพัฒนาพื้นที่ใหม่ การวางหรือการกำหนดตำแหน่งควรพิจารณาจากภายนอกและการออกแบบอุปกรณ์ส่วนประกอบแต่ละชิ้นรวมอุปกรณ์เหล่านั้นไว้ใกล้ๆ กัน สิ่งเหล่านี้สามารถที่จะประสานเข้ากันได้และพิจารณาให้เป็นทัศนียภาพร่วมกันกับหน้าที่ประโยชน์ใช้สอยอันมีประสิทธิภาพไปพร้อมๆกันทั้งสองเรื่อง การให้แสงสว่างในที่สาธารณะ นอกจากจะต้องเน้นเรื่องความสว่างที่เพียงพอเป็นประการแรกแล้วยังสามารถที่จะพิจารณาเรื่องสถานที่ให้เชื่อมโยงกับอาคาร และถนนเป็นการเสริมความหมายของลักษณะถนนจัตุรัสหรืออาคารรูปเหลี่ยมโค้งได้อย่างดี

2.4.1.3 พื้นที่โล่งและพื้นที่นันทนาการ (OpenSpace And Recreation) (สำนักผังเมือง. 2541:69-74) ความหมายและความสำคัญของของนันทนาการ (Recreation) ที่โล่ง (Open Space) และสวนสาธารณะ(Park)การพักผ่อนหย่อนใจ (Recreation) หรือนันทนาการ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ ซึ่งมีผู้นิยมไว้ต่างกัันมากมาย สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.4.1.3.1 Passive recreation เป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ไม่ใช่การออกกำลังกาย แต่เป็นไปในลักษณะความสงบ การผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อย เช่น

- การชื่นชมกับธรรมชาติ ภูมิทัศน์ของเมือง
- การได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติ ได้ยินเสียงธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การฟังเสียงดนตรีในที่สาธารณะ
- การนั่งเล่นในสวนสาธารณะ
- การชมสัตว์ในสวนสัตว์

2.4.1.3.2 Active recreation เป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ต้องออกกำลังกาย เช่น

- การเดิน
- การขี่รถจักรยาน
- การเล่นเรือ
- การเล่นกีฬา
- การวิ่งออกกำลังกาย

การพักผ่อนหย่อนใจต่างๆ แบบนี้ กระทำในช่วงเวลาว่างและมีความสัมพันธ์กับที่โล่งในเมือง (Open Space) ซึ่งสามารถพัฒนาพื้นที่บางส่วนให้เป็นสาธารณะในระดับต่างๆ ได้

2.4.1.4 สวนสาธารณะ (Park)

เป็นการใช้ที่ดินประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากสำหรับชีวิตความเป็นอยู่แบบเมือง (Urban life) สวนสาธารณะ คือ “พื้นที่โล่งที่มีการจัดภูมิทัศน์ให้เกิดความสวยงามเท่าที่จะทำได้ เช่น ที่สงบ ร่มรื่น พักผ่อน คลายความเมื่อยล้า เป็นที่พบปะพูดคุยสนทนาอย่างเจียวๆ ใช้เดินเที่ยวเล่น เป็นที่เพิ่มความสดชื่นสร้างสรรค์ความคิด ” โดยทั่วไปนักผังเมืองจัดแบ่งสวนสาธารณะตามแนวความคิดของ Neighborhood และ Community ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าสวนสาธารณะในเมืองควรมี 2 ประเภท คือ

2.4.1.4.1 สวนระดับท้องถิ่น ได้แก่ สวนละแวกบ้าน (Neighborhood Park) สวนระดับชุมชน (Community Park) จัดทำให้กับเด็กเล็ก คนสูงอายุ แม่บ้าน ผู้ใช้แรงงานที่อยู่ในละแวกนั้น และผู้ที่ไม่มียานต์ แต่สามารถเดินทางไปพักผ่อนยังสวนสาธารณะโดยการเดินเท้าสำหรับใช้พักผ่อนเป็นประจำวัน

2.4.1.4.2 สวนสาธารณะแบบย่านและแบบเมือง (District Park and Urban) เพื่อให้ประชาชนหลายกลุ่ม เช่นกลุ่มครอบครัว วัยรุ่น นักกีฬา ผู้ใหญ่วัยแรงงาน ประชาชนทั่วไปได้ใช้เป็นที่พักผ่อนในวันหยุดสุดสัปดาห์และในวันเทศกาลต่างๆ

2.4.1.5 หลักการออกแบบโดยทั่วไปในเชิงภูมิทัศน์

หลักการออกแบบโดยทั่วไปในเชิงภูมิสถาปัตยกรรมเป็นหลักการเดียวกันกับที่ใช้ในการวางผังบริเวณและสถาปัตยกรรม การจัดวางแปลนต้องเป็นที่น่าสนใจทั้งในด้านการใช้สอยตามหน้าที่และความงาม ซึ่งต้องมีการมีวิเคราะห์และประเมินผลทั้งในระยะเริ่มแรกและระยะปรับปรุงระหว่างกระบวนการออกแบบ การลงมือปฏิบัติจะตามมาหลังจากเลือกองค์ประกอบทั้งทางด้านชีววิทยา สิ่งแวดล้อม และด้านการก่อสร้าง แบบร่างจะก่อรูปขึ้นมาในลักษณะผสมผสานของการประกอบด้วย ตึกอาคารที่มีอยู่ และสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ และสภาพลักษณะของธรรมชาติแวดล้อมรูปแบบพิถีพิถันเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น ยกเว้นเรื่องการจัดแต่งผิวพื้นปูลาด กำแพง และสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายกัน กฎเกณฑ์การจัดที่ว่างของรูปแบบและการจัดรูปร่างทรวดทรงที่มีขนาดหรือรูปแบบผิดแผกไปจากวิวัฒนาการของธรรมชาติจะทำให้คุณค่าของความหลากหลายลดน้อยลง

ในกรณีนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในด้านภูมิสถาปัตยกรรมของถนนหนทาง หรือเพื่อรักษาสมดุลระหว่างบริเวณสีเขียวกับสภาพอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับอาคารสำคัญ หรือจัดรั้วชุมชน เพื่อเป็นการเน้นความรู้สึกภาคภูมิใจและความเด่นเป็นพิเศษหรือใช้เน้นความสนใจในทิศทางต่างๆ สู่ทางเข้าหรืออนุสาวรีย์ แม้กระนั้น ความไม่มีระเบียบมิได้หมายถึงความเป็นปรัก การจัดภูมิสถาปัตยกรรมนั้นมีการควบคุมโดยธรรมชาติซึ่งต้องอนุรักษ์ไว้เสมอ ในบริเวณพื้นที่ชุมชน และในอาณาบริเวณของอาคารหรือในบริเวณที่ต่อเนื่องกับทุ่งโล่งชนบท จำเป็นต้องมีการตัดหญ้า กำจัดวัชพืช ตัดแต่งกิ่งไม้และการลงพีชใหม่

โดยสรุป การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมจะต้องมีประสิทธิภาพในแง่ของหน้าที่ประโยชน์ใช้สอย ซึ่งเป็นส่วนของการวางแผนทั้งหมด เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดความรื่นรมย์ของสภาพบรรยากาศภายนอกอาคารสถานที่เพื่อการพักผ่อนร่างกายและการนันทนาการผ่อนคลายอารมณ์ และเพื่อเป็นการสร้างความหลากหลายของทัศนียภาพ ซึ่งเต็มไปด้วยอาคาร ถนนหนทาง และอาจเป็นการเสริมสร้างความน่าดูของทัศนียภาพเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจในความงามของธรรมชาติ

2.4.2 แนวคิดพื้นที่ที่เหมาะสมในการพัฒนาเมือง โสภาคย์ ผาสุกนิรันดร์ (2537 :72-118)

ปัจจุบันการขยายตัวของประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท ประกอบกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น ทำให้เกิดความต้องการพื้นที่เพื่อรองรับการขยายตัวของพื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบทเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปราศจากการควบคุมและการวางแผนรองรับการใช้ที่ดินภายในเมืองให้เหมาะสม ทำให้ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการไม่พอเพียงต่อความต้องการ และเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ตามมา นอกจากนี้การขยายตัวของพื้นที่เมืองเข้าไปในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมกับการตั้งถิ่นฐานเมือง เช่นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์สร้างขึ้น (คลังวัตถุอันตรายหรืออุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย) ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าว การรุกรานของที่อยู่อาศัยเข้าไปในพื้นที่เกษตรชั้นดี ซึ่งควรสงวนรักษาไว้เพื่อเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของภาค จึงจำเป็นต้องกำหนดแนวทางและทิศทางในการขยายตัวของชุมชนเมือง ประกอบกับการจัดการระเบียบให้มีชุมชนที่เกิดขึ้นใหม่อย่างมีระบบในอนาคต เพื่อให้การจัดการระบบการเติบโตของเมืองและชุมชนอย่างเหมาะสมตามศักยภาพและขีดความสามารถของพื้นที่

การวิเคราะห์หาพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคต โดยมีปัจจัยที่จะนำมาใช้ในพิจารณาเพิ่มเติมเพื่อวิเคราะห์หาพื้นที่ที่มีศักยภาพและข้อจำกัดในการพัฒนาเป็นพื้นที่เมือง ได้แก่

- พื้นที่ที่มีศักยภาพในการผลิตทางการเกษตรที่ต้องสงวนรักษาไว้เป็นพื้นที่เกษตรกรรมชั้นดี
- พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยธรรมชาติ
- พื้นที่อุตสาหกรรมและคลังวัตถุอันตราย
- พื้นที่ที่ควรสงวนและอนุรักษ์ไว้เพื่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(เขตพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย เขตชลประทาน พื้นที่ชุ่มน้ำ)
- พื้นที่ที่ควรอนุรักษ์และฟื้นฟูไว้เป็นแหล่งประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการตั้งถิ่นฐานเมือง และพิจารณาร่วมกับพื้นที่ที่มีความพร้อมในด้านเส้นทางคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เพียงพอ เพื่อจะทำให้ได้พื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคต

2.4.3 แนวคิดการวางผังชุมชนการขยายตัวของเมือง

2.4.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดวางผังภายในชุมชน (เอ็อม อนันตศาสนต์.2539 :15-22, อรศิริ ปาณินท์. 2538 : 16-17) การวิเคราะห์ที่ดินและวัตถุประสงค์

ที่ดินปัจจุบันและวัตถุประสงค์ซึ่งจะได้พยายามผันแปรให้สอดคล้องเข้ามามีเป็นรากฐานของการออกแบบ ถ้าจะวิเคราะห์กันให้ลึกซึ้งซึ่งจะพบว่ารากฐานทั้งสองนี้เกี่ยวข้องกันอย่างพิสดารในรูปของวงกลม เราไม่อาจจะวางวัตถุประสงค์ลงไปได้จนกว่าจะรู้กำหนดกฎเกณฑ์แห่งการใช้ที่ดินนั้น ในขณะเดียวกันเราจะวิเคราะห์ที่ดินนั้นไม่ได้จนกระทั่งเรารู้ถึงวัตถุประสงค์ว่าจะใช้ที่ดินนั้นเพื่อประโยชน์อะไร

เป้าหมาย (Typical Goals)

เป้าหมายของแผนผังแต่ละแห่งนั้นไม่อาจจะกำหนดเป็นมาตรฐานได้ แต่มีจุดมุ่งหมายอยู่บางประการ ซึ่งควรจะนึกถึงและจดจำเพื่อนำมาใช้เป็นแม่บทในการตรวจสอบการประกอบแผนผัง

1. การใช้ประโยชน์ (Functional Adequacy)

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงได้แก่ มีแสงสว่างเพียงพอ มีที่เล่นใหม่ ความแข็งแรงของพื้นดินเป็นอย่างไร ล้วนเป็นคำถามที่เกี่ยวกับด้านการใช้ประโยชน์ เป็นคำถามที่ตอบได้ง่ายๆ เป็นแม่บทที่เริ่มต้นก่อนจะลงมือทำผังใช้เป็นการตรวจสอบขั้นปฐม เพื่อทราบถึงมวลกิจกรรมซึ่งจะปรากฏในผังบริเวณอันใหม่ของเรา

2. น้ำหนักการคมนาคม (Optimum communication)

แผนผังส่วนใหญ่จะใช้ได้ผลโดยถึงถึงในแง่ที่ว่ามวลสรรพสินค้า บุคคล และข่าวสารสามารถจะเดินทางไปมาภายในอาณาเขตเนื้อที่อย่างสะดวกสบาย เป้าหมายก็คงอยู่ที่การกระตุ้นเตือนให้เกิดการคมนาคมหรือมีการคมนาคมในระดับสูงโดยไม่เกิดการติดขัด ในด้านการเคหศาสตร์ (Housing) ให้มีการคมนาคมระหว่างประชาชนด้วยกัน เราจะจัดให้มีการเชื่อมโยงระหว่างเพื่อนบ้านอย่างไร อันนี้ก็อยู่ที่ว่า เราต้องการมีเพื่อนบ้านหรือต้องการความเป็นส่วนตัว และอิสระเสรีมันขึ้นอยู่กับตัวเราเอง สำหรับในโรงงานของเรา เป้าหมายอันสำคัญก็คือ เราควรจัดให้มีการคมนาคมในหมู่เพื่อนบ้านให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วนใครจะเลือกชีวิตที่มีการสังคมหรือมีความสุขอย่างอิสระ โดยไม่ข้องแวะกับใครนั้นก็เป็นการสมควรใจในการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคล

3. การเลือก (Choice)

เมื่อความพอใจของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งที่เราปรารถนา แต่ในเวลาเดียวกันก็เป็นการยากที่จะพยากรณ์ความต้องการของผู้ที่จะเข้ามาใช้สถานที่ทุกคน (Site Users) ดังนั้นจึงควรที่จะตั้งเป้าหมายโดยให้มีการเลือกได้ตามความพอใจด้วยการจัดสถานที่ สิ่งแวดล้อม กิจกรรม เพื่อนบ้าน ตลอดจนการบริการต่าง ๆ ให้สะดวกแก่การเลือกเฟ้น สิ่งนี้จะได้มาก็โดยอาศัยการออกแบบและจัดวางอย่างรัดกุม จะปล่อยให้ไปไปตามยถากรรม (Laissez-Faire) หาได้ไม่

4. ราคางบประมาณ (Cost)

การบูรณะปรับปรุงนี้ควรคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการจัดทำรวมทั้งการบำรุงรักษาโดยคิดเป็นมูลค่าอย่างประหยัดที่สุด ทั้งในด้านแรงงาน วัสดุ และการดำเนินงาน มีการเปรียบเทียบราคาด้วยแบบไหนจะถูกจะแพงกว่ากัน อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าประหลาดใจที่ไม่ค่อยมีใครให้ความสำคัญกับปัญหาข้อนี้มากนัก ความคิดที่จะประหยัด มักจะทำในขั้นสุดท้ายโดยการตัด “สิ่งฟุ่มเฟือย” ออก โดยไม่ได้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่จะติดตามมาในด้านการรักษาเพื่อให้สิ่งต่างๆ คงสภาพอยู่ต่อไป งบประมาณหรือราคาที่ได้กล่าวถึงนี้ นับว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นตามหลักการแล้วจึงดูขัดกับจุดหมายด้านอื่นๆ ราคาควรจะเป็นไปตามขนาดของงาน และงานที่ตีนั้นยากนักที่จะมีราคาถูก การที่พยายามจะลดราคาหรือตัดราคาลงมานั้นมักจะก่อให้เกิดความเสียหายได้ในขั้นสุดท้าย เราถือว่าเป็นการสุรุ่ยสุร่ายอย่างที่จะอภัยกันไม่ได้ ถ้าเราจะสร้างสะพานขึ้นสะพานหนึ่งซึ่งไม่สามารถจะใช้ประโยชน์หรือรับน้ำหนักได้เลย หรือจะทำการก่อสร้างสิ่งหนึ่งขึ้นมาซึ่งมีราคาสูงมากจนขาดความน่าดู ราคาซึ่งกล่าวนี้ก็ควรที่จะเป็นไปตามคุณภาพของงาน และต้องคิดถึงการบำรุงรักษาซึ่งจะต้องติดตามมาด้วยเสมอไป

5. สุขภาพและความสะดวกสบาย (Health and Comfort)

เป็นความจริงที่ว่าสิ่งใดที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นนั้นจะต้องเป็นไปเพื่อสุขภาพอนามัย ความสะดวกสบายและเพื่อการมีชีวิตอยู่รอด ตามปกติธรรมชาติเจ้าของงาน (Client) มักจะไม่ค่อยห่วงในเรื่องอะไรนอกจากจะให้ได้รับความสะดวกทางด้านสาธารณสุข (Sanitation) และความปลอดภัยทางด้านโครงสร้าง การรับผิดชอบในด้านสุขภาพอนามัย (Public Health) ก็จะต้องอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ออกแบบ ผู้ซึ่งจะต้องเป็นฝ่ายใคร่ครวญถึงด้านอุบัติเหตุมิให้เกิดแก่ผู้เข้ามาใช้อาคารสถานที่ ทางด้านอากาศร้อน อากาศหนาว หรือทางด้านเสียงรบกวนต่าง ๆ หัวข้อใหญ่ ๆ นั้นเป็นที่ทราบและยอมรับกันอยู่ แต่เมื่อนำไปปฏิบัติจริงจะได้ผลแค่ไหนก็ควรคำนึงถึงให้มาก ในเวลาเดียวกัน การที่ประชาชนบางส่วนต้องมีชีวิตอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพนั้นก็เคยปรากฏมาแล้ว เรื่องนี้นับว่าสำคัญอย่างยิ่ง

6. การปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม (Adaptability)

เมื่อมีการแก้ไขปรับปรุง (Modification) ฝั่งบริเวณ เพื่อให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงแล้วแบบแผน (Design) นั้น ก็ควรจะเป็นแบบยืดหยุ่น มีการปรับปรุงได้ ผู้ออกแบบควรจะเป็นผู้สามารถมองฝ่าออกไปข้างหน้าได้ไกล เพื่อจัดเตรียมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต แต่การให้ความหมายเพื่อกาลอนาคตนี้จำกัดอยู่ในระยะสั้นและไม่แน่นอนเสมอไป ประชาชนส่วนมากมีความประสงค์ที่จะมีส่วนร่วมในการปรับปรุง และในเวลาเดียวกันก็มีปฏิกิริยาต่อการเปลี่ยนแปลงชนิดปัจจุบันทันด่วนอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ ฉะนั้นจึงควรให้มีการเกี่ยวเนื่องระหว่างแผนปรับปรุงใหม่กับการใช้ประโยชน์ของที่ดินครั้งหลัง และมีช่องทางสำหรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตทั้งนี้โดยไม่ทำลายหรือละทิ้งท่วงทำนองของเดิมไปเสียทีเดียว

7. คุณภาพด้านสุนทรีย์ (Image Quality)

ถ้าหากยังมีความปรารถนาที่จะให้เป็นที่อยู่ที่น่าชื่นชม นำความสุขให้แก่ผู้อยู่อาศัยทุกรูปทุกนามแล้ว ฝั่งซึ่งผ่านการปรับปรุงนี้ควรจะมีรูปร่างที่แจ่มชัดเข้ากันได้กับสิ่งต่างๆ รอบตัวของมันมีความหมายเห็นได้ชัดว่าใช้เพื่อทำประโยชน์อะไร

เป้าหมายต่าง ๆ ตามหัวข้อเหล่านี้ มิได้มีข้อยุติเพียงเท่านั้น แม้เมื่อนำไปใช้แล้วอาจจะต้องแปรรูปร่างออกไป หรือผ่านการกลั่นกรองอีกชั้นหนึ่ง บางแห่งอาจจะต้องคิดทบทวนกันอย่างลึกซึ้ง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

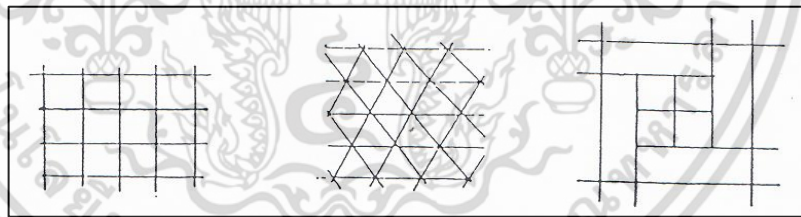
เกี่ยวกับราคา และในบางแห่งอาจจะต้องจัดให้มีการเกี่ยวโยงกับอดีต หรือจัดสำรองไว้ เพื่อความเจริญเติบโตในอนาคต แต่หัวข้อต่างๆ ซึ่งได้กล่าวมานั้นเป็นบททั่วไป เป็นประโยชน์ในการใช้ทดสอบ และพิจารณามูลค่าของผังบริเวณโดยทั่วไป เป็นการวางเข็มเป็นอันดับแรกในการฟื้นฟูปรับปรุงแผนผัง

ระบบทางเดิน (Circulation)

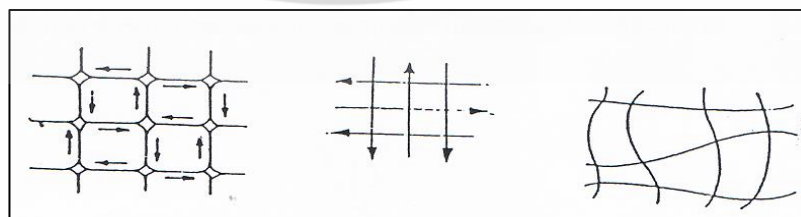
การสัญจรของผู้อาศัยอยู่ภายในบริเวณนั้น การเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของแหล่งนั้นก็ขึ้นอยู่กับส่วนสัดของปริมาณแห่งระบบทางเดิน มูลค่าการลงทุน การสร้างเสริมระบบที่กล่าวนี้ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมราคาของพื้นที่ทั้งหมด ถนนนั้นเราสร้างบนพื้นผิวส่วนต่อต่างๆ ผังไว้ได้พื้นดินผิวดถนนซึ่งใช้เป็นทางสัญจรนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในแผนผัง นับเป็นสิ่งรองรับประชาชนพลเมืองที่สัญจรไปมา รวมทั้งสรรพสิ่งต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ต้องใช้เนื้อที่ เป็นสิ่งที่ต้องคิดถึงในอันดับแรกในแง่การใช้ประโยชน์และก่อให้เกิดคุณค่าในเขตต่างๆ ที่เราวางถนนลงไป ส่วนเส้นแนวอื่นๆ ก็จะเป็นไปตามและสอดคล้องกับแนวถนนที่มีอยู่แล้วนี้ ในการจัดวางเส้นทางนี้ก็ควรคิดถึงโครงการหยาบๆ ดูก่อนแล้วศึกษาส่วนประกอบเพื่อดูความเหมาะสม เมื่อทุกสิ่งเข้ากันได้เราก็จัดวางแนวถนนลงได้โดยไม่มีปัญหา

กระสวนช่องทาง (Patterns of Channels)

แนวรูปนี้มาในแบบต่าง ๆ ได้แก่แบบที่เรียกว่า “ตาหมากรุก” ซึ่งเป็นสี่เหลี่ยม (จัตุรัสและผืนผ้า) และสามเหลี่ยม รูปสามเหลี่ยมมักจะก่อให้เกิดความยุ่งยาก โดยเฉพาะตรงมุมที่บรรจบกัน แต่ได้ประโยชน์ที่ได้ตรงถึงสามด้านแทนที่จะเป็นสองด้าน รูปแบบห้าเหลี่ยม หรือ สามเหลี่ยมนี้ใช้เป็นทางถนนภายในเมืองได้เป็นอย่างดี แต่ถ้าเป็นภายในเนื้อที่แคบ ๆ แล้ว เนื้อที่นั้นก็อาจจะทำการปรับปรุงหรือใช้ประโยชน์

ภาพที่ 2.3 แบบตารางหมากรุก 1

ภาพที่ 2.4 แบบตารางหมากรุก 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบตาทหารกรุกเป็นแบบที่ชัดเจน ง่าย เป็นแบบที่ใช้กันทั่วไป เหมาะสำหรับเนื้อที่ใหญ่ และมักนำมาใช้ทั่วไปภายในเมือง แต่นักออกแบบมักจะคิดว่าจะทำให้ภูมิทัศน์ที่หมดชีวิตชีวา เนื่องจากแบบนี้ไม่ได้คำนึงถึงความสูงต่ำของภูมิประเทศจึงเป็นอันตรายต่อการเดินทาง เนื่องจากไม่แสดงความแตกต่างระหว่างทางรถ หนักเบา แต่แบบตาทหารกรุกนี้อาจทำให้โค้งไปมา เพื่อให้เข้ากันกับความสูงต่ำของพื้นที่ หรือเพื่อชะลอความเร็วของยานพาหนะ ความหมายอันแท้จริงของแบบตาทหารกรุกจึงไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยเส้นตรง และเนื้อที่ภายในก็ไม่จำเป็นต้องมีรูปและขนาดเดียวกันเสมอไปด้วย

แบบที่สองเรียกว่าแบบรัศมี ซึ่งแนวเส้นจะแยกตัวออกจากศูนย์กลาง แบบนี้เหมาะในการนำสู่จุดหมาย เช่น นำไปสู่อาคาร สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ที่สำคัญเป็นเส้นทางที่นำไปสู่จุดหมายโดยตรง แต่ในแหล่งที่ยาวหนาแน่น จุดกลางจะเป็นจุดที่ยากต่อการขบปัญหาการจราจร

ภาพที่ 2.5 แบบรัศมี แบบ ก. และ แบบ ข.

แบบ 2 ก. ข. เพิ่มวงแหวนเป็นการเพิ่มเส้นทางจราจร แต่เวลาเดียวกันความสำคัญที่จุดศูนย์กลางก็ยังคงบังไว้ และได้รูปสามเหลี่ยมอยู่โดยรอบของศูนย์ แบบ ข. เส้นรัศมีทำให้เกิดรูปสี่เหลี่ยมคางหมูคล้ายกับแบบตาทหารกรุก แต่เวลาเดียวกันแนวเส้นก็วิ่งเข้าสู่ศูนย์กลาง

แบบถนนภายในหมู่บ้าน มีแนวทางใหญ่ ซึ่งตัดหรือแทรกไว้ด้วยถนนซอย (ภายในหมู่บ้าน) แบบซอยตัน (cul - de - sac) และ ลูป (loop) แบบซอยตัน ณ ที่นี้ควรมีระยะสั้นส่วนลูปนั้นมีทางเข้าทางหนึ่งและนำออกอีกด้านหนึ่ง ถนนภายในหมู่บ้านอาจจะทำคอคเคียวเพื่อให้เข้ากับความสูงต่ำของพื้นที่เป็นการเพิ่มให้เกิดความน่าดูแก่ภาพถนน หรือให้เกิดความน่าดูในส่วนเนื้อที่แห่งหนึ่ง หรือมีฉะนั้นการจัดทำถนนแบบคอคเคียวนั้น เราอาจทำสำหรับผืนดินเล็ก ๆ ที่มีทางถนนใหญ่เป็นขอบอยู่แล้วโดยรอบอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเลือกแบบใด ควรจะเป็นที่เข้าใจอย่างแจ่มชัด ว่าส่วนปลีกย่อยนี้จะต้องเข้ากันและกลมกลืนไปกับผืนใหญ่ทั้งหมด

การแบ่งส่วน (Subdivision)

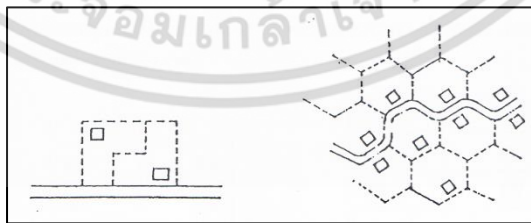
การแบ่งส่วน หมายถึง กรรมวิธีการแบ่งหรือซอยเนื้อที่ว่างออกเป็นผืนย่อย ๆ (Lots) ใช้เป็นทางสาธารณะ หรือเพื่อใช้ประโยชน์เป็นที่ก่อสร้างอาคาร การแบ่งส่วนดังกล่าวนี้นอกจากจะใช้ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยแล้วยังอาจใช้เป็นที่ทำถนน ทางเดิน ตกแต่งปลูกต้นไม้ รวมทั้งเพื่อประโยชน์อย่างอื่นด้วย เช่น เป็นที่ดินใช้ในงานอุตสาหกรรม เกษตร หรือพาณิชยกรรมและอื่น ๆ ในการจัดแบ่งส่วนผู้ออกแบบเป็นผู้กำหนดการวางแนวถนน ทางเดิน แนวเสาไฟอาคารต่างๆ และที่ว่างสาธารณะ (Public open Space) นอกจากนี้ยังเป็นผู้กำหนดเขตและรูปร่างของที่ดินผืนย่อยดังกล่าว รวมทั้งการตกแต่งบริเวณ (Landscaping) จัดระดับความเอียงลาดของพื้นที่ (Grading) และอื่น ๆ ในบริเวณเมืองหลวงอาคารแต่ละหลังนับว่ามีความสำคัญยิ่ง นักจัดผังหรือผู้มีหน้าที่จะต้องพยายามจัดให้ผังบริเวณสามารถสวมเข้ากับสถาปัตยกรรมได้เป็นอย่างดี เราควรจะรู้ถึงประโยชน์การแบ่งส่วนที่ดิน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประการที่หนึ่ง การแบ่งแยกเป็นผืนหรือเขตดังกล่าว มิได้ใช้งบประมาณมากมายเหมือนกับที่เราต้องใช้ในการปรับปรุงเขตที่ดินทั้งเมือง ผู้ที่ทำหน้าที่แบ่งแยก (Subdivider) ลงทุนแต่เฉพาะค่าที่ดินส่วนนั้น ทำการรังวัดและเสียเงินค่าใช้จ่ายเฉพาะ หรืออาจจะรวมค่าทำถนน วางท่อ สายไฟฟ้า เกลี่ยพื้นที่ปลูกต้นไม้ แต่ถึงอย่างไรก็เป็นค่าใช้จ่ายที่อยู่ในวงและไม่สูงเกินกว่าที่จำเป็น ข้อสอง การแบ่งส่วนที่ดินนี้ทำให้สามารถตัดสินใจได้ว่าจะสร้างอาคารประเภทใดขึ้นมา ข้อสาม เป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งถ้ามีการฟื้นฟูปรับปรุงก็ควรเป็นไปอย่างช้า ๆ คือนำเนื้อที่ดินแต่ละส่วนมาใช้ประโยชน์เฉพาะที่จำเป็นเท่าที่มีความต้องการและฝ่ายบ้านเมืองก็สามารถให้ความสนับสนุนคุ้มครองได้

แผนการแบ่งส่วน (Subdivision Layout)

การแบ่งส่วนที่ดินที่เป็นไปอย่างถูกต้องนั้นได้ประโยชน์หลายสถาน ในข้อแรกจะสามารถป้องกันสิ่งเสียหายต่าง ๆ ซึ่งจะตามมาได้หลายประการ เพราะการแบ่งส่วนที่ทำอย่างถูกต้องนั้นจะเป็นสิ่งที่ประกันในด้านระบบทางเดินที่ดี ด้านการจัดสรรสิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ มีเนื้อที่ว่างกันความแออัด และมีความเป็นระเบียบอยู่อย่างพร้อมมูล แนวการวางถนนควรจะสวมสอดเข้ากันกับแผนระบบทางเดินทั่วไปภายในเนื้อที่บริเวณนั้น และเตรียมเพื่อให้มีการประสานต่อเนื่องกับแนวการวางถนนสายอื่นในอนาคต เรามักจะเคยประสบหรือเคยได้ยินเสียงพูดกันว่า “ถนนนั้นควรจะมีความกว้างขนาด 50 ฟุต เป็นอย่างน้อยจึงจะพอเพียงทั้งนี้เพื่อการขยายขยายในภายหน้า” แต่แท้ที่จริงถนนที่มีความกว้าง 35 ฟุต ก็นับว่านำมาใช้ได้แล้ว (ถ้าจัดระบบการจราจรให้รัดกุม) การทดสอบว่าแผนการแบ่งส่วนนั้นใช้ได้หรือไม่ ก็คือควรจะลองขับรถผ่านถนนสายต่าง ๆ ที่อยู่ภายในเขต แล้วพิจารณาดูว่าได้รับผลทางด้านความงาม ด้านสังคมและหลักวิชาครบครันดังปรารถนาแล้วหรือยัง การทดสอบขั้นต่อไปก็คือ ลองจัดวางอาคารลงในที่ดินโดยเลือกทำเลที่เหมาะสมสำหรับอาคารแต่ละชนิด แล้วดูว่าภาพที่ปรากฏออกมานั้นจะมีผลดีหรือไม่ดีอย่างไร

ที่ดินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่วางตั้งแกกกับถนนนั้นง่ายต่อการฟื้นฟูปรับปรุง ด้วยเหตุนี้จึงเกิดเป็นหลักการขึ้นว่า เส้นด้านข้างของที่ดิน (Side Lot Lines) นั้นควรจะตั้งฉากกับเส้นถนน (Street Lines) ก็จะป้องกันการเสียเนื้อที่ดินและเส้นแนวอาคารที่ยกเยื้องไปมา แต่หลักการเหล่านี้ขึ้นอยู่กับที่การจัดรูปอาคารและอาจจะไม่สำคัญเท่าไรนัก ที่ดินรูปต่าง ๆ เช่น รูปกลม หกเหลี่ยม หรือรูป L หรือ T จัดให้มีการประสานเข้ากัน รูปเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ใช้ได้ดีในบางโอกาสและไม่เคยมีกฎข้อบังคับว่าผืนดินแต่ละผืนจะต้องมีรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมเสมอไป

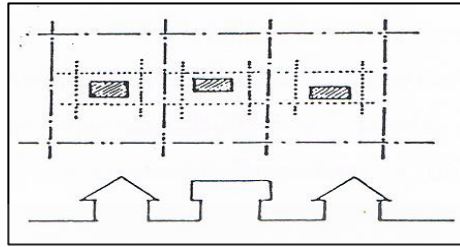

ภาพที่ 2.6 รูปที่ดินแบบต่างๆ

เส้นหรือแนวก่อสร้าง (Building Lines) หรือขอบเขตภายในเนื้อที่ดินนั้นถือว่าเป็นส่วนของแผนผังที่แบ่งแยกและอยู่ในแผนผังนั้น การก่อสร้างจะต้องเป็นไปตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

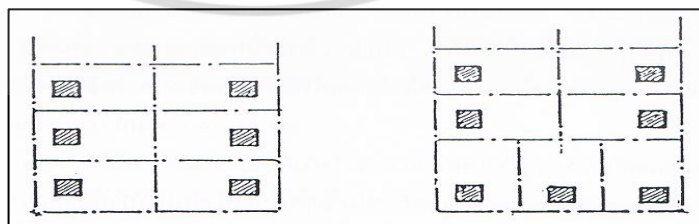
ประสงค์อันสำคัญก็เพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัว มีทางเข้าออก ได้แสงสว่าง ได้อากาศและมีความสง่างาม เมื่อมองจากถนนก็จะได้เห็นอาคารเหล่านี้จัดวางเป็นจังหวะน่าดู

ภาพที่ 2.7 เส้นหรือแนวก่อสร้าง

ลักษณะการแบ่งส่วน (Subdivision Character)

เมื่อคำนึงถึงภาพรวมที่เราจะมองเห็นได้ในท้องถนน (Street Pattern) คำนึงถึงประโยชน์ซึ่งจะได้รับจากกลุ่มที่ดินแต่ละผืน รวมทั้งการจัดบริเวณที่ดินเพื่อการสาธารณะต่างๆ เช่นนี้ก็นับว่าเป็นหน้าที่ของผู้ออกแบบ การแบ่งเขตที่ดินรวมทั้งการจัดวางเพื่อความเหมาะสมก่อให้เกิดระเบียบที่ดีสวยงามและเป็นการป้องกันมิให้เกิดผลเสียที่จะติดตามมาอันเนื่องมาจากการวางผังบริเวณไม่ถูกต้องและที่สำคัญการวางผังที่ดียังก่อให้เกิดภาพที่น่าดูอีกด้วย ปัจจัยสำคัญในเรื่องนี้ก็คือ ทางรถ ทางถนน ซึ่งเป็นทางสัญจรของรถและประชาชน การฟื้นฟูปรับปรุงแนวการก่อสร้างในผืนที่ดินนั้น อาจจะจัดให้เหลื่อมกันคือล้อออกหรือหลบเข้าได้โดยให้อยู่ในขอบข่ายของกฎ ก่อให้เกิด พวง ซ่อ (Clusters) ของอาคาร การจัดแบ่งที่ดินที่มีความจำเป็นต่องั้นหรือระมัดระวังในบางแห่ง บางตอนจะช่วยให้มองเห็นอาคารเด่นชัดขึ้น เช่น ที่ตอนหัวของถนนตันหรือตอนสุดซอย เป็นความจริงวิธีการแบ่งส่วนนั้นเป็นตอนที่ทำลายหรือทำให้แนวการออกแบบต้องชะงักไม่เป็นไปอย่างปกติตลอดไป และการที่บริเวณที่ดินไม่มีความสัมพันธ์กับงานสถาปัตยกรรมนั้น ทำให้ผลที่ได้ขั้นสุดท้ายต้องเสียหาย ดังนั้นในบางครั้งแผนผังการแบ่งส่วนทั่วไปจึงแสดงเพียงถนนสายใหญ่ ที่ตั้งของสถานที่สำคัญ และการตกแต่งภูมิภาพส่วนใหญ่แต่เว้นรายละเอียดปลีกย่อย เช่น ทางเดินเล็ก ที่ดินส่วนเล็กและรายละเอียดส่วนอื่นไว้ทำพร้อมกับตัวอาคารนี้เป็นวิธีการแบ่งส่วนที่ดินอุตสาหกรรม ซึ่งไม่ทำการแบ่งชนกว่าจะมีผู้ซื้อและรู้ถึงความต้องการต่างๆ แล้ว

ภาพที่ 2.8 การแบ่งส่วนพื้นที่ดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาวะเสียง

การควบคุมเสียงภายนอกอาคารถือว่าเป็นวิชาการพิเศษแขนงหนึ่ง และการควบคุมเท่าที่ ทำอยู่ก็ดูช่างเล็กน้อยเสียจริงๆ คงสนใจอยู่แต่ในเรื่องเสียงหรือ “อูโซะวิททยา” ที่ทำภายในอาคาร เท่านั้น ถึงแม้ว่าเรากำลังจะคิดถึงภาวะแวดล้อมที่มีเสียงต่างๆ แต่น้อย (แผนการอีกทีก็ครึกโครมที่มี อยู่) ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าจะต้องพยายามลดระดับของเสียงต่างๆ ให้น้อยลง หรือลดที่เกิดเสียงต่างๆ นั้น เสีย อย่างไรก็ตามที่เกิดแห่งเสียงรบกวนต่างๆ จะเพิ่มพูนมากขึ้นและกระจายได้จากทุกทิศทาง

โดยทั่วไปแล้วเราอยากจะให้เสียงต่างๆ อยู่ในระดับเพียง 50 หรือ 60 เดซิเบล และห้องติด กับห้องนอน และห้องทำงานอยู่ในระดับ 30 (ทั้งนี้โดยยินยอมให้มีอิสระเสรีที่จะเปิดหน้าต่างไว้ด้วย) แต่เสียงต่างๆ ซึ่งเรียกว่าอยู่ในชั้นรบกวนหรือรบกวนรบกวนก็เนื่องมาจากความถี่ของเสียงซึ่งใช้เทียบ กับระดับความดังของมัน ดังนั้นเสียงที่มีระดับความสูงหรือสรรพสำเนียงใดๆ ซึ่งมีความถี่มากจนไม่ อาจได้ยินเสียงพูดคุยกันธรรมดาแล้ว ก็ย่อมถือว่าเป็นเสียงรบกวน และสรรพสำเนียงใดซึ่งมีความสูง เกินเสียงปกติ (Background Noise) แล้วจะรู้สึกได้ทันทีแม้ว่าจะเป็นเสียงนุ่มนวล (Soft ไม่ถึงกับ แสบแก้วหู) ก็ตาม ความถี่ของเสียงซึ่งจะได้ยินถึงหูมนุษย์ได้นั้นจะมีระยะตั้งแต่ 20 และ 20,000 (สอง หมื่น) รอบต่อวินาที หรือ 50 และ 10,000 (หนึ่งหมื่น) รอบในระดับเสียงแผ่วเบา เสียงปกติท้องถนน ก็จะมีค่าตั้งแต่ประมาณ 40 ถึง 8,000 (แปดพัน) รอบต่อวินาที ขณะที่เสียงพูดปกติของมนุษย์อยู่ใน เหนือ 100 ถึง 3,000 (สามพัน) รอบเท่านั้น

เสียงที่เกิดภายนอก (Outdoor Sounds) นั้นมีโอกาสที่จะเจือจางลงเนื่องแต่การแผ่ กระจายของเสียง เมื่อมันเริ่มเดินทางจากแหล่งที่เกิดต่อระยะหนึ่งเท่าตัวระหว่างแหล่งเกิดกับผู้รับฟัง ทำให้ระดับเสียงตกลงไปถึงหกเดซิเบล นั่นก็คือ เสียงลดลงตามกำลังสอง (Square) ของระยะทางจาก แหล่งเกิด แต่จากแหล่งเกิดบนพื้นผิวปกติอย่างเช่นบนทางหลวง มันจะลดลงตามระยะทางประมาณ 3 เดซิเบล ต่อระยะเพิ่มหนึ่งเท่าตัว ดังนั้น การที่จะป้องกันมิให้เกิดการรบกวนขณะพูดคุยกัน การวาง หน้าต่างประจันหน้ากันจึงไม่ควรใกล้กว่า 30 ถึง 40 ฟุต หรือถ้าอยู่บนพื้นกำแพงเพียงกันก็ไม่ควรใกล้ กว่า 6-10 ฟุต

การปลูกต้นไม้หรือตัวอาคารกันขวางไว้จะสามารถทำให้ลดเสียงที่เล็ดลอดออกไปได้ บางส่วน การปลูกต้นไม้เป็นพืดไปจึงนับว่าเป็นประโยชน์ที่ช่วยบรรเทาเสียงที่มีความถี่ค่อนข้างสูงซึ่ง ขนาดความยาวคลื่นไม่ใหญ่เกินขนาดของใบไม้ และสิ่งกีดขวางอื่น ๆ มากนัก คือเสียงเกิน 10,000 (หนึ่งหมื่น) รอบต่อวินาที ผลจากการทดลองได้พิสูจน์ว่าป่าไม้มีความหนาหนึ่งพันฟุต ความทึบของป่า ทำให้มองได้ไกลเพียงแค่ 70 ฟุต จะสามารถลดเสียงมีวงจรร 200 – 1,000 (สองร้อยถึงหนึ่งพัน) ต่อ วินาทีลงได้เกินกว่าทางโล่งเพียงประมาณ 20 เดซิเบลเท่านั้น

ในความเป็นจริงแล้วสิ่งกีดขวางที่สร้างขึ้นอย่างหนาที่บดบังเช่น กำแพง ดิน ฝาผนังหรือตัว อาคารมักจะได้ผลกว่าสิ่งอื่น ถ้าเสียงไม่อาจผ่านสิ่งกีดขวางเข้ามาได้โดยตรงแล้วก็ต้องวิ่งวนสิ่งกีดขวาง สิ่งกีดขวางจะเพิ่มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ถ้าสิ่งนั้นสูงมาก หรือถ้าขยันทมาให้อยู่ใกล้แหล่งเกิดจะสามารถ ลดกำลังความถี่ลงได้อย่างมหัศจรรย์ ในขณะที่เดียวกันหากเป็นกำแพงเตี้ยตั้งอยู่กลางระหว่างแหล่งเกิด กับเครื่องรับจะได้ผลเพียงเล็กน้อยสำหรับเสียงมีความถี่ต่ำ

ข้อสุดท้ายควรจะรู้ว่าเสียงภายนอกทุกชนิด บางส่วนจะถูกดูดซึม (Absorbed) โดยพื้นดิน และผิวกำแพง (Wall surfaces) ดังนั้น การทำให้เกิดผิวที่ไม่สะท้อนเสียงจึงเป็นผลสามารถที่จะลด ระดับเสียงลงได้ แต่เป็นการยากที่จะทำให้วัตถุมีคุณสมบัติกับน้ำและผิวนั้นจะต้องละเอียดพอที่จะ

สามารถดูดซึมเสียงได้อีก ในประเทศที่มีหิมะตกและมีพรรณพืชต่างๆ ที่มีผิวละเอียดตามธรรมชาติจะเกิดผลยิ่งในการช่วยป้องกันเสียงสะท้อนที่จะเกิดขึ้น

2.4.3.2 การศึกษาเกี่ยวกับการจัดวางโครงการในผังบริเวณ

(อรศิริ ปาณินท์.2538:16-17)

ในการศึกษาถึงลักษณะสภาพแวดล้อมของผังบริเวณ เพื่อที่จะนำข้อมูลไปวิเคราะห์ในการจะจัดทำผังโครงการนั้นประกอบด้วย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศ การวิเคราะห์ที่ตั้งผังบริเวณจำเป็นต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศโดยละเอียด โดยมีทั้งแผนภูมิและแผนภาพสามารถแปลและสรุปความหมายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการออกแบบสถาปัตยกรรม
2. ลักษณะของดินในบริเวณ เช่น ลักษณะของดิน หิน ความชื้นในดินจนถึงการพิจารณาคุณสมบัติในการรับน้ำหนักของดิน เพื่อนำมาพิจารณาในการตัดสินใจเลือกประเภทของโครงสร้างและวัสดุที่นำมาใช้ในการก่อสร้าง
3. สภาพความเป็นจริงของถนนโดยรอบและย่านใกล้เคียงศึกษาทิศทางและขนาดของถนนทางเท้า ในการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับสภาพถนนนี้ควรศึกษาถึงลักษณะของการสัญจรโดยรอบด้านด้วย เช่น ทิศทางการเดินเข้าสู่ผังบริเวณ
4. ลักษณะของกิจกรรมชุมชนและการสัญจรติดต่อ กิจกรรมที่ต้องศึกษาเป็นกิจกรรมซึ่งเกิดขึ้นโดยรอบบริเวณและลักษณะของการสัญจรติดต่อระหว่างกิจกรรมต่างๆ โดยรอบบริเวณด้วย เช่นถ้าบริเวณใกล้เคียงผังบริเวณที่จะวิเคราะห์ เป็นตลาดโรงเรียน ย่านพักอาศัย สถาปนิก ผู้ออกแบบต้องพิจารณาส่วนเกี่ยวเนื่องของกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งมีผลกระทบซึ่งกันและกัน และมีผลกระทบต่อผังบริเวณด้วย ทั้งนี้เพื่อพิจารณาประโยชน์ซึ่งกลุ่มอาคารหรืออาคารใหม่ซึ่งจะเกิดขึ้นในผังบริเวณจะได้รับจากกิจกรรมใกล้เคียงให้มากที่สุด

2.5 การศึกษาตัวอย่างพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ

2.5.1 การบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษอิสกันดาร์ประเทศมาเลเซีย

เขตเศรษฐกิจพิเศษอิสกันดาร์ เป็นเขตเศรษฐกิจใหม่ เนื่องจากจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2549 แต่ปัจจุบันถือเป็นเขตเศรษฐกิจสำคัญและมีแนวโน้มเติบโตอย่างรวดเร็ว ตั้งอยู่ในรัฐยะโฮร์ทางตอนใต้ฝั่งมาเลเซียตะวันตกติดกับประเทศสิงคโปร์ มีพื้นที่กว่า 2,000 ตารางกิโลเมตร (เทียบกับสิงคโปร์ที่มีพื้นที่ราว 700 ตารางกิโลเมตร) (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย, 2556) โดยจัดตั้งเป็นพื้นที่แรกในระบียงเศรษฐกิจ 5 แห่ง เน้นการพัฒนาการบริการที่ใช้แรงงานวิชาชีพ ได้แก่

ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการศึกษาด้านสุขภาพ ด้านโลจิสติกส์ ด้านการท่องเที่ยวและสันตนาการและด้านธุรกรรมทางการเงิน และอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมีทักษะ ได้แก่ ปีโตรเคมี และไบโอดีเซล อิเล็กทรอนิกส์ และการแปรรูปอาหารและวัตถุดิบทางการเกษตร(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,2557) ความน่าสนใจของอิสกันดาร์ คือรัฐบาลมาเลเซียตั้งเป้าหมายให้เขตเศรษฐกิจพิเศษแห่งนี้เป็นสะพานเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับสิงคโปร์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางการค้าการลงทุนในภูมิภาคอาเซียน โดยใช้โอกาสจากที่ตั้งที่อยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลไกการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษอิสกันดาร์

อาศัยกลไกในลักษณะคณะกรรมการร่วมระหว่างรัฐบาลกลางรัฐบาลท้องถิ่นรวมถึงภาคเอกชนโดยได้รับมอบอำนาจให้รับผิดชอบการบูรณาการแผนแม่บทการพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวนโยบายระดับชาติและได้มาตรฐานระดับโลกภายใต้กฎหมายเฉพาะ (IRDA Act) เพื่ออำนวยความสะดวกพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานพัฒนาระบบบริการเบ็ดเสร็จและจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเป็นตัวกลางประสานและอำนวยความสะดวกระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้โดยเน้นการลงทุนของภาคเอกชนเป็นหลัก เขตเศรษฐกิจพิเศษอิสกันดาร์บริหารจัดการโดย Iskandar Regional Development Authority หรือ IRDA เป็นกลไกกำกับดูแลลักษณะพิเศษ มีนายกรัฐมนตรีมาเลเซียและผู้ว่าการรัฐยะโฮร์ เป็นประธานกรรมการร่วมและมีคณะกรรมการ (Members of IRDA Authority) รวม 10 คนประกอบด้วยผู้แทนภาครัฐทั้งจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นของรัฐยะโฮร์ ตลอดจนผู้แทนภาคเอกชน โดยมีผู้อำนวยการสำนักงาน IRDA เป็นเลขานุการปัจจุบันสำนักงาน IRDA มีเจ้าหน้าที่รวมประมาณ 250 คน ทั้งนี้ IRDA จะบริหารงานโดยประสานควบคุมกับคณะกรรมการบริหาร (Executive Committee) คณะกรรมการอนุมัติและดำเนินการ (Approval and Implementation Committee) และสภาที่ปรึกษา (Advisory Council) อันประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรีและ/หรือผู้ว่าการรัฐยะโฮร์ ทั้งนี้อำนาจหน้าที่ของ IRDA ภายใต้กฎหมายเฉพาะเมื่อปี พ.ศ. 2550 (IRDA Act 2007) คือ การอำนวยความสะดวกส่งเสริมวางแผนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเศรษฐกิจพิเศษอิสกันดาร์ โดยมีบทบาทสำคัญในการบูรณาการแผนแม่บทการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การดำเนินงานในมาตรฐานระดับโลก ดังนี้

1. การวางแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่โดยออกแบบผังเมืองและการคมนาคมขนส่งแผนการพัฒนาทางสังคมการวางผังเมืองกิจกรรมทางเศรษฐกิจตลอดจนให้ข้อเสนอแนะด้านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ
2. การส่งเสริมการลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชนในอิสกันดาร์โดยเสนอมาตรการจูงใจการลงทุนเป็นกรณีพิเศษในโครงการสำคัญ ๆ ให้รัฐบาลกลางพิจารณาอนุมัติและเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ต่อนักลงทุน
3. การอำนวยความสะดวกและประเมินผลการพัฒนาซึ่งครอบคลุมในแต่ละภาคอุตสาหกรรมนอกจากนี้ IRDA ยังพัฒนาระบบการให้บริการธุรกิจแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One-Stop Centre: OSC) พร้อมขับเคลื่อนงานโดยจัดตั้งศูนย์ข้อมูลอิสกันดาร์ (Iskandar Service Centre: ISC) ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐที่ทำ

2.6 ข้อกำหนดกฎหมายผังเมือง

กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการวางและจัดทำผังเมืองนั้นมีมากมายหลากหลายฉบับ ดังนั้นผู้ใช้จะต้องคำนึงถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกข้อ ทุกฉบับ ในบทความนี้จะกล่าวถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยสังเขปเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. 2518

ว่าด้วยการผังเมืองทุกประเภท จัดเป็นกฎหมายหลักที่บังคับใช้ในพื้นที่ที่จะต้องให้ความสำคัญแก่ทุก ๆ มาตราโดยเฉพาะหมวด 3 ว่าด้วยการวางและจัดทำผังเมืองรวม หมวด 4 การใช้บังคับผังเมืองรวม หมวด 8 การรื้อย้าย หรือตัดแปลงอาคาร

2. กฎหมายควบคุมอาคาร

ว่าด้วยกฎหมายที่ควบคุมการก่อสร้างอาคารให้มีความมั่นคงแข็งแรง และมีความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้อาคาร อีกทั้งยังคำนึงถึงความมีระเบียบเรียบร้อยและการรักษาสีสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 , พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535, พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543, พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักหรือกฎหมายแม่บท

- กฎกระทรวง เป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียด เช่น รายละเอียดด้านวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม เป็นต้น

- ข้อบัญญัติท้องถิ่น เป็นกฎหมายกำหนดรายละเอียดเฉพาะท้องถิ่น เช่น เทศบัญญัติในเขตเทศบาล เป็นต้น

3. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

ในปี พ.ศ. 2478 และ พ.ศ. 2523 กรมศิลปากรได้ออกประกาศกรมศิลปากรตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2477 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา จำนวน 2 ฉบับซึ่งเกี่ยวข้องกับอำเภอเชียงของ ดังนี้

1. ประกาศกรมศิลปากร เรื่องกำหนดจำนวนโบราณสถานสำหรับชาติ

ประกาศกรมศิลปากร ฉบับนี้อาศัยความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยโบราณสถาน ศิลปวัตถุ และการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งได้กำหนดเขตที่ดินโบราณสถานต่าง ๆ โดยกรมศิลปากร

2. ประกาศกรมศิลปากร เรื่อง การกำหนดเขตโบราณสถานสำหรับชาติ

ประกาศฉบับนี้อ้างถึง ประกาศกรมศิลปากร เรื่องกำหนดจำนวนโบราณสถานสำหรับชาติ ซึ่งประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานต่าง ๆ โดยอาศัยความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งได้กำหนดเขตที่ดินโบราณสถานต่าง ๆ โดยกรมศิลปากร

ดังนั้นในการดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุงและต่อเติมต่าง ๆ ในพื้นที่ ซึ่งได้ประกาศเขตโบราณสถาน จึงอยู่ภายใต้บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 โดยมาตราหลักที่เกี่ยวข้องคือ หมวด 1 โบราณสถานประกอบด้วยมาตรา 9, 10, 11 และ 13 ดังนี้ มาตรา 9 กล่าวถึง กรณีโบราณสถานชำรุด หักพังหรือเสียหายไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโบราณสถานนั้น แจ้งการชำรุด หักพังหรือเสียหายเป็นหนังสือ ไปยังอธิบดีกรมศิลปากร ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่เกิดชำรุดเสียหายนั้น มาตรา 10 กล่าวถึงข้อห้ามมิให้ผู้ใด ซ่อมแซม แก้ไข เปลี่ยนแปลงโบราณสถานหรือ ขุดค้นสิ่งใด ๆ ภายในบริเวณโบราณสถาน เว้นแต่จะทำตามคำสั่งหรือได้รับหนังสืออนุญาตจากอธิบดีกรมศิลปากรและต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในหนังสือนั้นด้วย , มาตรา 11 กรณีโบราณสถานที่ขึ้นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทะเบียนแล้วมีเจ้าของครอบครองอยู่โดยชอบด้วยกฎหมาย ให้กรมศิลปากรทำการซ่อมแซมหรือบูรณะรักษาไว้ให้คงสภาพเดิมได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของทราบล่วงหน้าก่อน , มาตรา 13 เรื่องการเก็บค่าธรรมเนียมกรณีโบราณสถานไม่มีเจ้าของครอบครอง หมวด 5 บทกำหนดลงโทษ มาตรา 32, 34 และ 35 โดยสรุปคือ หากบุคคลใดทำให้โบราณสถานเสียหาย ทำลายหรือเสื่อมค่า ต้องจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากเป็นโบราณสถานที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว โทษจำคุก 3 เดือน ถึง 5 ปี และปรับไม่เกิน 10,000 บาท รวมทั้งกำหนดบทลงโทษผู้ฝ่าฝืน มาตรา 9 จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามลำดับ

4. พระราชบัญญัติการขุดดิน และถมดิน พ.ศ. 2543

ว่าด้วยได้มีการขุดดินหรือถมดิน เพื่อการก่อสร้างหรือเพื่อกิจการอื่นอย่างกว้างขวาง แต่การขุดหรือถมดินอาจไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินและความปลอดภัยของประชาชน ดังนั้น เพื่อความปลอดภัย ตลอดจนเพื่อความสะอาดแก่ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนประชาชนที่เกี่ยวข้อง ควรปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน ดังนี้

ตามราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 117 ตอนที่ 16 ก ประกาศเมื่อ 7 มีนาคม 2543 มีหมวดที่สำคัญโดยสังเขปดังนี้

- หมวด 2 การขุดดิน โดยอาศัยความในมาตรา 17 – 25
- หมวด 3 การถมดิน โดยอาศัยความในมาตรา 26 – 28

ตามราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 122 ตอนที่ 25 ก ประกาศเมื่อ 18 มีนาคม 2548

ว่าด้วยกฎกระทรวงกำหนดมาตรการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้างในการขุดดินหรือถมดิน พ.ศ. 2548

5. พระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

กล่าวถึงขอบเขตอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการวางและจัดทำผังเฉพาะพื้นที่โดยตรง อันจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนให้โครงการพัฒนาและการจัดทำผังเฉพาะพื้นที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาพื้นที่สูงสุด

6. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

จะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

6.1 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 8 (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (8) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกกฎกระทรวงอุตสาหกรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

- หมวด 1 ที่ตั้ง สภาพแวดล้อม ลักษณะอาคารและลักษณะ ภายในของโรงงาน
- หมวด 2 เครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์ หรือสิ่งทีนำมาใช้ในโรงงาน
- หมวด 3 คนงานประจำโรงงาน
- หมวด 4 การควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- หมวด 5 ความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2535
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่องกำหนด
คุณลักษณะของน้ำที่ระบายออกจากโรงงาน ลงวันที่ 14 มิ.ย. 2539

- เรื่อง การกำหนดชนิดและขนาดของโรงงาน กำหนดวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย
มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดคุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแลผู้ปฏิบัติงาน
ประจำและหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมดูแลสำหรับระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ.
2545 ลงวันที่ 5 เม.ย. 2545

- เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียต้องติดตั้งเครื่องมือหรือ
เครื่องอุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์เพิ่มเติม พ.ศ. 2547 ลงวันที่ 2 ก.ค.
2547

- เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียต้องติดตั้งเครื่องมือ หรือ
เครื่องอุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ลง
วันที่ 7 ม.ค. 2548

- เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียต้องติดตั้งเครื่องมือ หรือเครื่อง
อุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์เพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2549 ลงวันที่ 11 ก.ย.
2549

- เรื่อง การจัดทำรายงานชนิดและปริมาณสารมลพิษ ที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ.
2550 ลงวันที่ 16 ส.ค. 2550 ***เอกสารแนบท้าย***

- เรื่อง มาตรการควบคุมปริมาณความสกปรกของน้ำทิ้งจากภาคอุตสาหกรรมเพื่อฟื้นฟู
คุณภาพน้ำในแม่น้ำ พ.ศ. 2551 ลงวันที่ 25 มิ.ย. 2551

- เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียต้องติดตั้งเครื่องมือ หรือเครื่อง
อุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์เพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 30 ต.ค.
2552

ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม

- เรื่อง กำหนดคุณลักษณะน้ำทิ้งที่ระบายออกนอกโรงงานให้มีค่าแตกต่างจากที่กำหนดไว้
ในประกาศ กระทรวงอุตสาหกรรมฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) เรื่อง กำหนดคุณลักษณะของน้ำที่ระบาย
ออกจากโรงงาน ลงวันที่ 18 ก.พ. 2540

- เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัด น้ำเสียต้องติดตั้ง
เครื่องมือหรืออุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์เพิ่มเติม พ.ศ. 2550 ลงวันที่ 22
พฤศจิกายน 2550

- เรื่อง กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องจัดทำรายงานชนิดและปริมาณสาร
มลพิษที่ระบายออกนอกโรงงาน พ.ศ. 2551 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2551 (ยกเลิก)

- เรื่อง กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องจัดทำรายงานชนิดและปริมาณสาร
มลพิษที่ระบายออกนอกโรงงาน พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2553 อื่น ๆ

- บัญชีประเภทโรงงานที่มีแนวโน้มการระบายมลพิษทางน้ำในรูปปฏิกิริยา สารอันตราย
ประเภทสารเคมี (Toxic) และโลหะหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ข้อกำหนดการใช้ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดิน ที่ดินเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญสำหรับชุมชนเมือง สามารถแบ่งออกได้หลายประการ ตามลักษณะทางด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม ศักยภาพในการพัฒนาของพื้นที่ และนโยบายในการพัฒนาต่างๆทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น(กรมโยธาธิการและผังเมือง. 2555:28) โดยทั่วไปการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่มีการควบคุมหรือวางผังเมือง จะมีลักษณะคล้ายคลึงปะปนกันไม่เป็นระเบียบ ความแออัดจะกระจุกตัวอยู่ที่ศูนย์กลางและกระจายออกไปรอบนอกชุมชน อย่างไรก็ตาม เมื่อชุมชนขยายตัวไปสู่ความเป็นเมือง ปัญหาต่างๆ ก็ตามมา การวางผังเมืองเป็นการจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน ระบบคมนาคมขนส่ง และเตรียมรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตโดยการพิจารณาแผนประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นการพิจารณาจากการใช้อาคาร และที่ดินที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีพของประชาชน 3 ส่วน คือ ส่วนที่อยู่อาศัย, ส่วนพาณิชยกรรม, ส่วนสรวงและการควบคุมการพัฒนา

2.7.1 ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย (Residential Land Uses)

แนวความคิดหลักที่ใช้ในการวางผังที่อยู่อาศัย ได้แก่ Neighbourhood Concept เป็นการกระจายความเจริญจากชุมชนหลักออกไปสู่ส่วนต่างๆ ของเมือง (ดาวเรือง มณีทอง. 2552)[ออนไลน์] ให้ประชาชนได้รับการบริการทางด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการโดยทั่วถึง และเท่าเทียมกัน มีการอยู่อาศัยที่ดี และน่าพึงปรารถนา กรมการผังเมืองได้จำแนกที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

2.7.1.1 ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก

ที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก อยู่บริเวณศูนย์กลางเมือง (City Core) ประกอบด้วยอาคารสำนักงานร้านค้าและพักอาศัยอาคารสูงเพื่อการพักอาศัยเช่นอาคารชุดพักอาศัยอพาร์ทเมนต์ พื้นที่เว้นว่างหรือพื้นที่สีเขียวมีน้อยมากราคาที่ดินมีราคาแพงพื้นที่ว่างมักเป็นบริเวณพื้นที่ทางเท้าบริเวณหัวมุมจุดตัดถนนพื้นที่เว้นว่างด้านหน้าอาคารระยะถอยร่นจากแนวสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ และพื้นที่สาธารณะประโยชน์ต่างๆ

2.7.1.2 ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง

ที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางการใช้ที่ดินมักเป็นบริเวณที่อยู่อาศัยประเภทบ้านเรือนได้แก่ บ้านเดี่ยวบ้านแฝดบ้านแถวหอพักอาคารชุดความสูงไม่ควรเกิน 5 ชั้นอยู่ในบริเวณที่สภาพแวดล้อมและทิศทางลมที่ดี

2.7.1.3 ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย

ที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อยมีการใช้ที่ดินเป็นอยู่อาศัยเบาบางมักเป็นบ้านเดี่ยวบ้านแฝดเป็นส่วนใหญ่ความสูงประมาณ 1-2 ชั้นควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทและควรอยู่ห่างจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างน้อย 1.5 - 3.0 กิโลเมตรการใช้ที่ดินประเภทนี้ทำให้เกิดพื้นที่เว้นว่างอยู่แล้วในบริเวณบ้านพักอาศัย

2.7.1.4 ประเภทที่ดินอนุรักษ์เพื่อการอยู่อาศัย

ที่ดินอนุรักษ์เพื่อการอยู่อาศัยวัตถุประสงค์เพื่อมิให้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินไปเป็นอย่างอื่นหรือเป็นการเคารพต่อสถานที่สำคัญเช่นศาสนา-สถานอันศักดิ์สิทธิ์มีกฎหมายกำหนดให้มีการใช้

ที่ดินเพื่อสร้างบ้านพักอาศัยเท่านั้นโดยมากกำหนดความสูงของอาคารประมาณ 1-2 ชั้นมักเป็นพื้นที่บริเวณเมืองเก่าหรือโดยรอบด้านใดด้านหนึ่งของสถานที่สำคัญ

การกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย มีหลักการสำคัญว่าพื้นที่ดังกล่าวควรจะเป็นบริเวณที่มีการระบายน้ำดี ลักษณะดินไม่เป็นอุปสรรคต่อการก่อสร้าง มีศักยภาพในการจัดบริการทางด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการได้เพียงพอ มีความสะดวกในการเข้าถึง มีความปลอดภัยจากสิ่งรบกวนต่างๆ มีสภาพแวดล้อมที่ดีใกล้สถานที่ทำงานและย่านการค้า เป็นต้น

2.7.2 ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม (Commercial Land Uses)

การใช้ที่ดินเพื่อการพาณิชยกรรมเป็นลักษณะเด่นของการใช้ที่ดินในเมือง เป็นบริเวณที่มีการรวมตัวของการใช้ที่ดินที่เข้มข้น เป็นศูนย์กลางการซื้อขายแลกเปลี่ยนและสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 2-5 ของพื้นที่เมืองเป็นพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์เพื่อการพาณิชยกรรมการใช้ที่ดินเพื่อการพาณิชยกรรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลักคือ

2.7.2.1 ร้านค้าเบ็ดเตล็ดและตลาดสด

ร้านค้าเบ็ดเตล็ดตลาดสด เป็นสถานที่จำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ดในชีวิตประจำวันรวมถึงตลาดสดเป็นศูนย์รวมธุรกิจการค้าขายเบ็ดเตล็ดของชุมชนมีขนาดพื้นที่เล็กและกระจายตัวอยู่ทั่วไป

2.7.2.2 ศูนย์พาณิชยกรรมกลางเมือง

ศูนย์พาณิชยกรรมกลางเมืองเป็นบริเวณที่กว้างใหญ่ที่สุดและหนาแน่นที่สุดของธุรกิจการค้าขายและการให้บริการเป็นที่รวมของกิจการค้าปลีกสำนักงานให้บริการสถาบันการเงินสถานเริงรมย์โรงแรมและอื่นๆแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

2.7.2.2.1 ศูนย์พาณิชยกรรมกลางเมืองในเมืองใช้พื้นที่น้อยอยู่ในทำเลที่ตั้งของการแข่งขันราคาที่ดินแพงอาคารสูงเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในพื้นที่ที่จำกัด

2.7.2.2.2 ศูนย์พาณิชยกรรมกลางเมืองชานเมืองเป็นผลมาจากปัจจุบันกิจกรรมที่เป็นธุรกิจกลางของเมืองใหญ่ๆที่อยู่ใจกลางเมืองต้องประสบปัญหาต่างๆอาทิการจราจรติดขัดราคาที่ดินสูง ความแออัดและเสื่อมโทรมประกอบกับความเจริญก้าวหน้าด้านการสื่อสารและการคมนาคมที่สะดวกจึงได้มีการขยายตัวออกไปอยู่ชานเมือง

2.7.3 ที่ดินประเภทที่สงวนและการควบคุมการพัฒนา

ที่ดินประเภทที่สงวน และควบคุมการพัฒนา เป็นการให้ประโยชน์ที่ดินประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับเมือง วัตถุประสงค์ของการกำหนดการใช้ที่ดินประเภทนี้ เพื่อควบคุมการเจริญเติบโตของเมืองให้อยู่ในบริเวณที่กำหนด รักษาสภาพแวดล้อม และระบบนิเวศของเมือง และสร้างภาพลักษณ์ของเมืองให้สอดคล้องกับธรรมชาติ โดยแบ่งที่ดินประเภทที่สงวน และควบคุมการพัฒนาออกเป็น 5 ประเภท คือ

2.7.3.1 ประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ที่โล่งเพื่อนันทนาการและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การใช้ที่ดินประเภทนี้มีแนวคิดในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวของชุมชนเมืองโดยตรงเพื่อให้ชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่ดีมีอากาศบริสุทธิ์ที่มีพักผ่อนหย่อนใจออกกกำลังกายและคุณภาพชีวิตที่ดีที่ดินประเภทนี้ประกอบไปด้วยที่โล่งสีเขียวสนามหญ้าสวนสาธารณะสนามกีฬาสวนป่าแนวที่โล่งสีเขียวริมน้ำคลองริ้วแนวทางเดินสีเขียวริมถนน เป็นต้น เป็นการดึงความเป็นธรรมชาติและอากาศดีเข้าสู่ใจกลางเมืองและเขตที่อยู่อาศัยของเมืองตามหลักการวางผังเมืองมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดแนวที่โล่งริมน้ำให้มีแนวอยู่ร่นอาคารตลอดแนวไม่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้อยกว่า 6.00 เมตรการก่อสร้างอาคารทุกประเภทริมถนนฝั่งตรงข้ามแนวถอยร่นริมแม่น้ำสูงไม่เกิน 6.00 เมตรจากระดับถนนการมีแนวที่โล่งเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้เป็นระเบียบสวยงามเสริมสร้างบรรยากาศร่มรื่นให้ชุมชนเมืองเป็นแนวที่โล่งที่สะดวกแก่การพัฒนาการชดเชยของเครื่องจักรเป็นแนวป้องกันอาคารที่สาธารณะและห้ามปลูกสร้างอาคารเป็นแนวทางเดินเชื่อมโยงติดต่อกันและกัน

2.7.3.2 ประเภทชนบทและเกษตรกรรม

การใช้ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรมตามผังเมืองรวมมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้พื้นที่เกษตรกรรมเป็นพื้นที่สีเขียว (Buffer Zone) ของชุมชนเมืองตามแนวความคิดป่าล้อมเมืองหรือเมืองในชนบทเพื่อป้องกันการขยายตัวของเมืองการป้องกันชุมชนเมืองจากมลพิษภายนอกเขตผังเมืองรวมช่วยฟอกอากาศให้บริสุทธิ์เพื่อเป็นพื้นที่ชนบทของเมืองที่ประกอบด้วยสวนไร่นาป่าไม้ เป็นต้น

2.7.3.3 ประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม

ประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรมเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมการสงวนอาชีพความเป็นอยู่วิถีชีวิตในบริเวณพื้นที่นั้นเพื่อให้มีสภาพที่มั่นคงต่อไปโดยมากมักเป็นพื้นที่บริเวณที่มีสมรรถนะดินดีเหมาะแก่การเกษตรกรรมพื้นที่ในโครงการตามแนวพระราชดำริพื้นที่ที่ถูกกำหนดขึ้นตามนโยบายของรัฐบางและหน่วยงานท้องถิ่น

2.7.3.4 ประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย

การใช้ที่ดินประเภทนี้ถือเป็นหลักสากลในการที่จะต้องอนุรักษ์แหล่งกำเนิดทางโบราณคดี ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาในเชิงอนุรักษ์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เป็นพื้นที่ที่กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัติโบราณสถานโบราณวัตถุศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 เช่นบริเวณโดยรอบกำแพงเมืองคูเมืองพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์โบราณคดีศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมรวมทั้งบริเวณที่รัฐบาลและท้องถิ่นมีนโยบายในการอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามซึ่งอาจเป็นพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนก็ได้

2.7.3.5 ประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและประมง

การใช้ที่ดินประเภทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ที่เป็นแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรและการประมงตลอดจนเป็นพื้นที่พักผ่อนของชุมชนเมืองการป้องกันการบุกรุกพื้นที่โดยรอบแหล่งน้ำรวมทั้งพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลและส่งเสริมให้มีการใช้เป็นพื้นที่นันทนาการและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชนเมืองและสามารถใช้ในการประมงได้ด้วย

2.7.4 กฎหมายผังเมือง

พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 การผังเมือง ตามคำจำกัดความในมาตรา 4 หมายความว่า การวางจัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองเฉพาะในบริเวณเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท เพื่อสร้างหรือพัฒนาเมืองหรือส่วนของเมืองขึ้นใหม่ หรือแทนเมืองหรือส่วนของเมืองที่ได้รับความเสียหายเพื่อให้มีหรือทำให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งลักษณะความสะดวกสบาย ความเป็นระเบียบ ความสวยงาม การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ความปลอดภัยของประชาชนและสวัสดิภาพสังคม เพื่อส่งเสริมการเศรษฐกิจสังคมและสภาพแวดล้อม เพื่อดำรงรักษาหรือบูรณะสถานที่และวัตถุที่มีประโยชน์ หรือคุณค่าในทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี หรือดำรงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิประเทศที่งดงามหรือมีคุณค่าในทางธรรมชาติพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ได้จำแนกแผนผังออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.4.1 ผังเมืองรวม

ผังเมืองรวม หมายถึง แผนผัง นโยบาย และโครงการ รวมทั้งมาตรการควบคุมโดยทั่วไป เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบทในด้านการใช้ประโยชน์มนทรัพย์สิน การคมนาคมขนส่ง การสาธารณสุขปโภค บริการสาธารณะและสภาพแวดล้อม เพื่อวัตถุประสงค์ของการผังเมือง (มาตรา 4) ผังเมืองรวมจะประกอบด้วยวัตถุประสงค์ในการวางแผน และจัดทำผังเมืองรวม แผนที่แสดงขอบเขตเมือง แผนที่แสดงขอบเขตผังเมืองรวม แผนผังพร้อมด้วยข้อกำหนดในสาระสำคัญของการใช้ประโยชน์ที่ดิน ที่โล่ง โครงการคมนาคมขนส่ง และโครงการกิจการสาธารณสุขปโภค รายการประกอบแผนผัง นโยบายมาตรการ และวิธีการเพื่อปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ การใช้บังคับผังเมืองรวมจะกระทำโดยกฎกระทรวงซึ่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518

2.7.4.2 ผังเมืองเฉพาะ

ผังเมืองเฉพาะ หมายถึง แผนผังและโครงการดำเนินการเพื่อพัฒนาหรือรักษาบริเวณเฉพาะแห่งหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบทเพื่อประโยชน์แก่การผังเมือง

2.7.5 กฎหมายควบคุมอาคาร

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร .ศ.2522 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรมและการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร และได้ปรับปรุงบทบัญญัติเพิ่มขึ้นอีก ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2542อาคาร หมายถึง ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานและสิ่งสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ ซึ่งรวมถึงทางหรือท่อระบายน้ำ ท่อน้ำ ท่อจอดเรือ เป็นต้น (มาตรา4) ส่วนที่เกี่ยวข้องในแหล่งชุมชนบึงขุนทะเล ที่สำคัญๆ คือ

2.7.5.1 กฎกระทรวงฉบับที่ 39

กฎกระทรวงฉบับที่ 39 ว่าด้วยการกำหนดแบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัย

2.7.5.2 กฎกระทรวงฉบับที่ 44 และฉบับที่ 51 กฎกระทรวงฉบับที่ 44 และฉบับที่ 51 ว่าด้วยการกำหนดการระบายน้ำ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และกำหนดประเภทและลักษณะอาคารที่ต้องจัดให้มีระบบระบายน้ำ ระบบน้ำเสีย รวมทั้งมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง

2.7.5.3 กฎกระทรวงฉบับที่ 47 กฎกระทรวงฉบับที่ 47 ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารปรับปรุงหรือแก้ไขระบบความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัยของอาคาร

2.7.6 การใช้ที่ดินในเขตพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน

กฎกระทรวง ฉบับที่ 251 (พ.ศ. 2538) ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2518 การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกตามกฎกระทรวง ให้เป็นดังต่อไปนี้

1. สีเหลือง ให้เป็นที่ดินประเภทอยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
2. สีส้ม ให้เป็นที่ดินประเภทอยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สีแดง ให้เป็นที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก
4. สีม่วง ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า
5. สีม่วงอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ
6. สีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม
7. สีเขียวอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทที่โล่งและนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
8. สีเขียวมะกอก ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา
9. สีฟ้า ให้เป็นที่ดินประเภทที่โล่งนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมการท่องเที่ยว
10. สีเทาอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันศาสนา
11. สีน้ำเงิน ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันราชการการสาธารณูปโภค และการสาธารณูปการ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางการศึกษาการพัฒนาพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษ ในจังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

2.8.1 แผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก (2554: 3) ผู้วิจัยได้คัดเลือกเกณฑ์สำคัญที่นำมาใช้ในการวิจัยการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดของการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจด้านการค้าการลงทุนชายแดนขั้นตอนที่สองในการกำหนดกรอบแนวคิด คือ การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (Strength, Weakness, Opportunities and Threats: SWOT) ร่วมกับจังหวัดกาญจนบุรี และภาคส่วนต่างๆ โดยเน้นการ บูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันตกด้านการค้าชายแดน และจะครอบคลุมสาระด้านสิ่งแวดล้อม

2.8.2 โครงการ การพัฒนาตลาดการค้าชายแดนไทยกรณีศึกษาตลาดโรงเกลือ

จังหวัดสระแก้ว (2554:14) การค้าชายแดน หมายถึง การค้าที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ของประชาชนหรือผู้ประกอบการที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด อำเภอห้วยทับันที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน การซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างประชาชนที่อยู่อาศัยตามบริเวณชายแดนของทั้งสองฝ่ายโดยมีมูลค่าครั้งละไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่มีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน เช่น สินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าเกษตรบางชนิด และสินค้าที่หาได้จากธรรมชาติได้แก่ ของป่า ซากสัตว์ เป็นต้น เป็นการค้าที่มีกรรมวิธีไม่ยุ่งยาก และมีความสะดวกรวดเร็ว การค้าชายแดนมีทั้งที่ถูกต้องตามกฎหมายผ่านด่านศุลกากรและลักลอบค้าหรือการค้าสินค้าที่ผิดกฎหมาย การค้าชายแดน จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันและยังสามารถทำการค้าผ่านแดนไปยังประเทศใกล้เคียง อาทิ เวียดนาม อินเดียน จีนตอนใต้ บังคลาเทศ และสิงคโปร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.3 ศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของอำเภออินทบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ศุภศรี คุปตระกูล (2543) ความมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของอำเภออินทบุรี จังหวัดปราจีนบุรี โดยมีการศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจสังคมและอุตสาหกรรม มาใช้ในการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคPSA:Potential Surface Analysis เพื่อเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ อุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพและนโยบายการพัฒนาของประเทศ ผลการศึกษาพบว่า อุตสาหกรรมในอำเภออินทบุรี จังหวัดปราจีนบุรี มีการขยายตัวและพัฒนาจากฝั่งเคาโครงการพัฒนาภาคของประเทศ ที่กำหนดให้เป็นสวนหนึ่งของพื้นที่ อุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออกซึ่งเป็นพื้นที่หลักในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมออกจากกรุงเทพมหานคร โดยมีการเชื่อมต่อกับอำเภออินทบุรีเข้าไปกับกรุงเทพมหานคร ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ไปยังจังหวัดสระแก้ว โดยกำหนดให้เป็นพื้นที่แหล่งอุตสาหกรรมหลักหรือเขตที่มีการพัฒนาพิเศษและพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมมากที่สุดตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลอินทบุรี และเขตเทศบาลตำบลเมืองเก่าตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข33 ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข304 ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความสะดวกในการคมนาคมขนส่ง มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพร้อมและใกล้เคียงชุมชนหนาแน่น อุตสาหกรรมที่พบสวนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและอุตสาหกรรมบริการ ดังนั้น จึงเสนอเป็นแนวทางในการควบคุมอุตสาหกรรมที่จะขยายตัวมายังพื้นที่ที่มีศักยภาพให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนใน อำเภออินทบุรี และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายหลังสวนพื้นที่ที่มีศักยภาพน้อยควรเพิ่มสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้เพียงพอต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

2.8.4 ภาณุพงศ์ สิทธิวิฑูริ และศราวุธ เปรมใจ (2554:7) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางการพัฒนาโครงข่ายการสัญจรสำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเมืองเก่าแก่ เพื่อศึกษาและเสนอแนะแนวทางการสัญจรในเขตเมืองเก่า จากการศึกษาพบว่าชาวเมืองปัจจุบันยังคงใช้ประโยชน์จากการใช้เส้นทางสัญจรแบบดั้งเดิม ส่วนเส้นทางในการสัญจรที่ปรับปรุงใหม่ ใช้แนวคิดลัทธิชุมชนเมืองยุคใหม่เป็นกรอบการศึกษา จึงปรากฏว่า สภาพเส้นทางสัญจรในเมืองเก่า ไม่สามารถรองรับการท่องเที่ยวโดยการเดินทางเท้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากทางเท้าแคบ มีสิ่งกีดขวางในเส้นทางโครงข่ายทางเท้าไม่เชื่อมต่อกัน

2.8.5 พัสตราภรณ์ ทิพย์โสธร (2549) การประเมินสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยจากการได้รับบริการด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ กรณีศึกษากลุ่มศรีนครินทร์ ที่กล่าวไว้ว่า ชุมชนเมืองต้องมีการวางแผนสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนเมืองไว้ล่วงหน้าด้วยผังระยะสั้นและระยะยาวอย่างเป็นระบบ ตามการคาดการณ์จากกิจกรรมของชุมชนและควบคุมการใช้พื้นที่ในชุมชนเมือง

2.8.6 ฐปนีย์ รัตนถาวร (2545:10) ทำการวิจัยแนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เพื่อเสนอแนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาชน และเจ้าหน้าที่ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันทาง

กายภาพของพื้นที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำประกอบไปด้วย พื้นที่ส่วนที่เป็นพื้นดินและพื้นน้ำมีความหลากหลายทางชีวภาพทั้งพืช สัตว์และวิถีชีวิตชาวบ้านริมน้ำที่น่าสนใจ แนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ดังนี้

1. บริเวณควนขี้เสี้ยนและควนเค็งในเขตแรมซาร์ จัดเป็นเขตหวงห้าม
2. บริเวณป่าสงวนแห่งชาติคลองยวน ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านในลุ่ม-ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขียว จัดเป็นเขตสงวนสภาพธรรมชาติ
3. บริเวณที่สำรวจพบว่าเป็นที่ล่อแหลมต่อการเกิดไฟป่าบ่อย และพื้นที่ถูกราษฎรบุกรุกจัดเป็นเขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ
4. บริเวณที่มีสภาพป่า พืชและสัตว์มีความสวยงามน่าสนใจจัดเป็นเขตศึกษาหาความรู้ในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยอนุญาตให้เข้าไปทำกิจกรรมได้ตามขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ และกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้กระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ตามศักยภาพที่พื้นที่จะรองรับได้
5. บริเวณที่กำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง หน่วยพิทักษ์ป่า สถานีควบคุมไฟป่าควนเค็งและศูนย์ศิลปวิชาวชิพหัวป่าเขียวในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เป็นเขตบริการ
6. บริเวณที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครอง จัดเป็นเขตกิจกรรมพิเศษ
 - การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง มีดังนี้
 1. เขตหวงห้าม กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่าย ๆ
 2. เขตสงวนสภาพธรรมชาติ กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่าย ๆ
 3. เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่าย ๆ
 4. เขตเพื่อการพักผ่อนและศึกษาหาความรู้ กำหนดเป็นเส้นทางศึกษาธรรมชาติทางเรือจักรยาน สถานที่พักผ่อนกางเต็นท์ บริเวณที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจ และม้านั่งพักผ่อน
 5. เขตบริการ กำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกดังนี้
 - สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาเยือน ได้แก่ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์สื่อความหมายทางธรรมชาติ ห้องน้ำสาธารณะ ท่าเทียบเรือท่องเที่ยว ศาลาพักผ่อนริมน้ำ อาคารห้องประชุม ค่ายเยาวชนและบ้านพักรับรองแขกพิเศษ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่ ได้แก่ อาคารที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่า อาคารร้านสวัสดิการ ลานพักเจ้าหน้าที่ ป้อมยาม ด่านตำรวจ ระบบกำจัดขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบน้ำใช้และถังเก็บน้ำ ระบบไฟส่องสว่างและระบบแสงสว่าง อาคารซ่อมบำรุงเรือ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ธรรมชาติ ได้แก่ ป้ายสื่อความหมายธรรมชาติ หอดูนก เส้นทางเดินเท้าและเส้นทางปั่นจักรยาน
6. เขตกิจกรรมพิเศษ ไม่มีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาผังชุมชนด้วยทางสัญจร เทศบาลชุมชนตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ศึกษาความต้องการด้านกายภาพของชุมชนในท้องถิ่นและผู้เยี่ยมเยียน เทศบาลชุมชนตำบลบ้านเก่า จังหวัดกาญจนบุรีและเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่บริเวณ เทศบาลตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยศึกษาข้อมูลจากการทบทวนเอกสาร วรรณกรรมต่างๆ ภาพถ่าย การสังเกต และสำรวจสอบถามความคิดเห็น โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

- 1.พื้นที่ศึกษา
- 2.ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 4.การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

3.1 พื้นที่ศึกษาชุมชนตำบลบ้านเก่า

แบ่งเขตการปกครอง เป็น 15 หมู่บ้าน ประกอบด้วยหมู่บ้าน หมู่1 บ้านเก่า , หมู่2 บ้านห้วยน้ำขาว , หมู่3 บ้านท่าโป๊ะ , หมู่4 บ้านหลังเขา , หมู่5 บ้านลำทหาร , หมู่6 บ้านทุ่งศาลา , หมู่7 บ้านหนองบ้านเก่า , หมู่8 บ้านต่อไม้แดง , หมู่11 บ้านสามหนอง , หมู่12 บ้านพุน้ำร้อน , หมู่13 บ้านท่าทุ่งนา , หมู่14 บ้านประตูด่าน , หมู่15บ้านใหม่ห้วยน้ำขาว

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรที่อาศัยตำบลบ้านเก่า

จำนวนประชากรใน ตำบลบ้านเก่า			
จำนวนหลังคาเรือน :	632 หลังคา		
จำนวนประชากร :	2,782 คน	จำนวนผู้สูงอายุ :	404 คน
จำนวนเด็กแรกเกิด ถึง 6 ปี :	399 คน	จำนวนผู้สูงอายุ ที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรัง :	147 คน
จำนวนสตรีตั้งครรภ์ :	6 คน	จำนวนผู้สูงอายุ ที่ช่วยตนเองไม่ได้ :	5 คน
จำนวนสตรีอายุ 35 ปี ขึ้นไป :	786 คน	จำนวนผู้พิการ :	24 คน

ที่มา: สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1 สภาพพื้นที่ของชุมชนตำบลบ้านเก่า

สภาพทั่วไป ปัจจุบันตำบลบ้านเก่ามีหมู่บ้านอยู่ในเขตรับผิดชอบทั้งสิ้น 15 หมู่บ้านและได้ยกฐานะจากสภาตำบลบ้านเก่าขึ้นเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่าตามประกาศของทางกระทรวงมหาดไทย เป็นรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ตามความในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2539 โดยตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของอำเภอเมืองกาญจนบุรี มีระยะห่างจากที่ทำการอำเภอเมืองกาญจนบุรีจนถึงตำบลบ้านเก่า มีระยะห่างจากที่ทำการอำเภอเมืองกาญจนบุรีจนถึงตำบลบ้านเก่า มีระยะทางประมาณ 32 กิโลเมตร

อาณาเขต องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า มีพื้นที่ในความรับผิดชอบทั้งหมด 203.7 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นจำนวนไร่ประมาณ 122,220 ไร่ โดยมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลสิงห์ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลจรเข้เผือกอำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ประเทศสหภาพเมียนมาร์ (บริเวณบ้านพุน้ำร้อน, บ้านห้วยน้ำขาว และบ้านตะเคียนงาม)

3.1.2 ลักษณะทางสังคม

3.1.2.1 ศาสนาประชาชนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัดทั้งสิ้น 10 วัด สำนักสงฆ์ และศาลเจ้า

ตารางที่ 3.2 จำนวน ศาสนาสถานในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า

วัด	จำนวน 10 แห่ง
สำนักสงฆ์	จำนวน 1 แห่ง
ศาลเจ้า	จำนวน 8 แห่ง

3.1.2.2 การศึกษา ในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่ามีสถานศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบ โดยการศึกษาในระบบโรงเรียนมีทั้งสิ้น 12 โรงเรียน ส่วนการศึกษานอกระบบเป็นศูนย์การเรียนรู้ ทั้งนี้การให้บริการด้านการศึกษาในปัจจุบันนับว่ามี ทั้งนี้นับได้ว่าการศึกษาในสถาบันเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า ในอนาคตได้เป็นอย่างดี โดยนอกจากจะรองรับการศึกษาพื้นฐานและวิชาชีพแล้ว ยังสอดคล้องกับการพัฒนาด้านการค้า/การบริการที่จะเกิดขึ้นในท้องถิ่นต่อไป

ตารางที่ 3.3 จำนวนสถานศึกษา ในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า

โรงเรียนระดับประถมศึกษา	จำนวน 10 แห่ง
โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา	จำนวน 2 แห่ง
ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเฉลิมพระเกียรติ	จำนวน 1 แห่ง
ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	จำนวน 4 แห่ง
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน 5 แห่ง
ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์	จำนวน 2 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตเห็นมาใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2.3 การสาธารณสุข พื้นที่องค์การบริการส่วนตำบลบ้าน ในปัจจุบันการให้บริการด้านสาธารณสุขนั้นบ่ายังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

ตารางที่ 3.4 จำนวนสาธารณสุข ในองค์การบริการส่วนตำบลบ้านเก่า

สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน	จำนวน 5 แห่ง
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน 3 แห่ง
คลินิกมาลาเรีย	จำนวน 3 แห่ง

3.1.3 ลักษณะทางเศรษฐกิจ

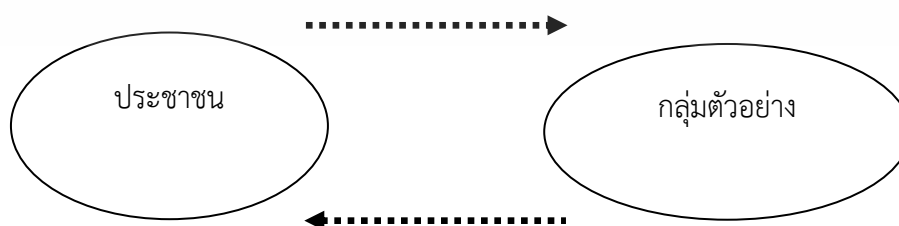
ประชาชนภายในตำบลบ้านเก่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมโดยถ้าคิดคำนวณเป็นร้อยละของอาชีพประชากรจะได้ดังนี้ - อาชีพทำไร่ คิดเป็นร้อยละ 83 ของประชากรทั้งตำบล - อาชีพเลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 10 ของประชากรทั้งตำบล - ภาคบริการและรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 7 ของประชากรทั้งตำบล (รวม 100 ของประชากรทั้งตำบล) - พืชเกษตรที่สำคัญที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรภายในตำบล คือ อ้อย, มันสำปะหลัง, ข้าวโพด, ผักสวนครัว และผลไม้ - สัตว์เลี้ยงที่ทำรายได้ให้แก่ประชากรภายในตำบล คือ โค, ไก่, เป็ด, หมู และปลาน้ำจืดชนิดต่าง ๆ โดยประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน แยกตามอาชีพต่าง ๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 3.5 รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน ในองค์การบริการส่วนตำบลบ้านเก่า

ที่	สายอาชีพ	รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน	ระยะเวลา
1.	ทำไร่	50,000	ต่อปี
2.	เลี้ยงสัตว์	40,000	ต่อปี
3.	รับจ้าง และบริการ	30,000	ต่อปี

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยการจัดสภาพแวดล้อมกายภาพเทศบาลตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีเพื่อการพัฒนาผังเทศบาลตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) และนำค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างมาประมาณต่อพารามิเตอร์ของประชากร (Population) แล้วจึงนำผลการวิจัยอ้างอิงไปยังประชากรแสดงในภาพที่ 3.5 สุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น

ภาพที่ 3.2 แสดงสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 ประชากร เป็นครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ที่ได้จากการจัดทำข้อมูลจำแนกพื้นฐานระดับหมู่บ้าน ประกอบด้วย 15 หมู่บ้าน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นครอบครัวที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้เป็นครัวเรือน โดยกำหนดครัวเรือนละ 1 คนที่ได้จากการจัดทำข้อมูลความ จำเป็นพื้นที่ระดับหมู่บ้าน จำนวนทั้งสิ้น 632 ครัวเรือน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ ระดับความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 10 % โดยใช้สมการของ YAMANE จะได้ $n = N/1+N (1.0)2$ ส่วนครัวเรือนใช้ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านเก่าและพื้นที่ใกล้เคียง ทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน ทั้งสิ้น n คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 10% โดยใช้ สมการของ YAMANE จะได้ $n=N/1+N (1.0)2$ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในพื้นที่เทศบาล ตำบลบ้านเก่า โดยเป็นครัวเรือน และมีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป เนื่องจากเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะที่ สามารถให้คำตอบได้ตามความต้องการที่แท้จริงของตน

ตารางที่ 3.6 แสดงจำนวนประชากรในเขตพื้นที่การศึกษา

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร/คน			จำนวน บ้าน/หลัง	หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	รวม		
1	บ้านเก่า	741	747	1,488	638	ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2557 สำนักบริหาร การทะเบียนกรมการ ปกครอง
2	ห้วยน้ำขาว	767	713	1,480	907	
3	ท่าโປ้	377	375	752	241	
4	พุน้อย	256	259	518	210	
5	ลำทหาร	738	713	1,451	487	
6	ทุ่งศาลา	354	342	696	236	
7	หนองบ้านเก่า	495	418	913	379	
8	ตอไม้แดง	95	72	167	80	
9	ลำทราย	634	613	1,247	528	
10	ตะเคียนงาม	605	578	1,183	464	
11	สามหนอง	221	225	446	161	
12	พุน้ำร้อน	454	354	808	498	
13	ท่าทุ่งนา	245	219	464	126	
14	ประตูด่าน	240	247	487	170	
15	บ้านใหม่ห้วยน้ำขาว	602	570	1,172	379	

ที่มา: สำนักงานทะเบียน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.7 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา	ครอบครัว	รวมกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรตำบลบ้านเก่า	100	150
ผู้ประกอบการค้าในพื้นที่	30	
เจ้าหน้าที่	20	

จากตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัยในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรี นั้นพบว่ามีความจำเป็นต้องทำการศึกษาวิจัยโดยแยกกลุ่มประชากรที่เป็นประชาชนและผู้ประกอบการค้าในพื้นที่ตำบลบ้านเก่า จำนวน 130 ครอบครัว และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่พื้นที่ตำบลบ้านเก่าจำนวนโดยประมาณ 20 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นข้อมูลสำหรับใช้กำหนดจำนวนแบบสอบถามความคิดเห็นที่ใช้ในการลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อทำการศึกษาวิจัยต่อไป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การรวบรวมข้อมูลในด้านการจัดสภาพแวดล้อมกายภาพ เพื่อการพัฒนาสภาพแวดล้อมบ้านพักเรือน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรี แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

3.3.1 การสำรวจและสังเกตกรณีศึกษา

ในการสำรวจและสังเกตกรณีศึกษาผู้วิจัยจะทำการออกแบบและวางแผนการดำเนินงานตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูลด้านเอกสารสิ่งพิมพ์ แผนที่ ภาพถ่ายและข้อมูลจาก Website ที่เกี่ยวข้อง
2. ร่างแบบสังเกตกรณีศึกษาโดยครอบคลุมข้อมูลด้านลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
3. ทำการสำรวจและสังเกตกรณีศึกษา
4. สรุปผลการสำรวจและสังเกต

สำหรับข้อมูลจากการสำรวจและสังเกตข้างต้นจะเป็นข้อมูลทางด้านกายภาพที่ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นตามกระบวนการวิจัยต่อไป

3.3.2 แบบสอบถามความคิดเห็น

ในการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่อาศัยสำหรับประชากรในพื้นที่ เทศบาลตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยจะทำการศึกษาและออกแบบเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารสิ่งพิมพ์ Website และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแนวทางการพัฒนาผังชุมชน
2. ศึกษาข้อมูลจากสภาพพื้นที่จริง ณ.บริเวณเทศบาลตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ร่างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยแบ่งแบบสอบถามความคิดเห็นออกเป็น 2 กลุ่มคือ แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในเขตพื้นที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการค้าในเขตพื้นที่ศึกษาโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในพื้นที่ศึกษาโดยครอบคลุมข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ การประกอบอาชีพ จำนวนปีที่อยู่อาศัยในพื้นที่

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพของชุมชนในท้องถิ่นและผู้เยี่ยมชมเยือน บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี และพื้นที่ใกล้เคียง

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นถึงแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมกายภาพของบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรี

4. นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมแล้วนำไปทดลองใช้ (Pilot Survey) กับพื้นที่ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างนอกพื้นที่ที่ศึกษา

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับการเก็บข้อมูล

6. ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วในพื้นที่ศึกษา

7. สรุปผลการการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นดังกล่าว จะเป็นข้อมูลด้านความคิดเห็นส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างต่อการพัฒนาผังของบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรี โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลดังกล่าวไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากการสำรวจ และสังเกตตามกระบวนการวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แบบสำรวจสังเกตและแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างและโดยแบ่งตามขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยติดต่อส่วนงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า เพื่อขอข้อมูลที่จำเป็นต่อการวิจัยและข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวรวมถึงขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่

3.4.2 ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสำรวจการสังเกตและแบบสอบถามความคิดเห็นที่แก้ไขสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วเพื่อที่จะไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในพื้นที่และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในเขตพื้นที่ศึกษาตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้

3.4.3 ผู้วิจัยทำการลงพื้นที่ภาคสนามโดยใช้แบบสำรวจและการสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพการณปัจจุบันของพื้นที่เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาผังสัญจรพื้นที่ เทศบาลตำบลบ้านเก่า อำเภอมืองจังหวัดกาญจนบุรี

3.4.4 ผู้วิจัยทำการลงพื้นที่ภาคสนามโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในพื้นที่และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในเขตพื้นที่ศึกษา เพื่อทำการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาผังสัญจร

3.4.5 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสำรวจการสังเกต และการทำแบบสอบถามความคิดเห็นในเขตพื้นที่ศึกษา

3.4.6 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจการสังเกต และจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่ถูกต้องทำการคัดแยกข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประมวลผลได้ กับส่วนที่ต้องทำการเก็บข้อมูลซ่อมแซม

3.4.7 ลงพื้นที่ภาคสนามเก็บข้อมูลส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์อีกครั้ง

3.4.8 สรุปผลการเก็บข้อมูลจากแบบสำรวจการสังเกตและแบบสอบถามความคิดเห็นไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยนั้นผู้วิจัยวางแผนในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วนประกอบด้วย

3.5.1 ข้อมูลจากแบบสำรวจและสังเกตในพื้นที่ที่ศึกษาซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้ อาทิ แผนที่ ผังพื้นที่ ข้อมูลการจัดสภาพแวดล้อมและข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน ฯลฯ มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

3.5.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในเขตพื้นที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในเขตพื้นที่ศึกษาผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางกราฟ แผนภูมิแท่ง แผนภูมิมวงกลมและแปรผล ประกอบการบรรยายดังนี้

3.5.2.1 นำเสนอข้อมูลส่วนบุคคลโดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ

3.5.2.2 นำเสนอข้อมูลทางกายภาพของพื้นที่โดยการแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมทางกายภาพในเขตพื้นที่ศึกษาและระดับของความเหมาะสมด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม

3.5.2.3 นำเสนอข้อมูลด้านการจัดผังพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านเก่า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี ดำเนินการวิจัยในพื้นที่กรณีศึกษา ประชากร และกลุ่มตัวอย่างการวิจัย พื้นที่บริเวณหมู่บ้าน พุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ด้วยเครื่องมือวิจัย ประเภทแบบสอบถาม แบบสำรวจและสังเกต จากนั้นนำผลสำรวจมาวิเคราะห์ข้อมูลตาม กระบวนการวิจัยซึ่งแบ่งตามหัวข้อต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจและสังเกต

4.1.1 ข้อมูลจากการสำรวจลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณบ้านพุน้ำร้อน

4.1.2 ข้อมูลด้านการสำรวจด้านระบบสาธารณูปโภคบ้านพุน้ำร้อน

4.1.3 ข้อมูลด้านการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม

4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่

4.2.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น

4.2.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของผู้ประกอบการค้า

4.2.5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ชุมชนบ้านพุน้ำร้อน เพื่อรองรับพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมของชุมชนในท้องถิ่น

4.2.6 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ชุมชนบ้านพุน้ำร้อน เพื่อรองรับพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการค้า

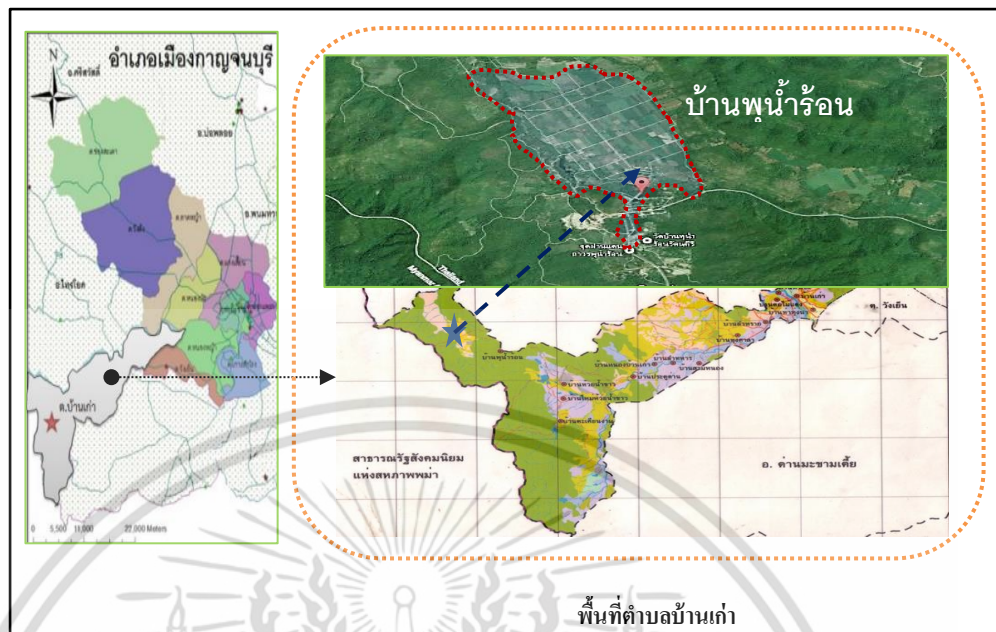
4.3 บทสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจและสังเกต

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจและสังเกต

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจและสังเกตจะรวบรวมข้อมูลในลักษณะสภาพแวดล้อม ทางด้านสถาปัตยกรรมบริเวณบ้านพุน้ำร้อน ในระยะเวลารวมทั้งสิ้น 1 เดือน คือระหว่างวันที่ 1 มีนาคม - 30 มีนาคม 2558 โดยทำการสำรวจรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1 ข้อมูลจากการสำรวจลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณบ้านพุน้ำร้อน

ลักษณะทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีนั้นเป็นการศึกษาสภาพทั่วไปของพื้นที่ในสภาพการณ์ปัจจุบัน ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจข้อมูลด้านกายภาพดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.1 แสดงแผนที่ที่ตั้งที่ใช้เก็บข้อมูลสำรวจสังเกตพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า
 ที่มา: กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

ลักษณะพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของตำบลบ้านเก่า มีเนื้อที่ประมาณ 16,850 ไร่ ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองกาญจนบุรีประมาณ 76 กิโลเมตร มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์(พม่า) ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปของตำบลบ้านเก่าจะลาดเล็กน้อยจากทิศตะวันตกลงสู่แม่น้ำแควน้อย (ด้านทิศตะวันออก) มีภูเขาอยู่ทางทิศตะวันตกตามแนวชายแดนไทยสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์(พม่า) และด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้าน มีลำห้วยแม่กระบาลไหลผ่านพื้นที่หมู่บ้านทางด้านตะวันตก สมรรถนะโดยทั่วไปเป็นลูกคลื่นลอนชันจนถึงเนินเขาเป็นดินตื้น การระบายน้ำดี เป็นดินร่วนปนทรายปนเศษหิน สีนํ้าตาลเข้ม ซึ่งเหมาะแก่การปลูกพืชไร่ เช่น อ้อย ข้าวโพด มันสำปะหลัง และพื้นที่บ้านพุน้ำร้อนยังมีภูมิทัศน์ที่มีความสำคัญทั้งในเชิงนิเวศวิทยาและทางเศรษฐกิจสังคมของจังหวัดกาญจนบุรีแต่พื้นที่ส่วนใหญ่ยังเป็นพื้นที่รกร้างอีกทั้งยังขาดการปรับปรุงภูมิทัศน์ขาดที่ว่างโล่งและสถานที่ที่สาธารณะสำหรับจัดงานเทศกาลและกิจกรรมของชุมชน ตลอดจนที่โล่งเพื่อการนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจสำหรับชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพปัจจุบันภายในบริเวณบ้านพุน้ำร้อน

ภาพที่ 4.2 แสดงสภาพปัจจุบันบริเวณบ้านพุน้ำร้อน
ที่มา: จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

จากภาพที่ 4.2 พบว่าสภาพปัจจุบันทางกายภาพของพื้นที่บ้านพุน้ำร้อนที่มีลักษณะเป็นเส้นทางขึ้นเขา เป็นหมู่บ้านที่ติดกับชายแดนไทย - พม่า ซึ่งกำลังมีการก่อสร้างถนนไปยังประเทศพม่า (เมืองทวาย) เพื่อเปิดเส้นทางการค้ากับท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย ระหว่างเส้นทางก่อนถึงบริเวณที่หมู่บ้านไม่มีไฟถนน เมื่อถึงบริเวณหมู่บ้าน จะมีบ้านเรือนและร้านค้าของประชาชนอยู่ติดถนน และตลอด 2 ข้างทางเป็นพื้นที่ป่าไม้ มีถนนยาวตลอดเส้นทางของหมู่บ้าน ที่น่าสนใจมีทัศนียภาพที่สวยงามแต่ศักยภาพของพื้นที่ส่วนใหญ่ยังขาดจุดขายและไม่สามารถสร้างความดึงดูดให้กับนักท่องเที่ยวและชุมชนได้มากพอเนื่องจากพื้นที่มีสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมเนื่องจากการขยายตัวของชุมชนและสภาพของพื้นที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์ขาดการพัฒนาเพื่อที่จะรองรับกิจกรรมต่างๆของชุมชนได้

เส้นทางสัญจรหลักถนนบ้านเก่า - ด่านพุน้ำร้อน

ภาพที่ 4.3 แสดงรูปแบบการเข้าถึงบ้านพุน้ำร้อนทางรถ
ที่มา: จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการเข้าถึงตำบลบ้านเก่า หมู่บ้านพุร้อน สามารถเข้าถึงได้ทางรถซึ่งจากเมืองกาญจนบุรีมีรถตู้และรถเมล์วิ่งให้บริการระหว่างกาญจนบุรีและตำบลบ้านพุร้อนโดยรถตู้วิ่ง 2 เวลา 08:30 น. และ 18:00 น. และ รถเมล์ (สายบ้านเก่า) วิ่งตั้งแต่เวลา 10:30 น. – 17:00 น. การเข้าถึงทางรถสามารถใช้เส้นทาง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 323 ผ่านหน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ผ่านแยกแก่งเสี้ยน ก่อนเลี้ยวซ้ายเข้าถนน 3229 มุ่งหน้าตำบลบ้านเก่า จากนั้นเข้าถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3512 มุ่งหน้าตำบลพุร้อน ระยะทางประมาณ 40 กิโลเมตรเป็นเส้นทางหลักในการเดินทางเข้าถึงบ้านพุร้อน ปัจจุบันเป็นถนนลาดยางค่อนข้างดี ความกว้างขนาด 2 ช่องจราจร แต่บางช่วงอยู่ระหว่างการขยายทางและปรับปรุงตามโครงการก่อสร้างทางหลวง โดยรัฐบาลมีแผนที่จะสร้างโครงการถนนทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (มอเตอร์เวย์) ช่วงกาญจนบุรี-บ้านพุร้อน เพื่อรองรับโครงการทำเรื่อน้ำลิกทวย

1. ประเพณีสงกรานต์ไทย-พม่า 2. การตักบาตรเช้าของชาวมอญ 3. การละเล่นพื้นบ้าน

ภาพที่ 4.4 แสดงลักษณะประเพณีและวัฒนธรรม

ที่มา: จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

รูปแบบประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและแหล่งท่องเที่ยว มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว เนื่องจากเป็นพื้นที่ติดด้านชายแดนประเทศพม่า จึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติและลักษณะประเพณีวัฒนธรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะสงกรานต์ในช่วงเดือนเมษายนของทุกปี มีประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวเข้ามาทำกิจกรรม ซึ่งได้มีจัดกิจกรรมทำบุญตักบาตรของชาวไทยและชาวมอญ มีการละเล่นพื้นบ้านของคนในชุมชน เช่น รำเหย่ย เป็นการละเล่นพื้นเมืองของชาวกาญจนบุรีมาแต่บรรพกาล จะเล่นกันในเทศกาลตรุษสงกรานต์ ปีใหม่ เป็นต้น

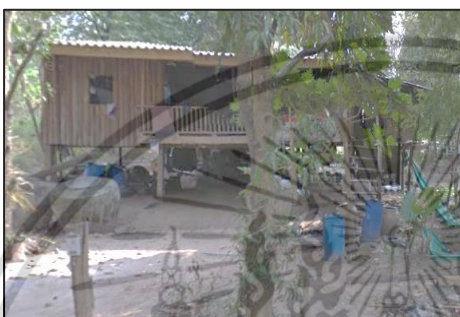
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เรือนไม้ยกใต้ถุนสูง

2. เรือนไม้ยกใต้ถุนเตี้ย

3. เรือนไม้ยกใต้ถุนสูงมีชาน

4. เรือนผสมสองชั้น

ภาพที่ 4.5 แสดงลักษณะรูปแบบทางสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

ที่มา: จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

รูปแบบทางสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

1. เรือนไม้ยกใต้ถุนสูง มีชายคายื่น จะพบในพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกน้ำท่วมซึ่งโดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ลุ่มริมแม่น้ำ หลังคามีลักษณะเป็นทรงจั่วเตี้ย วัสดุผนังหลังคาเป็นกระเบื้อง ไม่นิยมมีหน้าต่าง เนื่องจากตั้งอยู่ในทิศทางที่มีลมแรง

2. เรือนไม้ยกใต้ถุนเตี้ย มีชายคายื่น จะพบในพื้นที่ตอนตามเส้นทางหลักของหมู่บ้านที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการถูกน้ำท่วมซึ่ง หลังคามีลักษณะเป็นทรงจั่วเตี้ย วัสดุผนังหลังคากระเบื้อง ไม่นิยมมีช่องลม หน้าต่าง

3. เรือนไม้ยกใต้ถุนสูงมีชานพักด้านหน้า และรอบตัวเรือน ชายคายื่น มีทางขึ้นเป็นบันไดไม้ และแผ่นไม้ทำเป็นทางลาดชัน หลังคามีลักษณะเป็นทรงจั่วเตี้ย วัสดุผนังหลังคาเป็นกระเบื้อง มีหน้าต่างและช่องลม

4. เรือนผสมสองชั้น มีลักษณะที่ผสมผสานระหว่างครึ่งไม้ครึ่งปูน มีชายคายื่น เป็นการต่อเติมจากเรือนไม้ยกใต้ถุนสูง พบในพื้นที่ริมถนนเส้นหลักของหมู่บ้าน หลังคามีลักษณะเป็นทรงจั่วเตี้ย วัสดุผนังหลังคาเป็นกระเบื้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

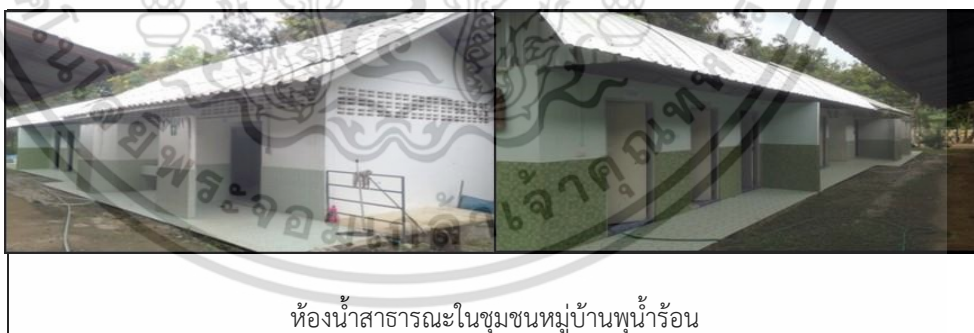
ร้านจำหน่ายสินค้า จากการสำรวจพบว่าร้านจำหน่ายสินค้าของชุมชนมีลักษณะเป็นการใช้พื้นที่ของบ้านพักอาศัยในการประกอบกิจการ รวมทั้งใช้พื้นที่ของบิมน้ำมันในการประกอบกิจการร่วม ซึ่งสินค้าที่จำหน่ายประกอบด้วยสินค้าที่ใช้สอยในชีวิตประจำวัน ข้าวของเครื่องใช้ อาหารสำเร็จรูป เครื่องดื่ม และยารักษาโรค ปัญหาที่พบคือไม่มีพื้นที่พักคอยสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว

ระบบไฟฟ้าและแสงสว่างภายในหมู่บ้านพุน้ำร้อน

ภาพที่ 4.8 แสดงลักษณะระบบไฟฟ้าและแสงสว่างหมู่บ้าน
ที่มา: จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

ระบบไฟฟ้าและแสงสว่างหมู่บ้าน ระบบไฟฟ้าของหมู่บ้านสามารถเข้าถึงชุมชนอย่างทั่วถึง มีการติดตั้งระบบไฟฟ้าตามแนวถนนเส้นหลักของชุมชน และเส้นทางย่อยเข้าสู่ตามบ้านเรือนของคนในชุมชน ในส่วนของระบบแสงสว่างภายในหมู่บ้านนั้น เป็นระบบโคมไฟแสงจันทร์และระบบฟลูออเรสเซนต์ตามแนวถนนเส้นหลักบางจุดเท่านั้น ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเดินทางของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามา หรือเดินทางออกนอกชุมชนในเวลาากลางคืน

ห้องน้ำสาธารณะในชุมชนหมู่บ้านพุน้ำร้อน

ภาพที่ 4.9 แสดงห้องน้ำสาธารณะในชุมชน
ที่มา: จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

ห้องน้ำสาธารณะในชุมชน จากการสำรวจห้องน้ำสาธารณะที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและผู้ที่มาติดต่อเข้า-ออกบริเวณจุดผ่านแดนบ้านพุน้ำร้อน แยกเป็นห้องน้ำหญิง-ชาย สำหรับผู้ที่มาติดต่อผ่านแดน และนักท่องเที่ยว มีการปรับปรุงสร้างห้องน้ำใหม่ สภาพห้องน้ำสะอาด แต่ยังคงขาดการดูแลเรื่อง สภาพภายนอกรอบๆ บริเวณห้องน้ำ ที่ยังขาดความร่มรื่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงบริเวณโรงเรียนบ้านพุน้ำร้อน

ภาพที่ 4.10 แสดงโรงเรียนบ้านพุน้ำร้อน

ที่มา: จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

โรงเรียนบ้านพุน้ำร้อน จากการสำรวจโรงเรียนพบว่าพื้นที่โรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ในชุมชน บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า ซึ่งยังไม่ได้รับการปรับปรุงเท่าที่ควร มีการก่อสร้างปรับปรุงอาคารบางส่วนด้านทางเข้ายังเป็นถนนลาดยางสลับกับดินลูกรัง และบริเวณโดยรอบโรงเรียนยังไม่มี การพัฒนาและปรับภูมิทัศน์

แสดงตลาดชุมชนบ้านพุน้ำร้อน

ภาพที่ 4.11 แสดงรูปแบบตลาดชุมชนบ้านพุน้ำร้อน

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

ตลาดชุมชนบ้านพุน้ำร้อน จากการสำรวจตลาดชุมชนบ้านพุน้ำร้อนพบว่ารูปแบบของ ตลาดเป็นลักษณะของการเปิดแผงหน้าที่อยู่อาศัย โดยเป็นการต่อเติมโครงสร้างลักษณะเพิงหมาแหงน และนำผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์นำมาวางขายหน้าร้าน ซึ่งเพิงในแต่ละที่มีความทรุดโทรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงระบบขนส่งสาธารณะ

ภาพที่ 4.12 แสดงระบบขนส่งสาธารณะ

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

ระบบขนส่งสาธารณะ จากการสำรวจระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่ชุมชนบ้านพุน้ำร้อนพบว่า มีรถประจำทางผ่านในเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 323 จากอำเภอเมืองกาญจนบุรีไปบ้านพุน้ำร้อน จากนั้นใช้เส้นทาง 3229 เข้าตำบลบ้านเก่า ผ่านบ้านห้วยน้ำขาว และใช้เส้นทางถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3512 ไปด้านซ้ายแดนบ้านพุน้ำร้อนซึ่งอยู่ระหว่างปรับปรุงขยายช่องทางจราจร โดยมีรถเมล์ รถตู้ และ รถของชาวบ้านในชุมชนที่ใช้เป็นพาหนะเข้าออก ซึ่งมีไม่มากนัก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพุน้ำร้อน

ภาพที่ 4.13 แสดงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ที่มา: จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

จากการสำรวจพบว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนบ้านพุน้ำร้อนจัดให้มี ประกอบไปด้วย สนามเด็กเล่น ลานกิจกรรมกลางแจ้ง ไว้คอยให้บริการ แต่เริ่มทรุดโทรมซึ่งยังไม่ได้รับการปรับปรุงเท่าที่ควรด้านทางเข้ายังเป็นคอนกรีตสลับกับดินลูกรัง และบริเวณโดยรอบโรงเรียนยังไม่มีการพัฒนาและปรับภูมิทัศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 ข้อมูลด้านการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน

สิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งประกอบบริเวณของบ้านพุน้ำร้อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวและการพัฒนาเชิงพาณิชย์กรรม โดยเฉพาะพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการความสะดวกสบายที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของพื้นที่และเอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการให้ได้มากที่สุด ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจและสังเกตซึ่งเป็นข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ป้ายแนะนำเส้นทางจราจรในชุมชนบ้านพุน้ำร้อน

ภาพที่ 4.14 แสดงป้ายบอกเส้นทางจราจรในชุมชนบ้านพุน้ำร้อน

ที่มา: จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

จากการสำรวจป้ายแนะนำเส้นทางจราจรในชุมชนบ้านพุน้ำร้อนที่ให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่และผู้สัญจรทั่วไป พบว่าป้ายบอกเส้นทางมีจำนวนน้อย ข้อมูลบอกเส้นทางไม่ครบถ้วน ป้ายมีขนาดเล็ก และขาดความน่าสนใจในการนำเส้นทางไปสู่ชุมชนบ้านพุน้ำร้อน รวมถึงป้ายจราจรมีความทรุดโทรม ซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ และผู้ใช้เส้นทางสัญจรไม่สามารถเดินทางเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวก

แสดงรูปแบบศาลาที่นั้งพักผ่อน

ภาพที่ 4.15 แสดงรูปแบบศาลาที่นั้งพักผ่อน

ที่มา : จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณสุขในพื้นที่บ้านพุน้ำร้อนยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของชุมชนและนักท่องเที่ยวที่มาเยือนและบางพื้นที่ยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งประกอบบริเวณอยู่มาก เช่น ศาลาพักผ่อนที่ให้บริการแก่ผู้สัญจรในพื้นที่และนักท่องเที่ยวที่มาเยือนใช้เป็นที่พักชั่วคราวซึ่งมี ลักษณะชำรุดทรุดโทรมซึ่งขาดเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมที่ชัดเจน

ภาพที่ 4.16 แสดงรูปแบบถังขยะ
ที่มา :จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

จากการสำรวจพบว่ามีจำนวนถังขยะมีไม่เพียงพอ และถังขยะมีลักษณะเป็นการใช้ถังพลาสติก ไม่มีฝาปิดป้องกันลมพัดและสัตว์คุ้ยเขี่ยทำให้ขยะล้นออกมานอกถัง ทำให้ทัศนียภาพไม่ดี และรูปแบบขัดแย้งกับสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังพบว่าชาวบ้านยังมีการเผาขยะในพื้นที่ของตนเองเป็นจำนวนมากน้อย

ภาพที่ 4.17 แสดงลานกิจกรรม
ที่มา: จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

จากการสำรวจพบว่าลานกิจกรรมในบริเวณบ้านพุน้ำร้อนจัด ประกอบไปด้วย ลานอเนกประสงค์สำหรับออกกำลังกาย สนามหญ้า ลานกิจกรรมกลางแจ้ง ไว้คอยให้บริการแก่คนในชุมชนและผู้มาเยี่ยมชมเยือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงหน่วยบริการรักษาความปลอดภัย

ภาพที่ 4.18 แสดงหน่วยบริการรักษาความปลอดภัย

ที่มา :จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

จากการสำรวจพบว่าลักษณะหน่วยบริการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่บางส่วนมีการชำรุดหลุดร่อนออกมา เนื่องจากอายุการใช้งานและปัจจุบันอยู่ในระหว่างการปรับปรุงและพื้นที่ส่วนนี้ยังเป็นพื้นที่นั่งสำหรับผู้ที่มาติดต่อผ่านบริเวณด้านชายแดนอีกด้วย

ลักษณะพื้นที่จอดรถที่มาใช้บริการบริเวณจุดผ่านแดน

ภาพที่ 4.19 แสดงรูปแบบลานจอดรถ

ที่มา :จากการสำรวจเดือนมีนาคม 2558

จากการสำรวจพบว่าลานจอดรถมีสภาพพื้นที่ลานโล่งสามารถจอดรถได้เป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีไม้ยืนต้นให้ร่มเงาในส่วนลานจอด รวมทั้งริมถนนทำให้ในส่วนนี้ร้อนและแห้งแล้ง นอกจากนี้ในส่วนของพื้นที่จอดรถจักรยานยนต์ยังไม่มีทำให้ไม่มีความสะดวกนัก ลักษณะการจอดขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่มีการจัดเส้นทางสัญจรภายในที่จอดรถและป้ายจราจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการสำรวจพบว่าบ้านพุน้ำร้อนมีธรรมชาติสวยงาม น่าสนใจ มีความหลากหลายของเชื้อชาติเนื่องจากเป็นพื้นที่ติดชายแดนไทย-พม่า เป็นแหล่งการค้าและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูง มีคุณสมบัติโดยรวม คือ อยู่ใกล้กับโครงการท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย และรัฐบาลยังกำหนดให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีเส้นทางเชื่อมต่อกับประเทศในกลุ่มอาเซียน เอื้อประโยชน์ต่อกิจกรรมได้หลากหลาย สามารถรองรับการลงทุน ด้านพาณิชยกรรมอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆอยู่ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี และรูปแบบวิถีชีวิตชาวบ้านที่น่าสนใจ

จากการสำรวจสภาพทางกายภาพบ้านพุน้ำร้อน สามารถสรุปปัญหาและข้อจำกัดได้ดังนี้

1. ขาดการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้กับประชาชนในพื้นที่ ในการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษการประชาสัมพันธ์ยังไม่แพร่หลาย ผู้ประกอบการค้า นักธุรกิจและที่เป็นนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใช้เส้นทางสำหรับผ่านด่านชายแดนเพื่อไปยังเมืองทวายประเทศสหภาพพม่า
2. ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมของพื้นที่ เช่น ขยะมูลฝอย มักจะได้รับผลกระทบจากขยะมูลฝอยของกิจกรรมในชุมชน
3. ปัญหาป้ายบอกเส้นทางไม่เพียงพอและสภาพเสื่อมโทรมยังไม่ชัดเจน
4. ขาดศูนย์ให้บริการด้านข้อมูลการภายในพื้นที่ต่างๆของชุมชน
5. ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้เส้นทางบ้านพุน้ำร้อนในพื้นที่
6. ภูมิทัศน์ภายในบริเวณบ้านพุน้ำร้อน มีสภาพเสื่อมโทรม ไม่เป็นระเบียบขาดการดูแลรักษา
7. พื้นที่ยังเป็นพื้นที่จำกัด ไม่เอื้อต่อการท่องเที่ยวเนื่องจากเป็นพื้นที่เขตแนวชายแดน ซึ่งอยู่ในความดูแลของทหารและหน่วยความมั่นคงของรัฐ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บ้านพุน้ำร้อน ความต้องการด้านกายภาพของบุคคลในท้องถิ่นและผู้ประกอบการค้า เพื่อเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยแบ่งแบบสอบถามประกอบการวิจัยชุดนี้ ออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลในท้องถิ่นและผู้ประกอบการค้าที่เดินทางมาเยือนชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า ในช่วงวันจันทร์-วันอาทิตย์

ตารางที่ 4.1 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	150	100
ชาย	84	56
หญิง	66	44
2. อายุ	150	100
น้อยกว่า 25 ปี	2	1.3
25-35 ปี	49	32.7
36-45 ปี	52	34.7
46-55 ปี	38	25.3
56-65 ปี	7	4.7
มากกว่า 65 ปี	2	1.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. ภูมิลำเนา	150	100
บ้านปูนร้อน	64	42.7
บ้านห้วยน้ำขาว	35	23.3
บ้านลำพาด	17	11.4
บ้านหนองบ้านเก่า	14	9.3
พื้นที่อื่นๆ	20	13.3
4. สถานะภาพ	150	100
บุคคลในท้องถิ่น	90	60.0
ผู้ประกอบการค้า	53	35.3
ไม่ระบุ	7	4.7
5. ระดับการศึกษา	150	100
ประถม	10	6.7
มัธยม	67	44.7
อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	48	32.0
ปริญญาตรี	23	15.3
สูงกว่าปริญญาตรี	2	1.3
ไม่ระบุ	0	0
6. อาชีพ	150	100
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	19	12.7
กลุ่มผู้นำสมาชิกสภาท้องถิ่น	8	5.3
พนักงานบริษัทเอกชน	14	9.3
นักเรียน / นักศึกษา	20	13.3
ประมง	0	0
เกษียณกรรม	27	18.0

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของกรมเจ้าท่าสงขลาใต้สงขลาเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย	34	22.7
รับจ้าง	22	14.7
เจ้าของกิจการ	6	4.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่าประชาชนในชุมชนบ้านพุร้อน ตำบลบ้านเก่า ที่ตอบแบบสอบถาม และแสดงความคิดเห็นนั้น พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 36-45 ปี ร้อยละ 34.7 รองลงมา อายุ 25-35 ปี ร้อยละ 32.7 พบว่าเป็นผู้ประกอบการค้า ร้อยละ 35.3 และเป็นบุคคลในท้องถิ่น ร้อยละ 60 เมื่อจำแนกเพศพบว่า มีเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายคิดเป็น ร้อยละ 56 ส่วนเพศหญิงคิดเป็น ร้อยละ 44 ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นประชาชนพื้นที่ตำบลบ้านเก่า บ้านพุร้อน ร้อยละ 42.7 รองลงมา เป็นประชาชนพื้นที่บ้านห้วยน้ำขาว ร้อยละ 23.3 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 44.7 รองลงมาอยู่ในระดับอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 32 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย ร้อยละ 22.7 รองมาเป็นอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 18

4.2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่

สภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ศึกษาจากการใช้พื้นที่เพื่อให้เกิดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอยู่อาศัยของคนในชุมชนและประกอบการค้าด้านพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมโดยนำมากำหนดเป็นแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุร้อน

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
1.ความพึงพอใจกับสภาพเส้นทางสู่ชุมชนบ้านพุร้อน	150	100
พอใจ	87	58.0
ไม่พอใจ	63	42.0
2.ปัญหาที่พบมากที่สุดเป็นอันดับแรกของพื้นที่ชุมชนบ้านพุร้อน ตำบลบ้านเก่า	150	100
ป้ายบอกเส้นทาง การเข้าถึงชุมชน	31	20.7
ระบบขนส่งภายในชุมชน	70	46.7
ระบบแสงสว่างบนท้องถนน	49	32.6
3.ท่านเดินทางมายังบ้านพุร้อน โดยวิธีใด	150	100
รถยนต์ส่วนตัว	42	28.0
รถตู้โดยสาร	25	16.7
รถโดยสารประจำทาง	83	55.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2(ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพในพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
4.สถานที่ใดต่อไปน้ ที่ท่านคิดว่าควรปรับปรุงมากที่สุด	150	100
ถนน/ทางสัญจร	12	8.0
ศูนย์บริการข้อมูลชุมชน	34	22.7
จุดพักรถโดยสารประจำทาง	58	38.7
จุดผ่านแดนไทย-พม่า (ด่านน้ำพุร้อน)	26	17.3
ร้านอาหาร	20	13.3

จากตารางที่ 4.2 พบว่าประชาชนในชุมชนบ้านน้ำพุร้อน และผู้ประกอบการค้ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ ดังนี้ ความพึงพอใจกับสภาพเส้นทางสู่ชุมชนบ้านน้ำพุร้อน คิดเป็นร้อยละ 58 และไม่พอใจกับสภาพเส้นทาง คิดเป็นร้อยละ 42 ส่วนปัญหาที่พบมากที่สุดเป็น อันดับต้นแรกของพื้นที่ชุมชนบ้านน้ำพุร้อน ตำบลบ้านเก่า พบว่าระบบการขนส่งในชุมชน ร้อยละ 46.7 รองลงมาคือแสงสว่างบนท้องถนน ร้อยละ 32.6 เส้นทางการเดินทางเข้าสู่ชุมชนบ้านน้ำพุร้อน ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง ร้อยละ 55.3 รองลงมาเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 28 และสถานที่ที่ควรปรับปรุงมากที่สุดของชุมชนบ้านน้ำพุร้อน คือจุดพักรถโดยสาร ร้อยละ 38.7 รองลงมาคือศูนย์บริการข้อมูลชุมชน ร้อยละ 22.7

จากประชาชนในชุมชนบ้านน้ำพุร้อนและผู้ประกอบการค้าที่ทำการตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นร่วมกันว่าพึงพอใจกับสภาพเส้นทางที่ใช้เดินทางเข้าสู่ชุมชนบ้านน้ำพุร้อนเนื่องจากการปรับปรุงผิวถนนและขยายช่องจราจรเพิ่มขึ้นจากโครงการของรัฐบาล และพบว่าปัญหาที่พบมากที่สุดมีความสอดคล้องกันคือ ปัญหาระบบการขนส่งในชุมชน และปัญหาแสงสว่างบนท้องถนน ซึ่งส่วนใหญ่ใช้รถโดยสารประจำทางเป็นหลักในการสัญจร และพบว่าสถานที่ที่ควรปรับปรุงมากที่สุดคือ จุดจอดพักรถโดยสารประจำทางซึ่งพบว่ามีปัญหาที่จอดไม่เป็นระเบียบ รวมถึงไม่มีป้ายบอกที่ชัดเจน รวมทั้งศูนย์บริการให้กับผู้ที่มาติดต่อบริเวณด่านชายแดน ที่ไม่ครอบคลุมในการให้บริการข้อมูลแก่ประชาชนและผู้ประกอบการค้า และปัญหาสภาพแวดล้อมที่ส่วนใหญ่คือพื้นที่ยังขาดการปรับปรุงภูมิทัศน์ สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม และเส้นทางสัญจร ที่มีป้ายบอกเส้นทางในชุมชนน้อยไปทำให้การเข้าถึงไม่สะดวกในบางพื้นที่

4.2.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น

ความต้องการด้านกายภาพบริเวณบ้านน้ำพุร้อน ศึกษาจากความต้องการการใช้สาธารณูปโภค-สาธารณูปการ เพื่อความสะดวกและส่งเสริมความเป็นอยู่ในท้องถิ่นและปรับปรุงการใช้พื้นที่เพื่อให้เกิดกิจกรรมการอยู่อาศัยและพัฒนาพื้นที่ของชุมชน

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านคิดว่าระบบสาธารณูปโภคใดที่มีให้บริการไม่เพียงพอ		
ไฟฟ้าและแสงสว่าง	20	7.7
ระบบโทรศัพท์	48	18.5
ประปา	47	18.1
อินเทอร์เน็ต	21	8.1
ระบบขนส่ง	55	21.2
ถนน/ทางสัญจร	42	16.1
การกำจัดขยะ	16	6.1
การระบายน้ำ	11	4.2
2. ท่านคิดว่าระบบสาธารณูปการใดที่มีให้บริการไม่เพียงพอ	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียน / สถานศึกษา	15	6.8
สถานพยาบาล	78	35.8
ที่ทำการไปรษณีย์	9	4.1
สถานีตำรวจ	61	28.0
สถานีดับเพลิง	13	6.0
โรงแรม, ที่พัก, ห้องเช่า, ฯลฯ	25	11.5
ธนาคาร	17	7.8
3. ท่านต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
ป้ายบอกข้อมูล	23	11.0
ถังขยะ	8	3.8
ศาลาที่พัก	64	30.3
ไฟฟ้าและแสงสว่าง	20	9.5
โทรศัพท์สาธารณะ	48	22.7
ห้องน้ำสาธารณะ	11	5.2
ม้านั่งพักผ่อน	4	1.9
ป้ายบอกทาง	33	15.6
ชุ่มชื้น	0	0.0
4. ท่านคิดว่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรที่ควรเพิ่มเพื่อรองรับการพัฒนาชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร	51	26.2
Home stay	2	1.0
ที่พักริมทาง	65	33.3
ร้านอาหาร	34	17.4
ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	15	7.7
ศูนย์รักษาความปลอดภัย	28	14.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพ	จำนวน	ร้อยละ
5. ท่านคิดว่าควรจะทำให้มีการส่งเสริมกิจกรรม เช่น จัดงานเทศกาล จัดมหรสป หรือไม่		
ควรส่งเสริมกิจกรรมเพราะ เผยแพร่ให้คนทั่วไปรู้จัก	74	49.3
ควรส่งเสริมกิจกรรมเพราะ เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ	50	33.3
ควรส่งเสริมกิจกรรมเพราะ ส่งเสริมการอนุรักษ์ท้องถิ่น	26	17.4
ไม่ควรเพราะเกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม	0	0
ไม่ควรเพราะ กระทบต่อสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่น	0	0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพดังนี้ ระบบสาธารณูปโภคที่มีให้บริการไม่เพียงพอคือ ระบบขนส่งร้อยละ 21.2 รองลงมา ระบบโทรศัพท์ ร้อยละ 18.5 ส่วนสาธารณูปการมีความคิดเห็นว่าคุณมี สถานพยาบาล ร้อยละ 35.8 รองลงมาสถานีตำรวจ ร้อยละ 28 และประชาชนในท้องถิ่นมีความคิดเห็นว่าคุณมี ที่พักริมทางเพื่อรองรับการประชาชนที่ใช้เส้นทางสัญจรระหว่างเมืองและกิจกรรมต่างๆ ร้อยละ 33.3 รองลงมาเป็น ศูนย์บริการข่าวสารในพื้นที่ ร้อยละ 26.2 ชุมชนบ้านพุน้ำร้อนควรมีสิ่งประกอบบริเวณ คือศาลาที่พัก ร้อยละ 30.3 รองลงมาโทรศัพท์สาธารณะ ร้อยละ 22.7 ควรจะทำให้มีการส่งเสริมกิจกรรม เช่น จัดงานเทศกาล จัดมหรสป ร้อยละ 49.3 และ ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่เห็นด้วยหากมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมบ้านพุน้ำร้อนและมีแนวโน้มที่จะประชาสัมพันธ์พื้นที่บ้านพุน้ำร้อนให้บุคคลภายนอกได้รู้จัก เพราะเป็นแหล่งธรรมชาติที่สวยงามสมบูรณ์และเห็นด้วยหากมีการจัดกิจกรรมอย่างเช่น การจัดงานเทศกาลต่างๆ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชนแต่ปัจจุบันพื้นที่บ้านพุน้ำร้อนยังขาดศักยภาพในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของพื้นที่จากที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น ที่พักริมทางที่ยังมีไม่พอเพียงและบางแห่งอยู่ในสภาพทรุดโทรม ขาดการบำรุงรักษา และควรมีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารแก่บุคคลทั่วไปและนักท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลด้านต่างๆ ในส่วนของระบบสาธารณูปการที่ต้องปรับปรุงได้แก่ สถานพยาบาลและสถานีตำรวจ ต้องมีขนาดและบุคลากรเหมาะสมกับประชาชนทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่จะมาทำกิจกรรมในพื้นที่เพิ่มขึ้น การเข้าถึงพื้นที่ชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ยังไม่มีความสะดวก เนื่องจากยังไม่มีระบบขนส่งภายในพื้นที่และขาดป้ายบอกทางและไฟส่องสว่างที่เหมาะสม

4.2.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของผู้ประกอบการค้า

ความต้องการด้านกายภาพบริเวณบ้านพุน้ำร้อน ศึกษาจากความต้องการการใช้สาธารณูปโภค-สาธารณูปการ เพื่อความสะดวกและส่งเสริมด้านการค้าพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ระบบสาธารณูปโภคใดที่มีให้บริการไม่เพียงพอ		
ไฟฟ้า	21	8.3
ระบบโทรศัพท์	44	17.3
ประปา	28	11.0
อินเทอร์เน็ต	30	11.8
ระบบขนส่ง	61	24.0
ถนน/ทางสัญจร	47	18.5
การกำจัดขยะ	10	4.0
การระบายน้ำ	13	5.1
2. ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรเพิ่มเพื่อรองรับพาณิชยกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร	50	21.3
ที่พัก โรงแรม	79	33.6
ร้านอาหาร	42	17.9
ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	28	11.9
ศูนย์รักษาความปลอดภัย	36	15.3
3. ท่านต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
ป้ายบอกข้อมูล	26	9.5
ถังขยะ	15	5.5
ศาลาที่พัก	14	5.0
ไฟฟ้าและแสงสว่าง	20	7.3
โทรศัพท์สาธารณะ	36	13.1
ห้องน้ำสาธารณะ	49	17.8
ม้านั่งพักผ่อน	22	8.0
ป้ายบอกทาง	58	21.1
ชุ่มชื้น	35	12.7
4. ควรจะจัดให้มีการส่งเสริมกิจกรรม เช่น จัดงานเทศกาล จัดมหรสพ หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ควรส่งเสริมกิจกรรมเพราะ เผยแพร่ให้คนทั่วไปรู้จัก	53	24.2
ควรส่งเสริมกิจกรรมเพราะ เกิดการพัฒนาทางสัญจร	30	13.7
ควรส่งเสริมกิจกรรมเพราะ ส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน	79	36.1
ควรส่งเสริมกิจกรรมเพราะ ส่งเสริมการรักษาท้องถิ่น	47	21.4
ไม่ควรเพราะเกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม	10	4.6
ไม่ควรเพราะ กระทบต่อสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่น	0	0.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพ	จำนวน	ร้อยละ
5. ความคิดเห็น หากมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อดึงดูดการค้าการลงทุนในพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน		
เห็นด้วยให้มีการปรับปรุง เพราะ ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	25	11.6
เห็นด้วยให้มีการปรับปรุง เพราะ เกิดความร่วมมือกันในชุมชนมากขึ้น	48	22.3
	56	26.1
เห็นด้วยให้มีการปรับปรุง เพราะ มีที่สำหรับจัดกิจกรรมของชุมชน	77	35.8
เห็นด้วยให้มีการปรับปรุง เพราะ ลดพื้นที่แหล่งเสื่อมโทรม ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่		

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ประกอบการค้ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพ ดังนี้ ระบบสาธารณูปโภคที่มีให้บริการไม่เพียงพอคือ ระบบขนส่งร้อยละ 24 รองลงมาถนน/ทางสัญจร ร้อยละ 18.5 ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าคุณมีที่พัก โรงแรม เพื่อรองรับการผู้ที่มาเยี่ยมเยือนในพื้นที่ ร้อยละ 33.6 รองลงมาเป็นศูนย์บริการข้อมูล ร้อยละ 21.3 และบ้านพุน้ำร้อนควรมีสิ่งประกอบบริเวณ คือป้ายบอกทาง ร้อยละ 21.1 รองลงมาเป็นห้องน้ำสาธารณะ ร้อยละ 17.8 ควรจะจัดให้มีการส่งเสริมกิจกรรม เช่น จัดงานเทศกาล จัดมหกรรม ร้อยละ 37.8 และไม่ควรถัด ร้อยละ 4.6 ผู้ประกอบการค้าเห็นด้วยหากมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อดึงดูดส่งเสริมการค้าการลงทุน ร้อยละ 35.8 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 4.2

ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่เห็นด้วยหากมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมบ้านพุน้ำร้อน เพราะเป็นพื้นที่เส้นทางเชื่อมต่อกับประเทศในกลุ่มอาเซียน เป็นการส่งเสริมการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน และเอื้อประโยชน์ต่อกิจกรรมได้หลากหลาย สามารถรองรับการลงทุน ด้านพาณิชย์กรรมอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว และเห็นด้วยหากมีการจัดกิจกรรมอย่างเช่น การจัดงานเทศกาลต่างๆ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชนแต่ปัจจุบันพื้นที่บ้านพุน้ำร้อนยังขาดศักยภาพในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานเพื่อรองรับการค้าพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม เช่น ที่พักโรงแรม ศูนย์บริการข้อมูลในพื้นที่เพื่อให้ข้อมูลด้านต่างๆ บ้านพุน้ำร้อนยังขาดความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่ชุมชน เนื่องจากยังขาดการจัดระบบขนส่งในชุมชน และทางสัญจรยังไม่มีมาตรฐานถนนมีสภาพชำรุด และค่อนข้างคับแคบ ทำให้การเข้าถึงไม่สะดวกในบางพื้นที่

4.2.5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อน เพื่อรองรับพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมของชุมชนในท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ศึกษาจากแนวคิดการส่งเสริมกิจกรรมที่มีอยู่แล้วและปรับปรุงการใช้พื้นที่เพื่อให้เกิดกิจกรรมการอยู่อาศัยและส่งเสริมการค้าพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม เน้นการแบ่งโซนกิจกรรมในพื้นที่

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่
ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชนในพื้นที่

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากรู้ให้ชุมชนบ้านพุน้ำร้อนมีภาพลักษณ์ด้านใด		
ด้านการอยู่อาศัยแบบชุมชนดั้งเดิม	26	15.2
ด้านเศรษฐกิจการค้าการขนส่งอุตสาหกรรม	58	33.7
ด้านเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	73	42.4
ด้านวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	15	8.7
2. กิจกรรมรูปแบบที่ต้องการให้มีในชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
สวนสาธารณะ	64	38.1
ลานกิจกรรม	25	14.9
ศูนย์วัฒนธรรมส่วนแสดงสินค้าท้องถิ่น	12	7.1
พื้นที่ค้าขายและบริการในชุมชน	49	29.2
ส่งเสริมตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)	18	10.7
3. ต้องการพัฒนาทางสัญจรใดเพื่อใช้ในการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
ทางบก	117	58.2
ทางรถไฟ	84	41.8
4. ต้องการให้ส่งเสริมกิจกรรมใดบ้างในพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมถ้ำยรูปธรรมชาติ	22	12.6
กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	72	41.4
กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	20	11.5
กิจกรรมชี่จรรย์ตามเส้นทางธรรมชาติ	47	27.0
กิจกรรมพักผ่อนด้วยเต็นท์	13	7.5
5. ท่านต้องการพัฒนาพื้นที่บ้านพุน้ำร้อนเป็นรูปแบบใด	จำนวน	ร้อยละ
พัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวอนุรักษ์ธรรมชาติ	14	7.4
พัฒนาไปสู่เป็นแบบย่านเศรษฐกิจการค้า	81	42.9
พัฒนาให้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม	29	15.3
พัฒนาไปเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งสินค้า	41	21.7
พัฒนาไปเป็นพื้นที่เกษตรกรรม	24	12.7

จากตารางที่ 4.5 พบว่าประชาชนในท้องถิ่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พื้นที่บ้านพุน้ำร้อนควรเป็นรูปแบบการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ร้อยละ 42.4 รองลงมาเป็นเศรษฐกิจการค้าการขนส่งอุตสาหกรรม ร้อยละ 33.7 และประชาชนส่วนใหญ่ต้องการให้มีกิจกรรมรูปแบบสวนสาธารณะ ร้อยละ 38.1 รองลงมาเป็นพื้นที่ค้าขายและบริการในชุมชน ร้อยละ 29.2 และชุมชนบ้านพุน้ำร้อนเห็นว่าควรมีการส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ร้อยละ 41.4 รองลงมาเป็นการชี่จรรย์ตามเส้นทางธรรมชาติ ร้อยละ 27 และต้องการให้มีการพัฒนาทางสัญจรทางบกเพื่อใช้สัญจรในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 58.2 รองลงมาเป็นการทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รถไฟ ร้อยละ 41.8 โดยประชาชนส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาบ้านพุน้ำร้อนไปสู่แบบย่านเศรษฐกิจการค้า ร้อยละ 42.9 รองลงมาพัฒนาไปเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งสินค้า ร้อยละ 21.7

จากการสำรวจพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าบ้านพุน้ำร้อนควรที่จะพัฒนาให้ไปสู่การอนุรักษ์ธรรมชาติควบคู่ไปกับพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับเศรษฐกิจการค้าการขนส่งอุตสาหกรรม โดยมีการพัฒนาพื้นที่ไว้สำหรับทำกิจกรรมภายในชุมชนได้แก่ สวนสาธารณะ และพื้นที่สำหรับค้าขายและบริการ โดยให้มีการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเช่น การขี่จักรยานศึกษาเส้นทางธรรมชาติ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเส้นทางสัญจรที่จะในชีวิตประจำวัน รวมถึงการพัฒนาทางสัญจรเพื่อใช้สำหรับการขนส่งสินค้าทั้งทางบกและทางรถไฟซึ่งจะทำให้เกิดการเชื่อมโยงกัน

4.2.6 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อน เพื่อรองรับพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการค้า

แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ศึกษาจากแนวคิดการส่งเสริมกิจกรรมที่มีอยู่แล้วและปรับปรุงการใช้พื้นที่เพื่อให้เกิดกิจกรรมการอยู่อาศัยและส่งเสริมการค้าพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม เน้นการแบ่งโซนกิจกรรมในพื้นที่

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ประกอบการค้า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากให้ชุมชนบ้านพุน้ำร้อนมีภาพลักษณ์ด้านใด		
ด้านการอยู่อาศัยแบบชุมชนดั้งเดิม	19	12.7
ด้านเรื่องเศรษฐกิจการค้าการขนส่งอุตสาหกรรม	68	45.3
ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	56	37.3
ด้านวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	7	4.7
2. กิจกรรมรูปแบบที่ต้องการให้มีในชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
สวนสาธารณะ	49	32.7
ลานกิจกรรม	25	16.7
ศูนย์วัฒนธรรมส่วนแสดงสินค้าท้องถิ่น	27	18.0
พื้นที่ค้าขายและบริการในชุมชน	38	25.3
ส่งเสริมตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)	11	7.3
3. ต้องการพัฒนาทางสัญจรใดเพื่อใช้ในการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
ทางบก	124	55.9
ทางรถไฟ	98	44.1
4. ต้องการให้ส่งเสริมกิจกรรมใดบ้างในพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมถ้ำรูปธรรมชาติ	22	14.3
กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	49	31.8
กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	31	20.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมกายภาพ	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ	38	24.7
กิจกรรมพักผ่อนด้วยเต็นท์	14	9.1
5. ท่านต้องการพัฒนาพื้นที่บ้านพุน้ำร้อนเป็นรูปแบบใด	จำนวน	ร้อยละ
พัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวอนุรักษ์ธรรมชาติ	25	13.7
พัฒนาไปสู่เป็นแบบย่านเศรษฐกิจการค้า	69	37.5
พัฒนาให้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม	31	16.8
พัฒนาไปเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งสินค้า	42	22.8
พัฒนาไปเป็นพื้นที่เกษตรกรรม	17	9.2

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ประกอบการค้ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมกายภาพ พื้นที่บ้านพุน้ำร้อนควรเป็นรูปแบบเศรษฐกิจการค้าการขนส่งอุตสาหกรรม ร้อยละ 45.3 รองลงมาเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติร้อยละ 37.3 และต้องการให้มีกิจกรรมรูปแบบสวนสาธารณะ ร้อยละ 32.7 รองลงมาเป็นพื้นที่ค้าขายและบริการในชุมชน ร้อยละ 25.3 ผู้ประกอบการค้าเห็นว่าควรมีการส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ร้อยละ 31.8 รองลงมาเป็นการขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ ร้อยละ 24.7 ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่ต้องการที่จะพัฒนาทางสัญจรทางบกเพื่อใช้สัญจรในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 55.9 รองลงมาเป็นการทางรถไฟ ร้อยละ 44.1 และผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาบ้านพุน้ำร้อนไปสู่แบบย่านเศรษฐกิจการค้า ร้อยละ 37.5 รองลงมาพัฒนาไปเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งสินค้า ร้อยละ 22.8

ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าบ้านพุน้ำร้อนควรจะพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับเศรษฐกิจการค้าการขนส่งอุตสาหกรรม ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ และมีการพัฒนาพื้นที่ไว้สำหรับทำกิจกรรมของชุมชนโดยสามารถจัดกิจกรรมต่างๆได้ ตามความต้องการบริการเพิ่มเติมในพื้นที่ ได้แก่สวนสาธารณะ เพื่อรองรับขยายตัวทางเศรษฐกิจในชุมชน และความต้องการในการพัฒนาพื้นที่สำหรับค้าขายและบริการ ส่วนการท่องเที่ยวควรให้มีการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเส้นทางสัญจรที่จะในชีวิตประจำวันและการขนส่งสินค้า โดยคำนึงถึงความสะดวกและความปลอดภัย

4.3 บทสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจและสังเกต

จากการศึกษาสภาพทั่วไปของพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีที่มีการเปลี่ยนแปลงตามวิถีชีวิตชุมชนและการพัฒนาเพื่อรองรับการค้าทั้งพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมจากการเปิดพื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษซึ่งสามารถสรุปปัญหาและข้อจำกัดได้ดังนี้

1. ลักษณะประชากรท้องถิ่นและผู้ประกอบการค้าที่มีผลต่อการวางผังเมือง

ประชากรและผู้ประกอบการค้ามีความคิดเห็นสอดคล้องกันในการพัฒนาพื้นที่บ้านพุน้ำร้อนให้มีการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อให้เกิดการขยายตัวทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีผลต่อรูปแบบการพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สภาพแวดล้อมบ้านพุร้อนในปัจจุบันต้องการการวางผังเมือง

สภาพแวดล้อมในปัจจุบันพบว่าพื้นที่บ้านพุร้อนมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่สมบูรณ์สังเกตได้จาก ลักษณะพื้นที่ที่เป็นที่ราบเชิงเขาสูงชัน ตั้งอยู่ในเขตเงาฝนคือ ภูเขาสูงจะบังฝนไว้ ปริมาณน้ำฝนที่ตกลงมาจะไหลผ่านพื้นที่ไปอย่างรวดเร็วและมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านคือ แม่น้ำแควน้อยซึ่งเปรียบเสมือนเป็นเส้นเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงภาคเกษตรกรรม (เพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์) ตลอดจนถึงยังมีสภาพป่าไม้ที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่หน่วยงานทหารคอยควบคุมดูแลอยู่ ปัจจุบันบ้านพุร้อนมีแนวโน้มเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจากการขยายตัวของชุมชน จึงส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมกายภาพของชุมชนบ้านพุร้อน ซึ่งสภาพของพื้นที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อที่จะรองรับกิจกรรมของชุมชนจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและประชากร ซึ่งเป็นปัญหาที่สัมผัสได้อย่างชัดเจนและส่งผลกระทบต่อความต้องการในการรองรับการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาควบคู่ไปกับลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ ซึ่งต้องการการจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อมความต้องการพื้นที่โล่งหรือพื้นที่สีเขียว จากสาเหตุนี้การกำหนดแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมกายภาพของพื้นที่จึงถูกนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาการขยายตัวของประชากรและการใช้ที่ดิน จึงจำเป็นต้องมีการวางผังเมืองเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและป้องกันการเติบโตของเมืองแบบไร้ทิศทาง

3. สาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ประชาชนและผู้ประกอบการค้าต้องการ

การศึกษารูปแบบความต้องการของผู้ประกอบการค้าและคนในชุมชนในเขตพื้นที่บ้านพุร้อนอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จากการศึกษาโดยใช้แบบสำรวจและสังเกต และการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของคนในชุมชนที่จะพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ต้องการระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าแสงสว่าง การกำจัดขยะ ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งประกอบบริเวณนั้นยังขาดที่จอดรถในบางพื้นที่ ร้านค้าจำหน่ายอาหารมีจะเป็นรูปแบบเพิงไม้ไผ่ซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างแบบชั่วคราวห้องน้ำสาธารณะ ที่มีไม่เพียงพอกับความต้องการ ที่นั่งพักผ่อน ศูนย์บริการข้อมูลภายในชุมชน ศูนย์บริการด้านความปลอดภัยและศาลาที่พักในพื้นที่ ซึ่งมีความชำรุดและส่วนใหญ่เป็นแบบชั่วคราวโดยเฉพาะกลุ่มผู้ใช้เส้นทางสัญจรที่เดินทางมาเป็นกลุ่ม หรือครอบครัว ที่ต้องการทำกิจกรรมร่วมกันซึ่งต้องการความสะดวกสบาย ความปลอดภัย และพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่โล่งซึ่งขาดการปรับปรุงภูมิทัศน์ สถานที่ที่สาธารณะสำหรับจัดงานเทศกาลกิจกรรมของชุมชน และพื้นที่เพื่อการนันทนาการพักผ่อนหย่อนใจ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงสาธารณูปโภค ระบบคมนาคมและการวางผังชุมชนการใช้ที่ดินอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ชุมชน ซึ่งบ้านพุร้อนยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะรองรับกิจกรรมต่างๆได้ ซึ่งปัญหานี้ยังไม่ได้มีการจัดออกแบบพื้นที่เป็นสัดส่วนตามกิจกรรมที่นำเสนอได้จากการสอบถามผู้ประกอบการค้าและประชาชนในพื้นที่ จากข้อมูลเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์และนำไปสู่การนำเสนอสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมที่ควรจะมีในระยะเริ่มต้นเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการค้า และประชาชนในท้องถิ่นบ้านพุร้อน

4. แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อรองรับพาณิชยกรรมและ

อุตสาหกรรมผู้ประกอบการค้าและประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันหากมีการจัดกิจกรรมภายใน บ้านพุร้อนเพราะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจให้คนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น และพัฒนาไปสู่ย่านเศรษฐกิจการค้าและศูนย์กลางด้านการขนส่งสินค้า จากข้อมูลเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์และนำไปสู่การนำเสนอสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมที่ควรจะมีในระยะเริ่มต้นเพื่อส่งเสริม

และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการค้า และประชาชนในท้องถิ่น จากการตอบแบบสอบถามเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อที่เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมกายภาพต้องการควบคู่ไปกับการพัฒนาเส้นทางสัญจรที่จะในชีวิตประจำวันและการท่องเที่ยวให้เกิดความต่อเนื่องของการสัญจร เช่นการเสริมสร้างทัศนียภาพกับทางสัญจร โดยการคำนึงถึงความสะดวกและความปลอดภัยความสวยงามในแนวนอน และองค์ประกอบทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการพัฒนาปรับปรุงหรือฟื้นฟูบริเวณที่เสื่อมโทรมให้กลับคืนสภาพที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการศึกษาเพื่อศึกษาปัญหาสภาพแวดล้อมและความต้องการทางกายภาพของชุมชนและผู้ประกอบการค้าในพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน และเพื่อศึกษารูปแบบและพฤติกรรมการใช้พื้นที่ชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชน

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนการศึกษาโดยสรุป ดังต่อไปนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

5.1.1.2 เพื่อศึกษาความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบการค้า ในพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน

5.1.1.3 เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า เพื่อรองรับพาณิชย์กรรม

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.2.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรในพื้นที่ตำบลบ้านเก่า จำนวน 13,291 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสูตรคำนวณของ TaroYamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% และค่าความคลาดเคลื่อน 10 % และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วนรวม 150 คน

5.1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรในพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า จำนวน 100 คน และผู้ประกอบการค้าจำนวน 50 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสูตรคำนวณของ TaroYamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% และค่าความคลาดเคลื่อน 10 % โดยใช้วิธีการสุ่มโดยบังเอิญ

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การรวบรวมข้อมูลการวิจัยแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี ใช้เครื่องมือการวิจัย 2 แบบ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.3.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นจะรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ประชาชนในพื้นที่และผู้ประกอบการค้า จะเป็นข้อมูลด้านความคิดเห็นส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรีโดยครอบคลุมข้อมูลดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ การประกอบอาชีพ จำนวนปีที่อยู่อาศัยในพื้นที่

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณบ้านพุน้ำร้อน

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพของชุมชนในท้องถิ่นและ ผู้ประกอบการค้า

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นถึงแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ชุมชนบ้านพุน้ำร้อน เพื่อรองรับพาณิชยกรรม

5.1.3.2 ข้อมูลจากการสำรวจและสังเกตผู้วิจัยจะทำการออกแบบและวางแผนการ ดำเนินงานตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.1.3.2.1 รวบรวมข้อมูลด้านเอกสารสิ่งพิมพ์ แผนที่ ภาพถ่ายและข้อมูลจาก Website ที่ เกี่ยวข้อง

5.1.3.2.2 ร่างแบบสังเกตกรณีศึกษา โดยรวบรวมข้อมูลในลักษณะสภาพแวดล้อมทาง กายภาพบริเวณบ้านพุน้ำร้อนโดยทำการสำรวจลักษณะของพื้นที่,สำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน สาธารณูปโภค,สำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปการ,สำรวจรูปแบบกิจกรรมการของ ประชาชนในพื้นที่,สำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน

5.1.3.2.3 นำแบบสำรวจและแบบสอบถามความคิดเห็นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ

(1) แบบสำรวจและสังเกตผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจและสังเกตไปปรึกษาอาจารย์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิโดยการเลือกแบบเจาะจง

(2) การทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างนอกพื้นที่ศึกษา (Pilot Survey) ผู้วิจัยได้นำ เครื่องมือที่ทำการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วทั้งแบบ สำรวจการสังเกตและแบบสอบถามความคิดเห็น นำไปใช้สอบถามกับกลุ่มตัวอย่างนอกพื้นที่ศึกษา เพื่อวัดความเข้าใจของเนื้อหาของผู้ตอบแบบสอบถามและนำมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ผู้ ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการลงพื้นที่สำรวจศึกษาจริง

5.1.3.2.4 ทำการสำรวจและสังเกตกรณีศึกษาตำบลบ้านเก่า ครอบคลุมบ้านพุน้ำร้อน บ้าน ลำทหาร บ้านห้วยน้ำขาว บ้านหนองบ้านเก่า ระยะเวลารวมทั้งสิ้น 2 สัปดาห์

5.1.3.2.5 สรุปผลการสำรวจและสังเกตจากบริเวณพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แบบสำรวจและสังเกตและแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างและโดยแบ่งตามขั้นตอน การดำเนินงานดังนี้

5.1.4.1 ผู้วิจัยติดต่อส่วนงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังองค์การ บริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อขอข้อมูลที่จำเป็นต่อการวิจัยและข้อมูล ทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการค้ารวมถึงขอความร่วมมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูลกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.4.2 ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสำรวจการสังเกตและแบบสอบถามความคิดเห็นที่แก้ไขสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วเพื่อที่จะไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในพื้นที่และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการค้าในเขตพื้นที่ศึกษาตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้

5.1.4.2.1 ผู้วิจัยทำการลงพื้นที่ภาคสนามระยะเวลารวมทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ คือ ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม 2558 ถึง 15 มีนาคม 2558 โดยใช้แบบสำรวจและการสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การณ์ปัจจุบันของพื้นที่เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี

5.1.4.2.2 ผู้วิจัยทำการลงพื้นที่ภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถามระยะเวลารวมทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ คือระหว่างวันที่ 15 มีนาคม 2558 ถึง 30 มีนาคม 2558 ความคิดเห็นกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในพื้นที่และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการค้าในเขตพื้นที่ศึกษา เพื่อทำการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อรองรับพาณิชยกรรม

5.1.4.2.3 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้ จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นและจากการสำรวจการสังเกตในเขตพื้นที่ศึกษา

5.1.4.2.4 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจการสังเกตและจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่ถูกต้องทำการคัดแยกข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประมวลผลได้กับส่วนที่ต้องทำการเก็บข้อมูลซ่อมแซม

5.1.4.2.5 ลงพื้นที่ภาคสนามเก็บข้อมูลส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์อีกครั้ง ระยะเวลารวมทั้งสิ้น ประมาณ 1 สัปดาห์คือระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2558 ถึง 6 พฤษภาคม 2558

5.1.4.2.6 สรุปผลการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสำรวจการสังเกตไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

5.1.5 ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แสดงผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า จังหวัดกาญจนบุรีเพื่อรองรับพาณิชยกรรมโดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

5.1.5.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อน

สภาพทั่วไปของพื้นที่ในสภาพการณ์ปัจจุบัน จากการศึกษาจากแบบสำรวจและสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณบ้านพุน้ำร้อนจากลักษณะพื้นที่พบว่าบ้านพุน้ำร้อนมีภูมิทัศน์ที่เป็นธรรมชาติ สภาพพื้นที่ เป็นลักษณะที่ราบเชิงเขาสลับภูเขาสูง ประชากรที่อาศัยในท้องถิ่นส่วนใหญ่ทำการเกษตรและค้าขาย พื้นที่ส่วนใหญ่ยังเป็นพื้นที่รกร้าง ขาดการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคในหลายด้านที่จำเป็น สภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ไม่ได้มีการจัดแบ่งโซนการใช้อาคารและการสัญจร ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เข้าถึงทุกหมู่บ้าน ประชาชนและผู้ประกอบการค้าที่ทำการตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นร่วมกันว่าพึงพอใจกับสภาพเส้นทางที่ใช้เดินทางเข้าสู่ชุมชนพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน เนื่องจากมีการปรับปรุงผิวถนนและขยายช่องจราจรเพิ่มขึ้นจากโครงการของรัฐบาล แต่พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุดมีความสอดคล้องกันคือปัญหาระบบการขนส่งในชุมชน และปัญหาแสงสว่างบนท้องถนน ซึ่งส่วนใหญ่ใช้รถโดยสารประจำทางเป็นหลักในการสัญจร และพบว่าสถานที่ที่ควรปรับปรุงมากที่สุดคือ จุดจอดพักรถโดยสารประจำทางซึ่งพบว่าขาดที่จอดพักรถ จอดรถไม่เป็นระเบียบ และไม่มีป้ายบอกที่ชัดเจน และแหล่งการค้าการขนส่ง ชายแดนที่ยังคงใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งประชาชนและผู้ประกอบการค้า เลือกใช้เส้นทางนี้เป็นทางผ่านไปยังเมืองทวายประเทศสหภาพพม่า รวมทั้งศูนย์บริการข้อมูลให้กับผู้ที่มาติดต่อบริเวณด้านชายแดน ที่ไม่ครอบคลุมในการให้บริการแก่ประชาชนและผู้ประกอบการค้า

5.1.5.2 ความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบการค้าชุมชนบ้านพุน้ำร้อน

จากการสอบถามความคิดเห็นของคนในชุมชนพบว่าส่วนใหญ่ต้องการเห็นการพัฒนาสภาพแวดล้อมของบ้านพุน้ำร้อนอย่างยั่งยืนและพัฒนาสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยและดำเนินวิถีชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดี และต้องการเศรษฐกิจที่ดีขึ้นจากการพัฒนาพื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจการค้าชายแดน และส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้ รองรับกับกิจกรรมต่างๆทั้งพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรมและกิจกรรมต่างๆภายในชุมชนบ้านพุน้ำร้อน

5.1.5.3 เสนอแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อนเพื่อรองรับพาณิชย์กรรม จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลการสำรวจและสังเกตบริเวณบ้านพุน้ำร้อน พบว่ายังขาดการพัฒนาด้านภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้ทำการศึกษาทางกายภาพและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบการค้าซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1. ความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการพัฒนาเส้นทางสัญจร พบว่าประชาชนและผู้ประกอบการค้ามีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในเรื่องการสร้างถนนเลียยเมือง โดยจัดสภาพพื้นที่และสิ่งแวดล้อมทางทัศนียภาพในรูปแบบท้องถิ่น และให้มีเส้นทางที่มีการเชื่อมโยงในเขตพื้นที่และใกล้เคียง 2. ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ให้ความเห็นสอดคล้องกันมาก ในเรื่องจัดให้ระบบการขนส่งสาธารณะ และจะต้องมีป้ายบอกเส้นทาง โทรศัพท์สาธารณะ พร้อมด้วยระบบไฟฟ้า แสงสว่างอาจมีซุ้มทางเข้าหรือป้ายแสดงการต้อนรับของชุมชนและมีรูปแบบที่เป็นสัญลักษณ์แบบท้องถิ่น 3. ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาด้านการก่อสร้างอาคาร ส่วนใหญ่มีความต้องการด้านการให้อนุรักษ์และสร้างอาคารในรูปแบบไทย ซึ่งเป็นเสน่ห์ของเมือง บ้าน, อาคารพาณิชย์ และสิ่งก่อสร้างทั้งหมด บริเวณ สองข้างทาง จึงควรมีแบบอาคารสำเร็จรูปเพื่อไว้บริการประชาชน เพื่อเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพบ้านพุน้ำร้อนเพื่อรองรับพาณิชย์กรรม ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดกาญจนบุรี

5.2 อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรีมีข้อสรุปผลการวิจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบการค้าและเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพชุมชนบ้านพุน้ำร้อนให้สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบและเป็นส่วนช่วยในการผสมผสานระหว่างเศรษฐกิจการค้าและกิจกรรมนันทนาการต่างๆเข้าด้วยกันซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนโดยมีการแยกเป็นส่วนประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

5.2.1 สภาพแวดล้อมปัจจุบันทางกายภาพที่มีผลต่อชุมชนบ้านพุน้ำร้อน

สภาพแวดล้อมของพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ซึ่งสภาพปัจจุบันของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่บ้านพุน้ำร้อนโดยทำการสำรวจและสังเกต ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็น คือ

5.2.1.1 ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพปัจจุบันในเขตพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่าที่มีความสำคัญทั้งในเชิงนิเวศวิทยาและสภาวะเศรษฐกิจสังคมของจังหวัดกาญจนบุรีแต่เนื่องจากพื้นที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุงด้านภูมิทัศน์มีสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมและสภาพของพื้นที่ยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาเพื่อที่จะรองรับกิจกรรมต่างๆของชุมชน ขาดการบริหารจัดการที่ถูกต้องทำให้ขาดความน่าสนใจ อีกทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกและ สาธารณูปโภคมีข้อจำกัดทั้งทางด้านจำนวนและคุณภาพ ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมีศักยภาพสูงที่จะพัฒนาให้เป็นศูนย์การค้าขายและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ระบบโลจิสติกส์ สามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่อื่นๆได้ สอดคล้องกับแนวคิด ที่ได้ศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมภายในชุมชน การควบคุมการออกแบบชุมชนเมือง (สมพล ดำรงเสถียร,2547)เพื่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนในรูปแบบที่เหมาะสมมีแบบแผน การจัดแบ่งเขตความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้เกิดความเหมาะสมและสัมพันธ์กับระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการของรัฐเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน ซึ่งนอกจากจะสนองความต้องการของชุมชนแล้วยังเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมเศรษฐกิจของจังหวัดกาญจนบุรีซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์แผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก(2554) ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมีศักยภาพสูงที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม โดยลักษณะที่ตั้งของพื้นที่มีเส้นทางในการเข้าถึงได้สะดวกง่ายต่อการเดินทาง และเชื่อมโยงกับท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวายประเทศสหภาพพม่า

5.2.2 การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับกิจกรรมของชุมชนและผู้ประกอบการค้า

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมแล้วสามารถนำมากำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว ตามลักษณะการใช้ประโยชน์พื้นที่ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตามกรอบแนวคิดและทฤษฎี

5.2.2.1 ผู้วิจัยจึงกำหนดกิจกรรมต่างๆเพิ่มขึ้นโดยมีความสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่บริเวณนั้นๆโดยมีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้ กิจกรรมการศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม กิจกรรมขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ กิจกรรมพักผ่อนรับประทานอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของช่อแพร ทินพรรณ (2544:22) สรุปว่า เป็นบริเวณที่เปิดโอกาสให้ประกอบกิจกรรมต่างๆ นอกจากการปรับปรุงทางด้านกายภาพแล้วยังอาจต้องช่วยส่งเสริมด้วยกิจกรรมต่างๆตามช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้มีจุดดึงดูดความสนใจของคนในเมืองและนักท่องเที่ยวมากขึ้น กิจกรรมเหล่านี้ล้วนมีความจำเป็นต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกมารองรับ

5.2.2.2 รูปแบบการสัญจรเพื่อการค้าและการขนส่งในเขตพื้นที่บริเวณบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จากการศึกษาค้นคว้าความต้องการ จัดทำเส้นทางการค้า เชื่อมต่อกับประเทศสหภาพพม่า ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มิถุนายน 2558 กล่าวว่ากิจกรรมที่มีศักยภาพนิคมอุตสาหกรรมซึ่งเชื่อมโยงกับทวาย อุตสาหกรรม (อุตสาหกรรมยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร และอุตสาหกรรมพลาสติก) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การเกษตรและการค้าผ่านแดน การใช้ประโยชน์ที่ดินในเชิงอุตสาหกรรมและคลังสินค้าพาณิชย์กรรม มีการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายกับจังหวัดกาญจนบุรี และท่าเรือแหลมฉบัง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มบทบาทของไทยในการเป็นศูนย์กลางการขนส่งระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับมหาสมุทรแปซิฟิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2.3 ส่วนบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆแบ่งออกตามประเภทการใช้ ซึ่งได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับประชาชนในพื้นที่และผู้มาเยือน ประกอบด้วย ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ร้านอาหาร ห้องน้ำสาธารณะ ศาลาพักผ่อน ม้านั่ง ทางเดินเท้า ถังขยะ ลานจอดรถ ป้ายแสดงข้อมูลป้ายจราจร โทรศัพท์สาธารณะซึ่งส่วนบริการเหล่านี้ต้องเข้าถึงได้สะดวก ดังที่ ฌวงค์ฤทธิ์ สุขปรากร (2540:67) สรุปว่า ศูนย์กลางของการบริการและที่ตั้งของสิ่งก่อสร้างควรอยู่ในบริเวณที่สะดวกต่อการเข้าถึงพื้นที่ ทั้งนี้การกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆทั้งอาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกควรมีรูปแบบลักษณะที่เหมาะสม ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมโดยรวมของพื้นที่

5.2.3 แนวทางการพัฒนาด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพบ้านpunน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่าเพื่อรองรับพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม

5.2.3.1 แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อม

จากข้อมูลด้านแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่อยู่อาศัยแบบชุมชนเมืองซึ่งแต่ละส่วนมีลักษณะเฉพาะตัวในด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งปลูกสร้างดังนั้นในการพัฒนาสภาพแวดล้อมควรมีกระบวนการพัฒนาศักยภาพและแก้ไขจุดอ่อนตามที่โสภาคย์ ผาสุกนิรันต์ (2537:72-118) ได้กล่าวไว้

การออกแบบสถาปัตยกรรมเกี่ยวเนื่องกับการวางผังเมืองและการออกแบบชุมชน ในด้านประโยชน์ใช้สอยและทัศนียภาพภูมิสถาปัตย์ในความหมายด้านสิ่งแวดล้อม อาจหมายถึง การจัดวางและการปลูกต้นไม้ ไม้พุ่ม หญ้า เป็นต้น รวมทั้งการทำให้เกิดความเชื่อมโยงของบริเวณพื้นที่โล่งจากขนาดเล็กไปจนถึงพื้นที่ขนาดสวนสาธารณะใหญ่และสภาพภูมิประเทศเปิดโล่งนอกเมือง การออกแบบรวมถึงการจัดวางแหล่งอุตสาหกรรมและการฟื้นฟูพื้นที่ที่มีการละทิ้ง พื้นที่เสื่อมโทรมและพื้นที่เหมืองเก่า

5.2.3.1.1 การออกแบบเพื่อความสวยงามของบริเวณที่อยู่อาศัย

หลักโดยทั่วไปของการออกแบบที่ดีซึ่งเป็นปกติของงานพัฒนาการทั้งหลาย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ แต่ควรรวมพิจารณาตั้งข้อต่อไปนี้อย่างไว้ด้วย

5.2.3.1.2 การจัดที่ตั้งของบ้านที่พักอาศัย ควรจำกัดให้เป็นกลุ่มทั้งทางด้านการวางผังและภูมิสถาปัตย์สำหรับองค์ประกอบความงดงามและด้านสังคมกับเพื่อนบ้าน รวมทั้งด้านความสะดวกสบายของการใช้สอย

5.2.3.1.3 การใช้ถนนคดโค้ง การวางผังอย่างเป็นธรรมชาติ ประกอบกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและสภาพอื่นๆของพื้นที่

5.2.3.1.4 การมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่ดูมั่นคงแข็งแรง เป็นสิ่งจำเป็น เช่นมาตราส่วนสี ลักษณะผิว รายละเอียดของภายในกลุ่มและโดยทั่วไปในที่ดินแปลงนั้น

5.2.3.1.5 การใช้ที่ว่างด้านหน้าร่วมกันมักได้รับความนิยม แต่พื้นที่หลังบ้านถูกแบ่งอย่างเป็นสัดส่วน

5.2.3.1.6 การรวมกลุ่มของอาคาร พื้นที่ว่าง ถนนและบพวิถึ เป็นสิ่งจำเป็นควรหลีกเลี่ยงทรวดทรงที่รุ่มร่ามแลการปล่อยพื้นที่ให้เหลือว่าง ตลอดจนบ้านพักอาศัยที่ขาดความสัมพันธ์กับเส้นทางสัญจร

5.2.3.1.7 ภูมิสถาปัตย์ที่เป็นอิสระและเป็นธรรมชาติ แต่มีการควบคุมและการปลูกพืชอย่างเหมาะสม เพื่อให้มองดูแล้วเกิดความผ่อนคลายและความหลากหลายที่เป็นประโยชน์ต่อตัวอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อรู้เห็นเป็นชอบขอสงวนค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3.1.8 การติดตั้งป้ายชื่อถนน ไฟฟ้า แสงสว่าง ตู้ไปรษณีย์ ถังขยะ ม้านั่ง ต้องพิจารณาถูกต้องประกอบให้เหมาะสม เช่นเดียวกับการใช้สอย ควรมีการเลือกแบบตัวหนังสือ ทรวดทรง และสีสันทให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

5.2.3.1.9 บ้านบนพื้นที่ลาดชันควรให้คูขนานไปกับแนวโค้งเมื่ออยู่บนเนินเขาที่ขึ้นไปจากตัวเมืองไม่ควรให้มีบ้านอยู่หนาแน่นบนยอดเขา ควรปล่อยส่วนยอดเขาไว้เป็นฉากอยู่เบื้องหลัง

5.2.3.1.10 พื้นที่ว่างและท้องถนน (SPACE AND STREETS)

การวางผังและออกแบบชุมชน เกี่ยวข้องกับเรื่องของพื้นที่ว่างของตัวอาคารและสิ่งปลูกสร้างอื่นๆพื้นที่ว่างมิใช่เป็นเพียงเนื้อที่เหลือใช้ พื้นที่ว่างจะต้องมีการออกแบบให้เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบในสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องมีความสมบูรณ์ ความเรียบง่าย และมีความสัมพันธ์กันอย่างดี

5.2.3.2 แนวทางการพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวก

5.2.3.2.1 พัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงกับแหล่งต่างๆ ให้มีความสะดวกสบายเหมาะต่อการเดินทาง คือ พิจารณาจากการเดินทางว่ามาอย่างไร โดยรถยนต์หรือการเดินทางเท้า และสภาพของเส้นทางเอื้ออำนวยต่อการเดินทางมากเพียงพอหรือไม่ สามารถเข้าถึงได้ทุกฤดูกาลหรือไม่ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดกาญจนบุรีในด้านการเป็นจุดเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมโดยการพัฒนาระบบบริการขนส่งเพื่อเชื่อมโยง

5.2.3.2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการพัฒนาพื้นที่ ถ้าพบว่าเกิดความไม่สะดวกหรือความไม่เพียงพอขึ้นมาในส่วนใดก็จะพัฒนาส่วนนั้นให้มีความสะดวกและเพียงพอเหมาะสมยิ่งขึ้นซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี.(2554) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-พ.ศ. 2559) ที่ว่าการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน ให้มีบทบาทการเป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนที่พัฒนาต่อเนื่องและพื้นที่พัฒนาใหม่ บูรณาการการพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเชื่อมโยงแผนพัฒนาให้ บรรลุประโยชน์ร่วมทั้งในด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวกใน ความต้องการของชุมชนและผู้มาเยือนในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในแง่ของประโยชน์ใช้สอยและอำนวยความสะดวก และเป็นการดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น ด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่เพียงพอและเหมาะสม

5.2.3.3 แนวทางการพัฒนาองค์ประกอบภูมิทัศน์

การจัดการภูมิทัศน์แบ่งตามลักษณะภูมิทัศน์ 3 ประการ ได้แก่ ภูมิทัศน์ชุมชน ภูมิทัศน์ถนน และทางสัญจรกับภูมิทัศน์พื้นที่และบริเวณสำคัญ มีแนวทางการพัฒนาดังนี้

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์ชุมชน งานภูมิทัศน์ของพื้นที่ชุมชนนอกจากจะต้องปรับปรุงและส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีแล้วยังต้องสนับสนุนให้การสร้างอาคารใหม่มีความสอดคล้องกับธรรมชาติและรูปแบบชุมชนดั้งเดิมด้วย

ทั้งนี้มีเกณฑ์ในการจัดการภูมิทัศน์ของพื้นที่ชุมชน คือ

1. ปรับปรุงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการภายในชุมชน
2. กำหนดขนาดและมวล (Volume and Mass) ของอาคารไม่ให้ใหญ่จนข่มธรรมชาติและทำลายทัศนียภาพรวม ควบคุมความสูงของอาคารไม่ให้สูงกว่า 2 ใน 3 ของลำดับของต้นไม้ประมาณไม่เกิน 12 เมตร
3. กำหนดพื้นที่ตามช่วงชั้นโอกาสนันทนาการและกิจกรรมการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การใช้วัสดุเรียบง่ายไม่ใช้วัสดุสะท้อนแสงหรือสีฉูดฉาด ใช้สีเป็นกลางหรือกลมกลืนกับธรรมชาติแต่ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุธรรมชาติเพราะในบางกรณีกลับกลายเป็นการทำลายธรรมชาติ

5. การใช้องค์ประกอบของอาคารสอดคล้องกับสถาปัตยกรรมไทยโบราณหรืออย่างน้อยที่สุดมีความเรียบง่ายตรงไปตรงมา

6. กำหนดรูปแบบอาคารให้เหมาะสมกับเขตร้อนชื้น (Tropical Architecture) เช่น การใช้หลังคาคลุมอาคารและสามารถใช้กันแดดกันฝนได้ดี การเปิดโล่งให้มีการถ่ายเทอากาศได้สะดวก

7. ส่งเสริมเอกลักษณ์ของชุมชนและส่งเสริมรูปแบบทางสังคมที่ดีของชุมชนให้คงอยู่

8. ใช้ต้นไม้เป็นตัวกลางในการทำชุมชนให้กลมกลืนสอดคล้องกับธรรมชาติ อีกทั้งมีหน้าที่บดบังทัศนียภาพต่างๆ ในชุมชนด้วย

9. ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณทางเข้าชุมชนบ้านพุร้อนซึ่งเป็นเสมือนหน้าบ้านของชุมชน

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์พื้นที่และบริเวณสำคัญ จากความต้องการของประชาชนในพื้นที่และผู้ประกอบการค้าต้องการพัฒนาบ้านพุร้อนให้เป็นมีภาพลักษณ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติดังนั้นควรมีการวางผังสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับกิจกรรมต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาบ้านพุร้อน การจัดแนวทางในการออกแบบภูมิทัศน์พื้นที่ในส่วนของพื้นที่บริเวณบ้านพุร้อนมีแนวทางดังนี้

1. เพิ่มที่จอดรถและปรับปรุงเส้นทางสัญจรให้มีความปลอดภัยและความสวยงามในแนวถนน

2. ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณร้านอาหาร ศาลา ที่นั่งพักผ่อน ลานกิจกรรมกลางแจ้งให้มีสภาพที่ดีขึ้นมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

3. ปรับปรุงถังขยะควรมีรูปแบบที่กลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของทางเดิน เป็นสิ่งประดับประดาที่สวยงาม ออกแบบให้เข้ากับสิ่งประกอบภูมิทัศน์อื่นๆ วัสดุทนทานต่อการใช้งาน การจัดวางต้องไม่เกะกะกีดขวางการจราจรและเข้าถึงได้ง่าย

4. ปรับปรุงไฟฟ้าแสงสว่าง การเลือกใช้โคมไฟต้องคำนึงถึงระดับความสูงต่ำของดวงโคมรูปร่างลักษณะต่างๆ ต้องคำนึงถึงการใช้งาน ความกลมกลืนกับสิ่งประกอบภูมิทัศน์ ความทนทานต่อการดูแลรักษา อายุการใช้งานและราคา

5. ปรับปรุงห้องน้ำสาธารณะให้มีความสะอาดและเพียงพอต่อความต้องการ

6. เสนอสร้างศูนย์บริการข้อมูลของชุมชนและ ศูนย์รักษาความปลอดภัยในพื้นที่

7. รูปแบบของม้านั่งพักผ่อนต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมมีความแข็งแรง จัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสมและมีจำนวนเพียงพอ

8. ป้ายบอกสถานที่ภายในชุมชนควรเน้นความเรียบง่ายมีความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในพื้นที่และทนทานต่อสภาพอากาศ บำรุงรักษาได้ง่าย

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์ถนนและทางสัญจร ภูมิทัศน์ถนนและทางสัญจรเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อทัศนียภาพหรือภาพรวมของพื้นที่บ้านพุร้อน ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงและคุ้มครองภูมิทัศน์ของเส้นทางในระดับต่างๆ เนื่องจากถนนและเส้นทางเป็นตามกำหนดการใช้พื้นที่ตามแนวถนนหรือทางนั้นพาดผ่าน อันอาจนำมาซึ่งการรบกวนพื้นที่ทั้งสองข้าง จึงจำเป็นต้องมีความระมัดระวังในการกำหนดแนวถนนตั้งแต่ขั้นตอนการสำรวจ ออกแบบ และการก่อสร้างแนวถนนนั้นๆ

การจัดการภูมิทัศน์ถนนมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. กำหนดขนาดของคันทางและผิวการจราจรไม่ให้งว้างใหญ่เกินความจำเป็นเพื่อลดความเร็วของยานพาหนะและเพื่อให้ระบบนิเวศสองฟากไม่ถูกตัดขาดมากนัก
2. จัดระบบทางเดินเท้า/ทางจักรยาน สำหรับการเดินทางเข้าพื้นที่
3. ปลูกต้นไม้สองข้างทางเพื่อให้ร่มเงา สร้างบรรยากาศความสวยงามและปิดบังทัศนียภาพในบางพื้นที่ด้วย โดยเลือกใช้ชนิดต้นไม้ที่เหมาะสม กำหนดชนิดตามลักษณะเฉพาะเส้นทาง
4. ควบคุมประเภทของยานพาหนะบนถนนและเส้นทางแต่ละประเภท
5. การออกแบบแนวเส้นทางต้องคำนึงถึงการรับรู้ทิศทาง ตำแหน่งที่ตั้ง และโดยการใช้พืชพันธุ์ไม้ที่เหมาะสมและการเปิดมุมมอง
6. ปรับปรุงป้ายต่างๆและสัญญาณจราจรที่จำเป็น กำหนดรูปแบบของสิ่งตกแต่งภูมิทัศน์ถนนให้สอดคล้องกับบรรยากาศโดยรวม
7. ควบคุมการปลูกสร้างอาคารสองข้างทางโดยเฉพาะระยะถอยร่น ขนาดความสูง รูปทรงของอาคารและสิ่งก่อสร้างสองฝั่งถนนให้เหมาะสม
8. กรณีที่ถนนตัดผ่านพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวสูงมีผลกระทบต่อระบบนิเวศเช่น พื้นที่ชุ่มน้ำหรือห้วยลำน้ำธรรมชาติควรเลือกรูปแบบของเส้นทางเพื่อลดผลกระทบเช่น สร้างเป็นสะพานข้ามพื้นที่

5.3 ข้อเสนอแนะ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น ข้อเสนอแนะการสร้างและสนับสนุนนโยบายที่พัฒนารูปแบบแนวทางการพัฒนาพื้นที่ทางสัญจรชุมชนบริเวณบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาข้อมูลด้านกายภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาของพื้นที่เพื่อเสนอแนวทางการจัดวางผังชุมชนที่เหมาะสม 7 จุด ซึ่งเป็นแหล่งที่เชื่อมโยงติดต่อกันตลอดเส้นทางของการวางผังชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า จังหวัดกาญจนบุรี

5.3.1.1 พื้นที่ส่วนที่เป็นเพื่อเกษตรกรรม

บริเวณพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมของชาวบ้านของตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีในสภาพปัจจุบันการใช้ประโยชน์พื้นที่ของชาวบ้านประกอบด้วย พื้นที่อยู่อาศัยแบบสังคมชนบท พื้นที่ไร่อ้อย มันสำปะหลังและนำมาแปรรูปเพื่อจำหน่าย สามารถกำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมที่มีการชมสวนไร่นาของชาวบ้าน

5.3.1.2 พื้นที่ส่วนที่เป็นแหล่งพณิชยกรรม

จากศักยภาพของพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและแม่น้ำแควน้อยมีความเป็นธรรมชาติ มีธรรมชาติที่สวยงามและทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์เป็นเขตที่กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเป็นพื้นที่สำคัญเนื่องจากเป็นพื้นที่เชื่อมต่อกับพื้นที่อุตสาหกรรม และรองรับการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย ประเทศสหภาพพม่า ภายใต้โครงการ Dawei Development

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งจะทำให้การค้าขายได้แก่ วัสดุก่อสร้าง สินค้าอุปโภคบริโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับนักธุรกิจ คนงาน และนักท่องเที่ยว ทำให้ประเทศไทยด้านชายแดนบ้านพุน้ำร้อนจะมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเพิ่มโอกาสทางการค้า

5.3.1.3 พื้นที่ส่วนที่เป็นชุมชนที่อยู่อาศัย

เป็นที่พักของประชาชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบ กิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่โดยจะอยู่ใกล้พื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งเป็นชุมชนที่มีการรวมกลุ่มการตั้งถิ่นฐานจากการที่มีความเป็นชาติพันธุ์ร่วมกัน ส่วนใหญ่จะเป็นชุมชนอพยพโยกย้ายถิ่นมาจากประเทศข้างเคียง โดยนำเอา องค์ความรู้ ภาษา ประเพณี และความเชื่อต่างๆติดมาด้วย และ ตำแหน่งของกิจกรรมมีความสอดคล้องกับพื้นที่ทางกายภาพเดิมมีความเชื่อมต่อของกิจกรรมที่ดี โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบจากการสัญจรภายใน และเป็น การส่งเสริมสร้างโอกาสของพื้นที่และสอดคล้องกับวิถีชุมชนส่งเสริมรายได้ให้กับชุมชน ดังนั้นในการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ควรคำนึงถึงระบบทางเชื่อมที่เป็นระบบและมีความสำคัญสามารถเชื่อมโยงระบบอื่นๆตลอดจนใช้เป็นตัวเชื่อมต่อของทุกกิจกรรมภายในพื้นที่โครงการและกิจกรรมของคนในชุมชน ตลอดจนกิจกรรมรอบนอกพื้นที่โครงการ กำหนดระบบโครงข่ายพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาด้านการศึกษาเพิ่มขึ้นในอนาคต รวมทั้งมีการวางรูปแบบสัญลักษณ์ เช่น ป้ายบอกทาง ศาลาพักผ่อนทาง แพนผังบอกตำแหน่ง รวมถึงการดูแลสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ชาวบ้านในท้องถิ่นและประชาชนที่เข้ามาศึกษา

5.3.1.4 พื้นที่ส่วนที่เป็นอุตสาหกรรม

การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับขนาดและพื้นที่ชายแดน เพื่อจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมหรือเพื่อดำเนินธุรกิจอื่นที่จะเป็นประโยชน์ต่อพื้นที่ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาของจังหวัดกาญจนบุรี และกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีระบบการจัดการอุตสาหกรรมแบบเชิงนิเวศที่ลดผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ มีปรับปรุงที่ดินเพื่อให้บริการตลอดจนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานรวมทั้งสาธารณูปโภคต่างๆให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ดินซึ่งจัดสรรไว้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสัดส่วนประกอบด้วย พื้นที่อุตสาหกรรม สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เช่น ถนน ท่อระบายน้ำโรงกำจัดน้ำเสียส่วนกลาง ระบบป้องกันน้ำท่วม ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ นิคมอุตสาหกรรมนี้จึงเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของจังหวัดกาญจนบุรีด้านฝั่งตะวันตกกับฝั่งตะวันออก ในทางด้านการค้า การลงทุนทางโลจิสติกส์ การเกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

5.3.1.5 พื้นที่ส่วนที่เป็นนันทนาการและอำนวยความสะดวกที่ประชาชนในพื้นที่ต้องการ

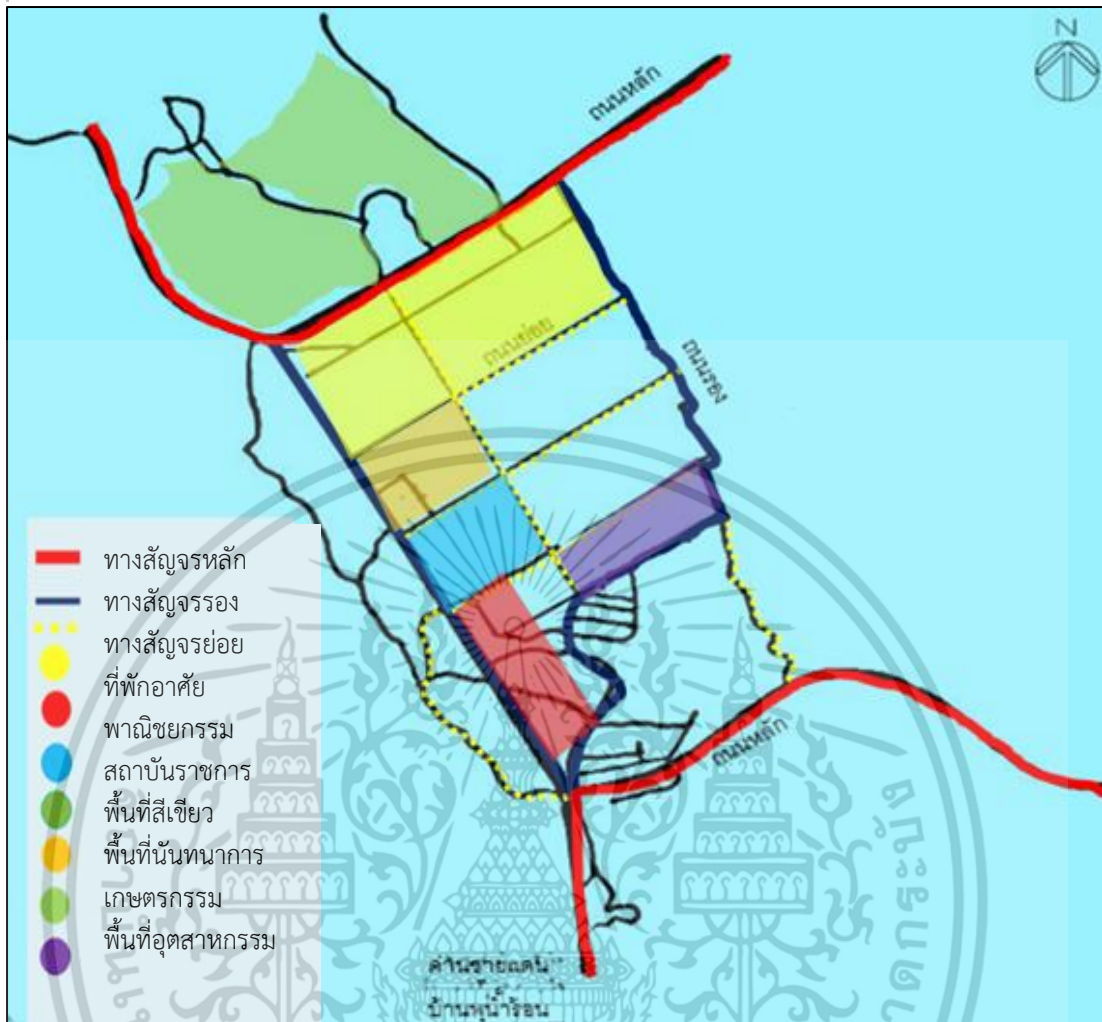
ผู้วิจัยได้เสนอแนะการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น โดยแบ่งประเภทตามการใช้ประโยชน์ในแต่ละเขตพื้นที่ ดังนี้

- (1) เป็นบริเวณที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้แก่ ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร เป็นจุดที่ให้บริการข้อมูลรายละเอียดพื้นที่ของผู้ประกอบการค้าในนิคมอุตสาหกรรม ควรเป็นอาคารที่มีประโยชน์ใช้สอยตามวัตถุประสงค์ มีรูปแบบสถาปัตยกรรมเข้ากับสภาพพื้นที่และผังบริเวณ
- (2) ห้องน้ำสาธารณะ รูปแบบสถาปัตยกรรมเข้ากับสภาพพื้นที่และผังบริเวณ มีจำนวนและขนาดสนองตอบการใช้สอย
- (3) ท่าเทียบเรือท่องเที่ยว ใช้วัสดุที่มีความทนทาน จุดคนได้มากขึ้นและจัดให้มีความสวยงาม สอนองการใช้สอย

(4) ศาลาพักผ่อน เสนอรูปแบบให้เข้ากับอาคารอื่นๆและผังบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (5) ม้านั่ง เสนอรูปแบบที่ความคงทนแข็งแรงเพียงพอต่อความต้องการ
- (6) ทางเดินเท้า ใช้วัสดุที่ทนทานและมีพื้นผิวที่เข้ากับธรรมชาติเพื่อให้ไม่ต้องซ่อมบำรุงบ่อยครั้ง สนองการใช้สอยได้เต็มที่
- (7) ถังขยะ ใช้ระบบถังขยะสองใบแยกขยะเปียก-ขยะแห้งออกจากกันแบบมีฝาปิด
- (8) สถานจอดรถ จัดพื้นที่สำหรับการจอดรถให้เพียงพอต่อความต้องการ การสัญจรสะดวกและเสนอให้ปลูกไม้ที่ให้ร่มเงาที่มีกิ่งไม้เปราะหักง่าย
- (9) ป้ายเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ใช้ของเดิมและเสนอรูปแบบใหม่เพื่อเป็นทางเลือก
- (10) ร้านอาหาร เสนอลักษณะอาคารที่ใช้เป็นได้ทั้งที่นั่งพักและขายอาหารจานด่วนและเครื่องดื่ม
- (11) ระบบแสงสว่าง ใช้หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ชนิดประหยัดพลังงาน โคมไฟฟ้าที่ติดตั้งภายนอกใช้หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ชนิดคอมแพค มีระบบแสงสว่างฉุกเฉิน
- (12) ป้ายสื่อความหมาย โดยกำหนดให้มีป้ายต่างๆ ดังนี้ ป้ายบอกทิศทาง ป้ายบอกกฎระเบียบการใช้พื้นที่ ป้ายเตือนภัย ป้ายสื่อความหมายบนเส้นทางศึกษาธรรมชาติ
- 5.3.1.6 พื้นที่ส่วนที่เป็นอนุรักษ์ป่าและพันธ์พืช
เป็นแนวเขตกันการรุกรานพื้นที่ระหว่างพื้นที่อาศัยกับ พื้นที่อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ที่ดินส่วนใหญ่อยู่ในความดูแลของ กรมป่าไม้ กรมอุทยานฯ และกองทัพ จึงเป็นข้อดี ที่ภาครัฐจะสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ดูแลไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนได้
- 5.3.1.7 พื้นที่ส่วนที่เป็นสถานที่ราชการ
เป็นศูนย์กลางข้อมูลต่างๆ และบริการแก่ประชาชนในพื้นที่และผู้ที่ต้องการประกอบกิจกรรมต่างๆในพื้นที่ซึ่งจะมีเส้นทางสัญจรโดยรอบ มีความเชื่อมต่อของกิจกรรมที่ดี โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบกับทางสัญจรภายใน
- โดยผู้วิจัยเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรมได้แบ่งเป็นทางเลือกให้วิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 3 แนวทางดังภาพที่ 5.1 ถึง ภาพที่ 5.3

ภาพที่ 5.1 แสดงภาพการวิเคราะห์แนวคิดการกำหนดรูปแบบทางเลือกที่ 1
ที่มา : จากการวิเคราะห์

แนวทางเลือกที่ 1

การวิเคราะห์การวางผังทางเลือกที่ 1 จะเห็นว่าพื้นที่อยู่อาศัยจะอยู่ตรงโซนด้านหน้าซึ่งติดกับถนนสายหลักสามารถเข้าถึงได้สะดวก ข้อเสียคือ พื้นที่ที่เป็นพาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและส่วนราชการอยู่ในส่วนที่เป็นสายรองซึ่งทำให้เกิดการจราจรติดขัดเนื่องจากคนมาติดต่อหน่วยงานราชการและใช้บริการในส่วนที่เป็นพาณิชยกรรม อีกทั้งยังทำให้พื้นที่พาณิชยกรรมมีความแออัดคับแคบ การระบายอากาศทำได้ยาก ส่วนพื้นที่อุตสาหกรรมอยู่ใกล้แหล่งชุมชนซึ่งจะส่งผลด้านสิ่งแวดล้อมได้ และความเชื่อมโยงของแต่ละส่วนกลุ่มกิจกรรมไม่มีการเชื่อมต่อกันอย่างต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

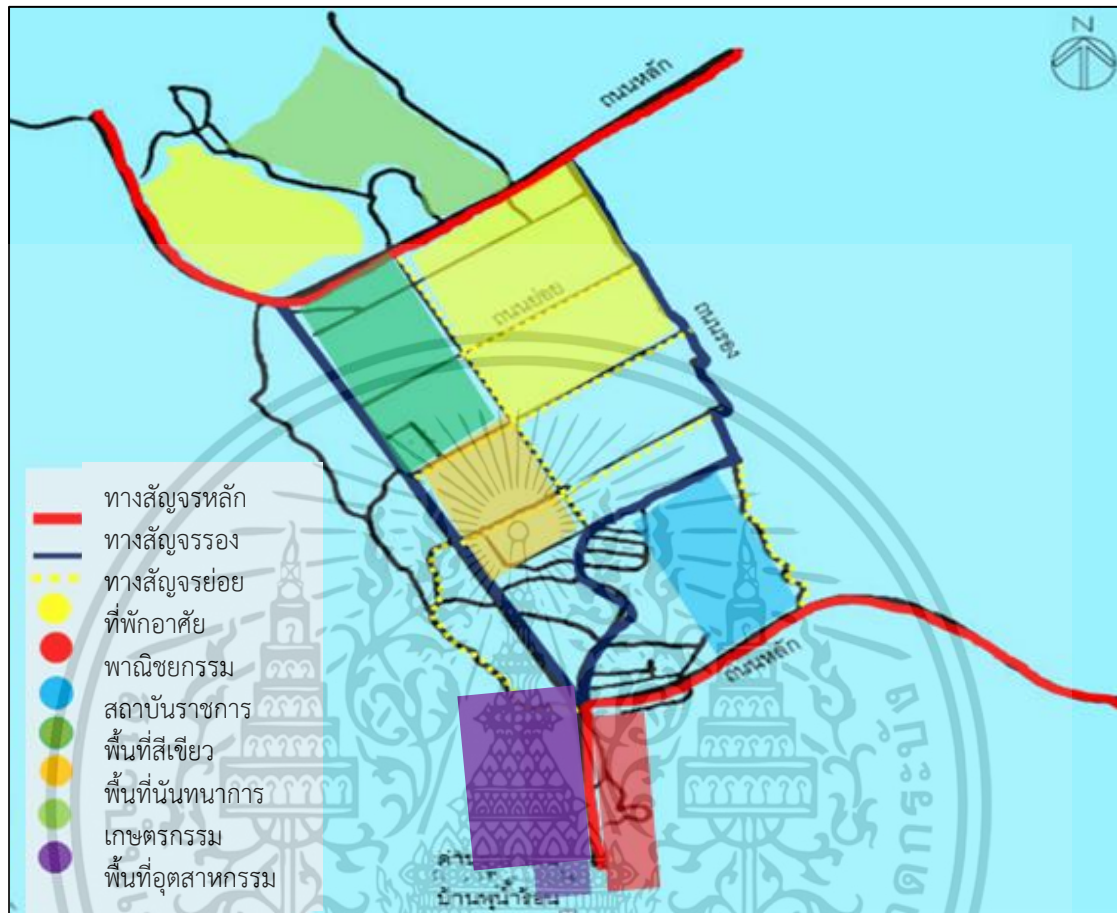
ภาพที่ 5.2 แสดงภาพการวิเคราะห์แนวความคิดการกำหนดรูปแบบทางเลือกที่ 2
ที่มา : จากการวิเคราะห์

แนวทางเลือกที่ 2

การวิเคราะห์การวางผังทางเลือกที่ 2 จะเห็นว่าข้อดีคือกลุ่มกิจกรรมในพื้นที่ที่มีการเชื่อมโยงกันทำให้เกิดการสัญจรได้สะดวก ข้อดีคือทำให้การเกิดปัญหาการจราจรติดขัดอยู่บริเวณทางสัญจรหลักทั้งขาเข้าและขาออกลดน้อยลงไป แต่การเข้าถึงพื้นที่ยังทำได้สะดวกเหมือนเดิม และอีกทั้งยังทำให้สามารถขยายพื้นที่ย่านการค้าออกไปได้อีกลดความแออัดคับแคบ ความเชื่อมโยงของแต่ละส่วนก็ทำได้โดยทางสัญจรย่อย รวมถึงเพิ่มพื้นที่ในส่วนต่างๆให้สอดคล้องกับระบบขนส่งสาธารณะ มีการกำหนดโซนพาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและโซนสถาบันราชการอยู่ติดกับถนนสายหลักทำให้เข้าถึงได้สะดวกในการใช้บริการ ส่วนโซนพื้นที่อาศัยยังคงอยู่ในกลุ่มเดิมและมีการขยายพื้นที่เพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต และมีการกำหนดให้มีพื้นที่สีเขียวสำหรับทำกิจกรรมของคนในชุมชนซึ่งเป็นพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื่อมต่อกับพื้นที่อำนวยความสะดวก ส่วนพื้นที่เกษตรกรรมยังคงอยู่เดิม ส่วนข้อเสียคือผู้ที่ใช้เส้นทางผ่านมาจากในเมืองจะต้องผ่านชุมชนที่อยู่อาศัยซึ่งทำให้เกิดการรบกวนบางส่วน

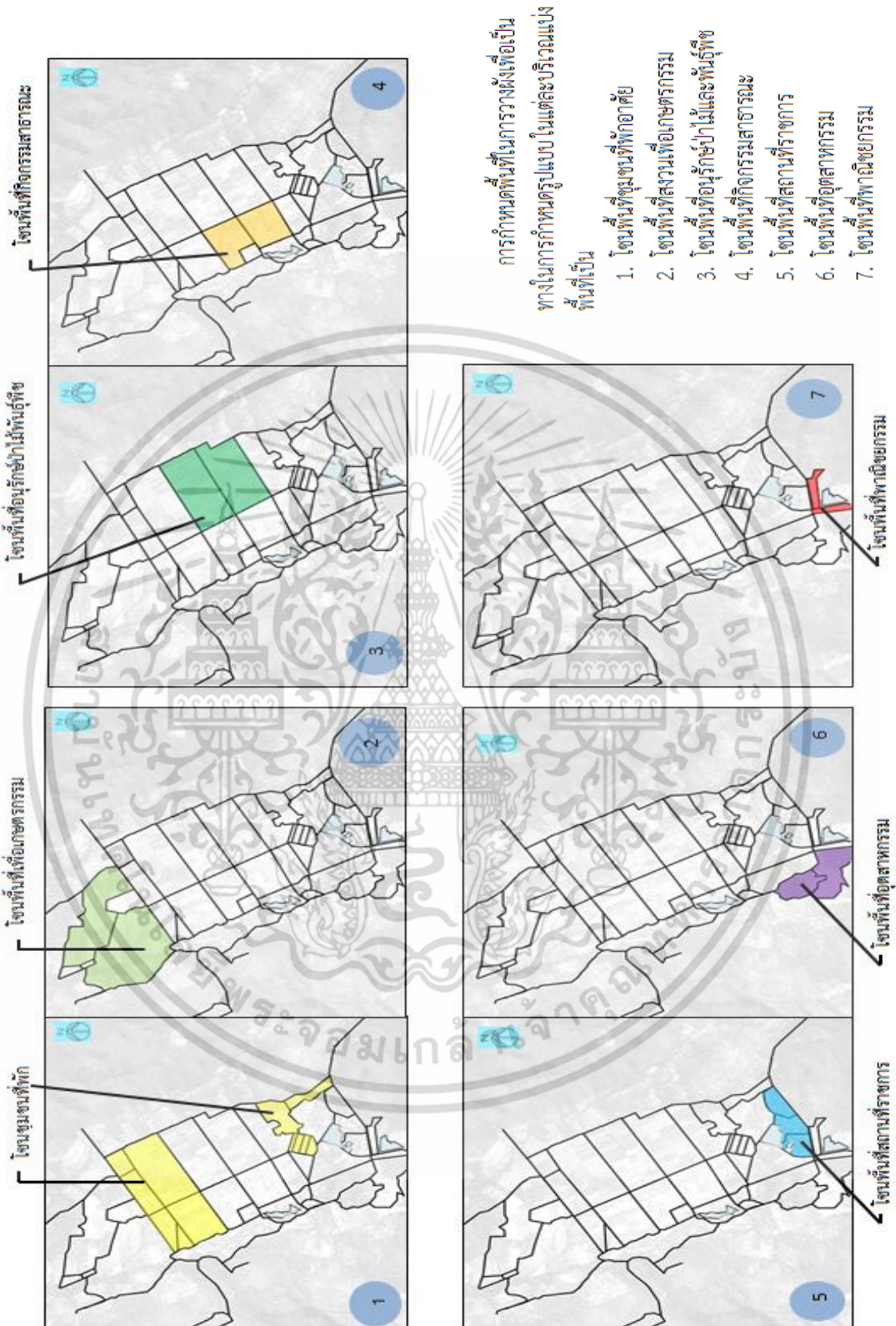
ภาพที่ 5.3 แสดงภาพการวิเคราะห์แนวความคิดกำหนดรูปแบบทางเลือกที่ 3

ที่มา : จากการวิเคราะห์

แนวทางเลือกที่ 3

การวิเคราะห์การวางผังทางเลือกที่ 3 จะเห็นว่าพื้นที่ส่วนต่างๆ จะยึดเกาะตามแนวทางสัญจรหลัก และถูกขนานข้างด้วยทางสัญจรย่อย เพื่อง่ายต่อการเข้าถึง ข้อดีคือมีการกำหนดโซนพาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและโซนสถาบันราชการอยู่ด้านหน้าสุดซึ่งติดกับถนนสายหลักทำให้เข้าถึงได้สะดวกในการใช้บริการ ส่วนโซนที่อยู่อาศัยมีการกำหนดพื้นที่รองรับการขยายตัวของพื้นที่อยู่อาศัยในอนาคต แต่ข้อเสียคือโซนที่อยู่อาศัยอยู่ติดกับแหล่งเกษตรกรรมและพื้นที่สีเขียว ทำให้เกิดการล้อมล้ำพื้นที่ในอนาคตจะทำให้เกิดผลกระทบกับแหล่งเพาะปลูกได้ แล้วการเข้าออกก็จะมารวมอยู่ที่ทางสัญจรหลักทั้งหมดซึ่งยังคงทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดอยู่บริเวณทางสัญจรหลักทั้งขาเข้าและขาออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 แสดงภาพแนวทางการกำหนดโซน

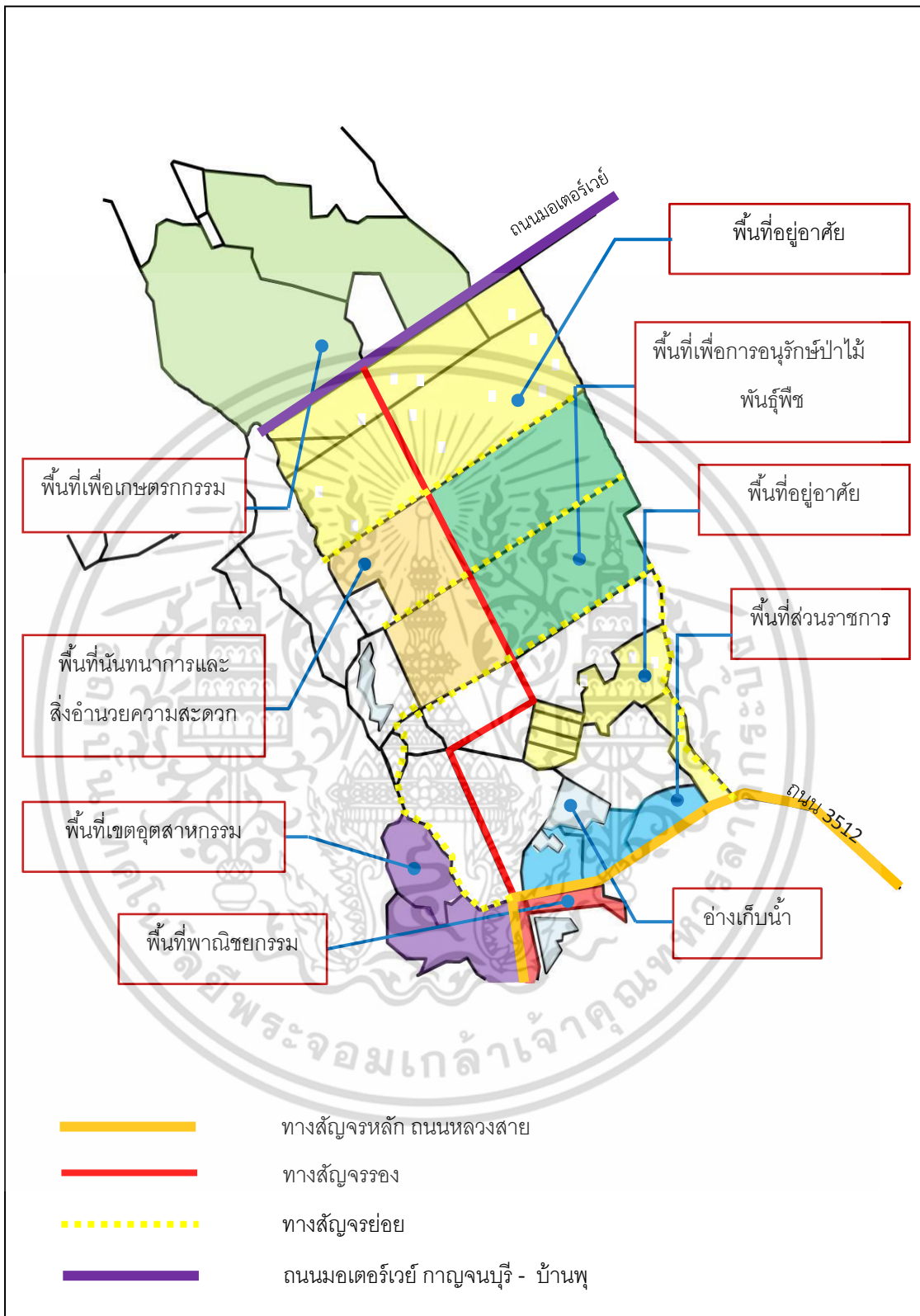
ที่มา : จากการวิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

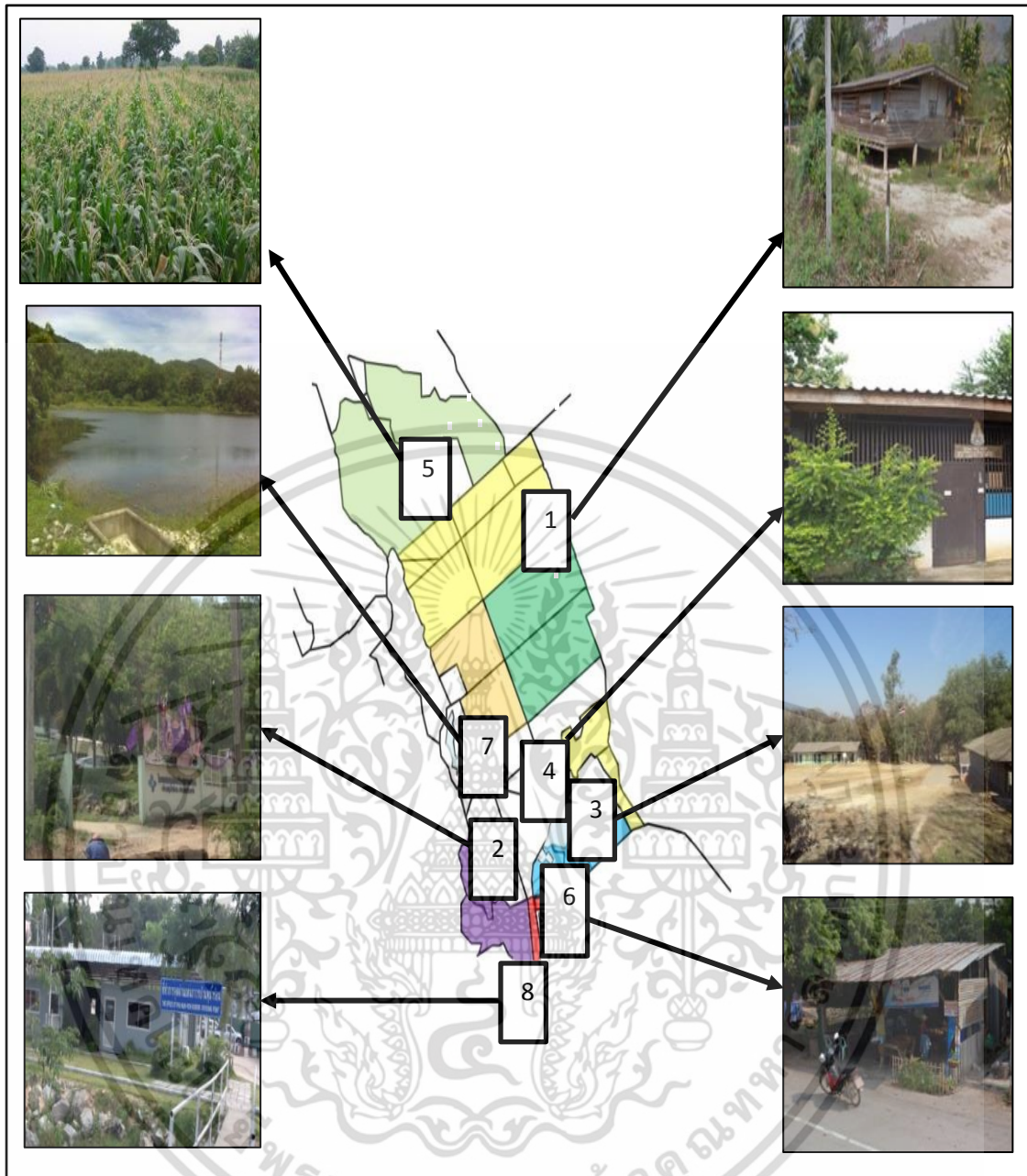
ภาพที่ 5.5 แสดงการวางผังบ้านพุน้ำร้อน

ที่มา : จากการวิเคราะห์เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 แสดงรูปแบบเส้นทางสัญจรบ้านพุน้ำร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

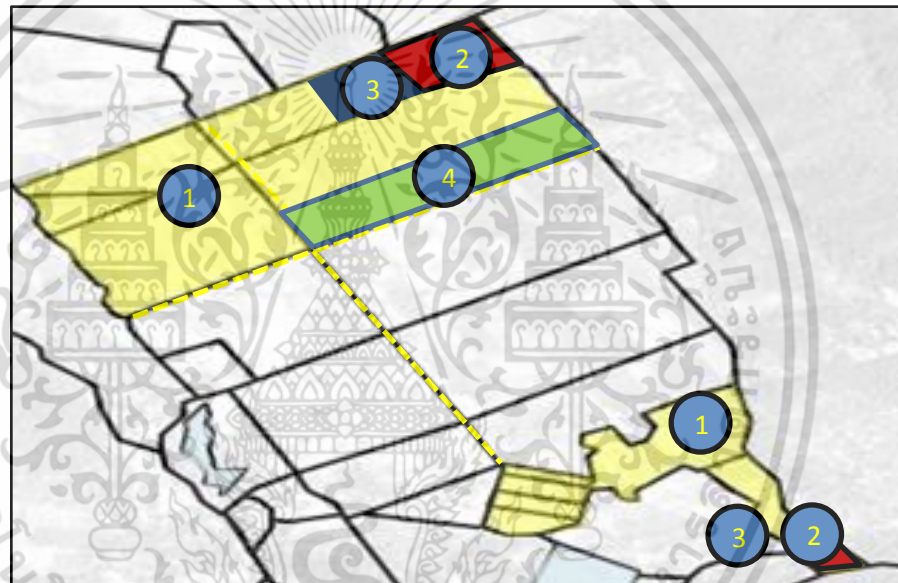
ภาพที่ 5.7 แสดงการใช้พื้นที่ภายใน

1. บ้านพักอาศัย
2. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ (อนามัย)
3. โรงเรียน
4. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
5. พื้นที่เพาะปลูก
6. ร้านค้า
7. อ่างเก็บน้ำ
8. ด้านชายแดน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งผู้วิจัยจัดจัดแบ่งโซนพื้นที่เพื่อใช้ในการทำการออกแบบในส่วนต่างๆ โดยแบ่งพื้นที่ ออกเป็น 7 โซน เพื่อแสดงให้เห็นรายละเอียดของการออกแบบในแต่ละโซนดังต่อไปนี้

โซนที่ 1 เขตพื้นที่พักอาศัย โซนนี้เป็นที่พักของประชาชนในท้องถิ่นและผู้ประกอบกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่โดยจะอยู่ใกล้พื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งเป็นชุมชนที่มีการรวมกลุ่มการตั้งถิ่นฐานจากการที่มีความเป็นชาติพันธุ์ร่วมกัน ส่วนใหญ่จะเป็นชุมชนอพยพโยกย้ายถิ่นมาจากประเทศข้างเคียง โดยนำเอา องค์กรความรู้ ภาษา ประเพณี และความเชื่อต่างๆติดมาด้วย และโซนที่พักอาศัยบางส่วนมาจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของพื้นที่ในด้านพาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม ซึ่งจะมีเส้นทางสัญจรโดยรอบ ตำแหน่งของกิจกรรมมีความสอดคล้องกับพื้นที่ทางกายภาพเดิมมีความเชื่อมต่อของกิจกรรมที่ดี โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบจากการสัญจรภายใน และเป็นการส่งเสริมสร้างโอกาสของพื้นที่และสอดคล้องกับวิถีชุมชนส่งเสริมรายได้ให้กับชุมชน

ภาพที่ 5.8 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 1

1. บ้านที่พักอาศัย
2. ปั้มน้ำมัน/ร้านค้า
3. ที่จอดรถโดยสาร
4. สวนหย่อมนั่งพักผ่อน
5. --- เส้นทางสัญจรย่อยภายในพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่พักอาศัยของชุมชน

เป็นชุมชนที่มีการรวมกลุ่มการตั้งถิ่นฐานจากชาติพันธุ์ร่วมกัน ส่วนใหญ่จะเป็นชุมชนอพยพโยกย้ายถิ่นมาจากประเทศข้างเคียง การกำหนดโซนพื้นที่พักอาศัย บ้านเรือนเพื่อการควบคุมพื้นที่ในชุมชนและอาคารที่เหมาะสม โดยการออกแบบที่นำรูปแบบทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมาใช้ในการออกแบบ เช่น รูปทรงอาคาร

ภาพที่ 5.9 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 1 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของเจ้าของทรัพย์สิน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

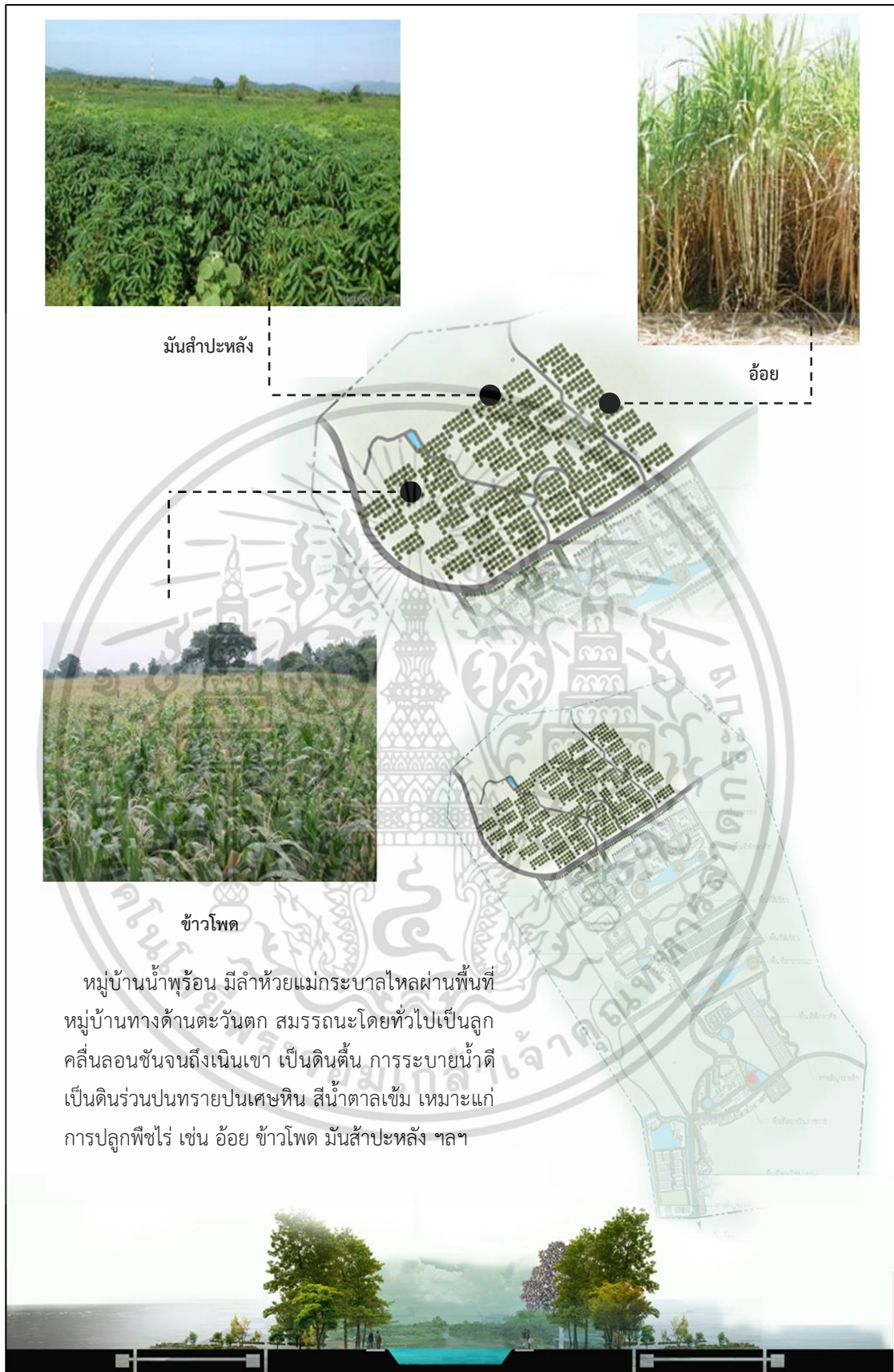
โซนที่ 2 เขตพื้นที่สงวนเพื่อเกษตรกรรม โซนนี้เป็นที่เพื่อการเพาะปลูกของประชาชนในพื้นที่ โดยจะอยู่ใกล้พื้นที่โซนที่พักอาศัยของชุมชนที่เป็นเกษตรกรรมและ ภาพปัจจุบันการใช้ประโยชน์พื้นที่ของชาวบ้านประกอบด้วย พื้นที่อาศัยแบบชนบท มีการเพาะปลูกอ้อย มันสำปะหลังและข้าวโพดนำมาแปรรูปเพื่อจำหน่ายทำให้สามารถ กำหนดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้

ภาพที่ 5.10 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 2

1. พื้นที่ปลูกอ้อย
2. พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง
3. พื้นที่ปลูกข้าวโพด
4. แหล่งน้ำ
5. ———— เส้นทางสัญจรหลัก

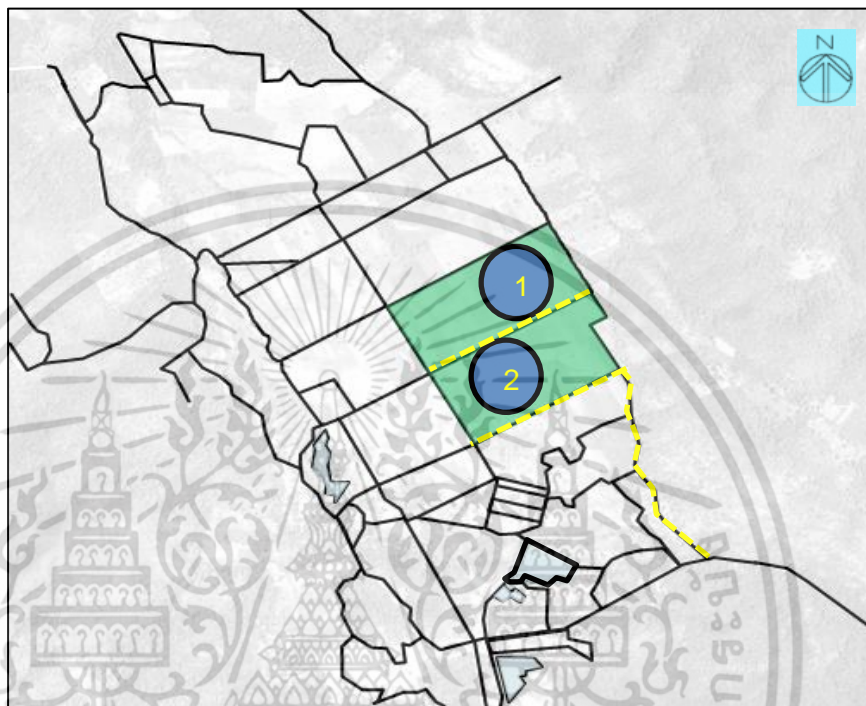
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.11 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โซนที่ 3 เขตพื้นที่อนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช และเป็นแนวเขตกั้นการรุกกล้าพื้นที่ระหว่างพื้นที่อาศัยกับ พื้นอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ที่ดินส่วนใหญ่อยู่ในความดูแลของ กรมป่าไม้ กรมอุทยานฯ และกองทัพ จึงเป็นข้อดี ที่ภาครัฐจะสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ดูแลไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนได้

ภาพที่ 5.12 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 3

1. พื้นที่สีเขียวและสวนสาธารณะ
2. พื้นที่ปลูกป่าอนุรักษ์พันธุ์พืช
3. --- เส้นทางสัญจรย่อยภายในพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.13 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โซนที่ 4 เขตพื้นที่นันทนาการและอำนวยความสะดวก เป็นพื้นที่บริการเชื่อมต่อพื้นที่จากทาง สัญจรหลักทางด้านเหนือที่เป็นพื้นที่อาศัยและเกษตรกรรม ซึ่งเป็นจุดรวมบริการด้านต่างๆเพื่อต้อนรับประชาชนผู้ประกอบการค้า และผู้ใช้ทางสัญจรไปยังด้านชายแดนที่เดินทางจากกาญจนบุรีไปสู่เมืองทวายประเทศสหภาพพม่า

ภาพที่ 5.14 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 4

1. ลานกิจกรรม-ออกกำลังกาย
2. ศูนย์บริการข้อมูลท้องถิ่น
3. ร้านค้าชุมชน OTOP
4. ร้านอาหาร
5. ห้างสรรพสินค้า
6. ——— เส้นทางสัญจรภายในพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.15 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โซนที่ 5 เขตพื้นที่ศูนย์ราชการ เป็นพื้นที่บริการติดกับทางสัญจรหลัก และเชื่อมต่อกับพื้นที่พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม เป็นศูนย์กลางข้อมูลต่างๆ และบริการแก่ประชาชนในพื้นที่และผู้ประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะมีเส้นทางสัญจรโดยรอบ มีความเชื่อมต่อของกิจกรรมที่ดี โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบกับทางสัญจรภายใน

ภาพที่ 5.16 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 5

1. ศูนย์ข้อมูลบริการประชาชน
2. ลานเอนกประสงค์
3. สถานีตำรวจ
4. หอประชุมและศูนย์แสดงสินค้า
5. ไปรษณีย์
6. สถานีขนส่งสาธารณะ
7. ———— เส้นทางสัญจรหลักภายในพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้ **ภาพที่ 5.17** แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 5 อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

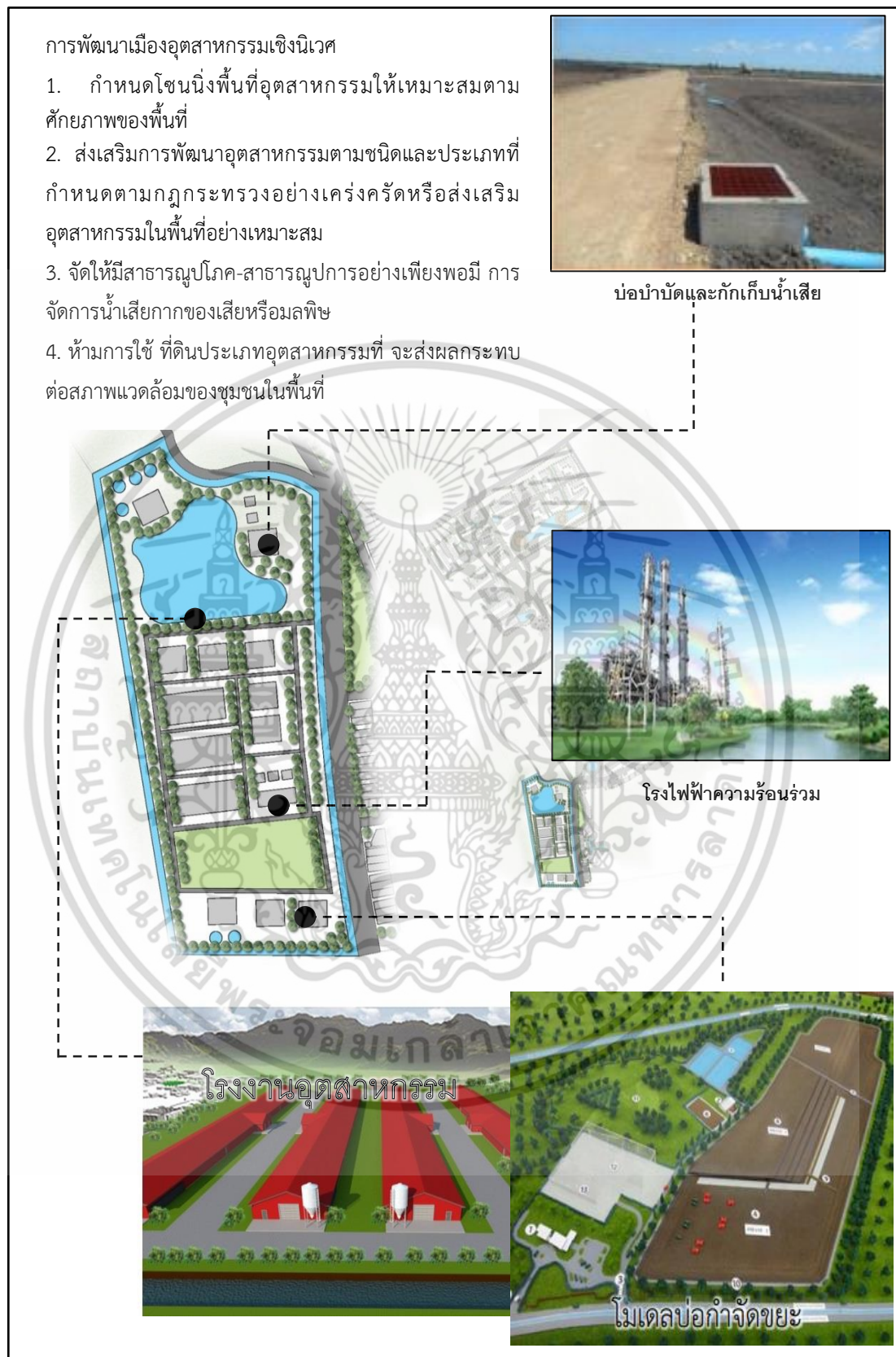
โซนที่ 6 เขตพื้นที่อุตสาหกรรม เป็นพื้นที่บริการติดกับทางสัญจรหลัก และเชื่อมต่อกับพื้นที่พาณิชยกรรม พื้นที่อุตสาหกรรม มีอาคารที่พักและมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีต้นไม้และบ่อน้ำล้อมรอบทำให้มีความร่มรื่น รวมทั้งมีระบบการจัดการอุตสาหกรรมแบบเชิงนิเวศที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ มีปรับปรุงที่ดินเพื่อให้บริการตลอดจนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานรวมทั้งสาธารณูปโภคต่างๆให้แก่ผู้ประกอบการกิจการอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ดินซึ่งจัดสรรไว้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปอยู่รวมกันอย่างเป็นสัดส่วนประกอบด้วย พื้นที่อุตสาหกรรม สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เช่น ถนน ท่อระบายน้ำโรงบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง ระบบป้องกันน้ำท่วม ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ อุตสาหกรรมนี้จะเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของจังหวัดกาญจนบุรีด้านฝั่งตะวันตกกัฝั่งตะวันออก ในทางด้านการค้าการลงทุนทางโลจิสติกส์ การเกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

ภาพที่ 5.18 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 6

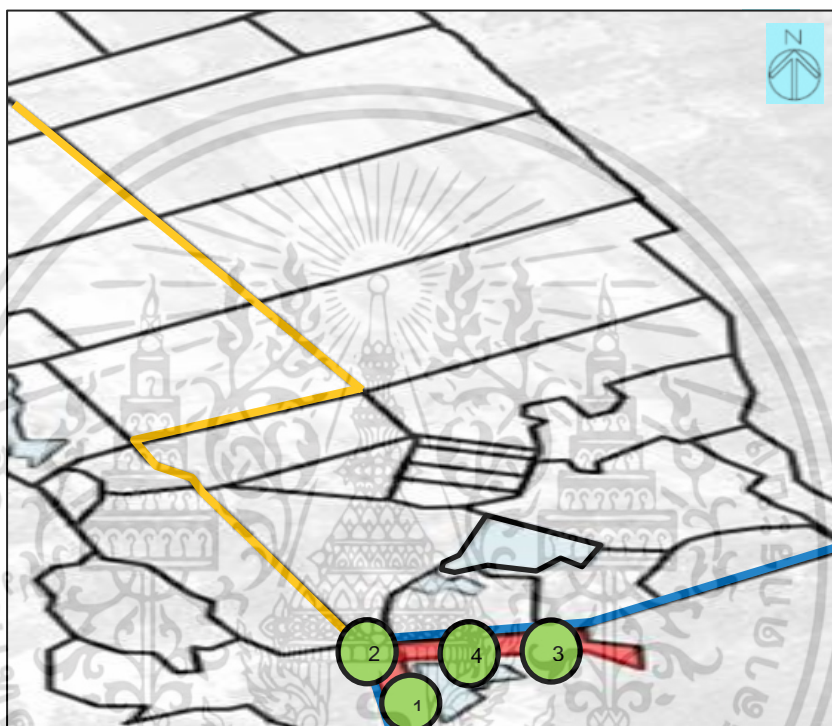
1. อาคารอำนวยการ	6. สถานีดับเพลิง
2. ลานเอนกประสงค์	7. โรงงานอุตสาหกรรม
3. โรงบำบัดน้ำเสีย	8. สถานพยาบาล
4. โรงจัดเก็บขยะ	9. เส้นทางสัญจรหลัก
5. โรงไฟฟ้าย่อย	10. เส้นทางสัญจรรองภายในพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปยังเว็บไซต์ใดก็ตาม การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.19 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 6 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

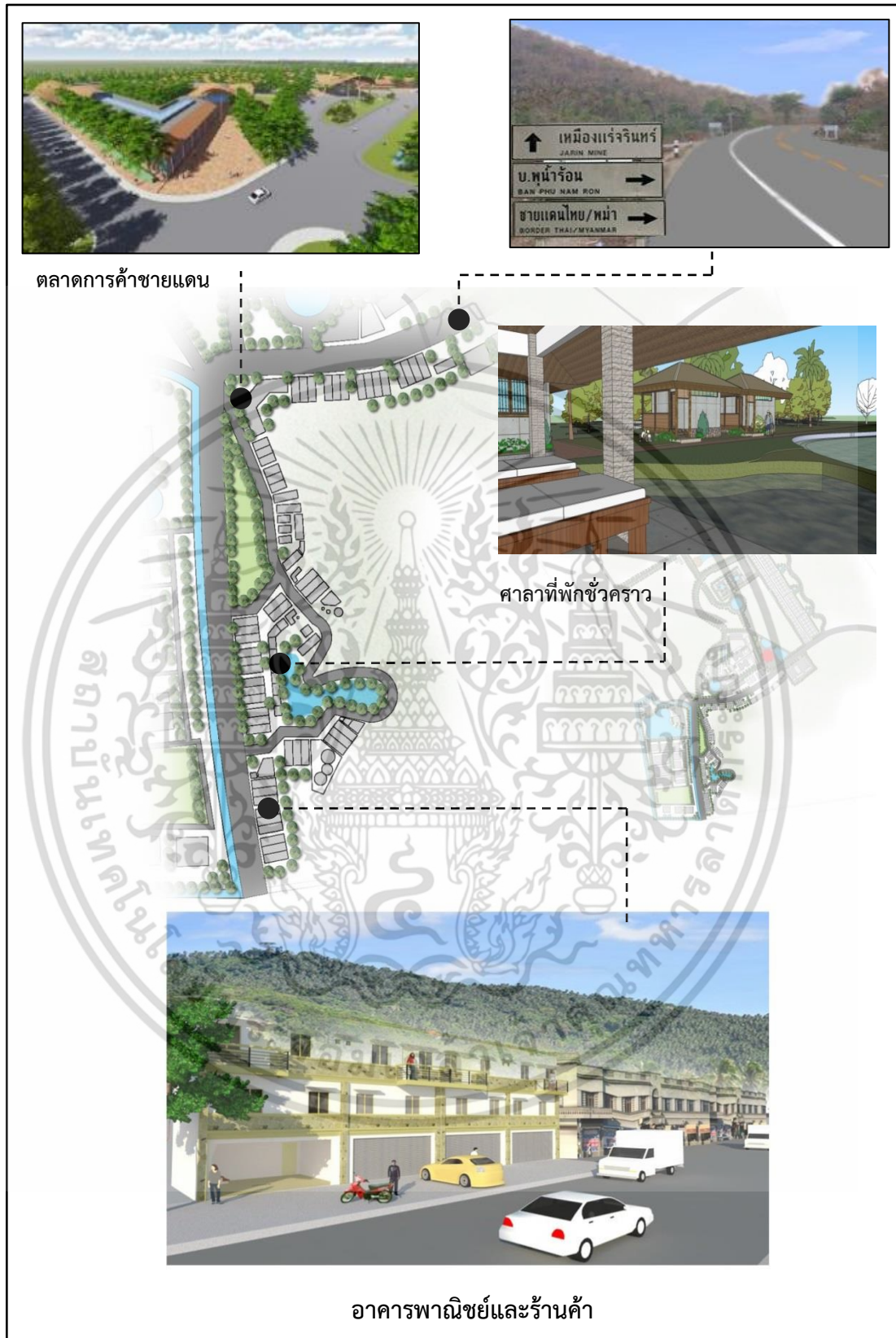
โซนที่ 7 เขตพื้นที่พาณิชย์กรรม เป็นพื้นที่สำคัญเนื่องจากเป็นพื้นที่เชื่อมต่อกับพื้นที่อุตสาหกรรม และรองรับการพัฒนาท่าเรือน้ำลึก นิคมอุตสาหกรรมทวาย ภายใต้โครงการ Dawei Development ซึ่งจะทำให้การค้าขายได้แก่ วัสดุก่อสร้าง สินค้าอุปโภคบริโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับนักธุรกิจ คนงาน และนักท่องเที่ยว ทำให้ประเทศไทยด้านชายแดนบ้านพุน้ำร้อนจะมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเพิ่มโอกาสทางการค้าในการเพิ่มปริมาณและชนิดของสินค้าไปจำหน่ายในประเทศสหภาพพม่าเพิ่มขึ้น

ภาพที่ 5.20 แสดงตำแหน่งผังบริเวณโซนที่ 7

1. วัด
2. ตลาดการค้าชายแดน (ศูนย์กระจายสินค้า)
3. อาคารพาณิชย์และร้านค้า
4. ศาลาที่พักชั่วคราว
5. ———— เส้นทางสัญจรหลักภายในพื้นที่
6. ———— เส้นทางสัญจรรองภายในพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.21 แสดงรายละเอียดการออกแบบผังบริเวณโซนที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

จากการศึกษาพบว่ามีประเด็นและตัวแปรต่างๆที่น่าสนใจอีกหลายประการซึ่งไม่สามารถทำการศึกษาได้ทั้งหมด จึงขอเสนอแนะแนวทางสำหรับการศึกษาในโอกาสต่อไป เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนชุมชนบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า จังหวัดกาญจนบุรี

1. การพัฒนาชุมชนให้เป็นแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญของ จังหวัดกาญจนบุรี
2. การศึกษาศักยภาพพื้นที่ในการจัดการท่องเที่ยวศึกษาธรรมชาติในรูปแบบเส้นทางจักรยานเพื่อรองรับการเข้ามาของนักท่องเที่ยวในพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า จังหวัดกาญจนบุรี
3. การวางแผนการจัดการระบบสาธารณสุขภาค สาธารณูปการในระบบเส้นทางสัญจรที่ตอบสนองแก่การสัญจรให้เกิดคุณภาพสูงสุดทั้งในชุมชน
4. การศึกษาวิจัยด้านผลกระทบด้านมลพิษจากการเปลี่ยนแปลงพื้นที่จากพื้นที่ทางการเกษตรเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม
5. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ต้องศึกษาเรื่องระบบการจัดการภายในพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน และกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นเพื่อศึกษาผลกระทบและความเห็นของประชาชนในพื้นที่กับกิจกรรมต่างๆจากการแบ่งโซนพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรมผังเมือง. 2525. **พระราชบัญญัติการผังเมือง. 2518.** (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2525).
การผังเมือง กรมโยธาธิการและผังเมือง. 2554. **การใช้ที่ดินและการคมนาคมขนส่ง.** กรุงเทพฯ
กรมการผังเมือง กระทรวงมหาดไทย.
- การผังเมือง กรมโยธาธิการและผังเมือง. 2543. **คู่มือการวางผังองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)**
กรุงเทพฯ กรมการผังเมือง กระทรวงมหาดไทย.
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2554. **ข้อกำหนดคุณลักษณะมาตรฐานของเมือง
อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์.** การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.[Online].เข้าถึงได้จาก:
<http://www.ieat.go.th>.
- กองนโยบายและแผนงาน สำนักผังเมือง.2553.**การศึกษา:นิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่
กรุงเทพมหานคร.** กรมการผังเมือง กระทรวงมหาดไทย.
- ฉัตรชัย พงศ์ประยูร. 2527. **ภูมิศาสตร์เมือง.** กรุงเทพฯ :ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉวีวรรณ ปุรานิติ. 2555. **ความขัดแย้งระหว่างชุมชนมาตาพุดกับนิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด.**
กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- นิรุตต์ดี แซ่ตั้ง. 2549. **แนวคิดการพัฒนาพื้นที่สาธารณะริมฝั่งทะเล เทศบาลชลบุรี.** กรุงเทพฯ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร. 2551. **การขยายตัวของเมืองและสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในเขตเมือง
หลวงชั้นนอก กรณีศึกษาเขตลาดกระบัง วารสารการประชุมวิชาการระดับชาติทางศิลป
ศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ 2.** กรุงเทพฯ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รัชนีกร จันทร์ศรีคง. 2552. **แนวทางพัฒนาพื้นที่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จังหวัดสงขลา.**
กรุงเทพฯ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รุจี รอดชะ. 2541. **การพัฒนาพื้นที่ริมน้ำเมืองนครสวรรค์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รายงานการวิจัยแนวโน้มตลาด.(2556).**การนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทยครึ่งปีหลัง 2556.** ฝ่าย
วิจัย คอลลิเออร์ส อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย.[Online].เข้าถึงได้จาก:
<http://www.colliers.co.th>.
- วิมล ปั่นคง. 2557. **เขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่ชายแดนเพื่อรองรับAEC.**หนังสือพิมพ์กรุงเทพ.
[Online].เข้าถึงได้จาก:<http://www.thai-aec.com>.
- วรรณศิลป์ พีรพันธุ์.2538. **องค์ประกอบเมือง.** ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง.
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุนย์วิจัยป่าไม้. 2541. **คู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.** คณะวนศาสตร์,การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมพล ดำรงเสถียร. 2547. **การออกแบบชุมชนเมือง.**ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม คณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สาริยา ศรีเชื้อ. 2540. **การพัฒนาย่านการค้าในกรุงเทพมหานคร.** ภาควิชาการวางแผนภาคและ
เมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559).**
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554. **แผนบูรณาการการพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรีให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคตะวันตก.** สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- โสภาคย์ ผาสุขนิรันต์. 2537. **การออกแบบสภาพแวดล้อมชุมชน.** คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. พิมพ์ครั้งที่ 2.
- อรศิริ ปาณินท์. 2538. **ลักษณะการแบ่งประเภท ที่ว่างทางสถาปัตยกรรมซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการใช้สอย.** นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Golary. G. 1976. **New Town Planning: Principle and Practice.** New York: John Wiley & Son
- Worskett Roy. 1969. **Character of Town an Approach to Conservation.** London: The Architectural Press
- Johnson. J.H. 1975. **Urban Geography: An Introductory Analysis.** Oxfröd: Pergamon Press

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

เอกสารทางราชการที่ใช้ในงานวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุตสาหกรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2558 ให้ดำเนินการดังนี้

นายอภิชาติ อำนาจช่วย รหัสประจำตัว 56603159 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี (Guidelines for Development Areas Special Economic Zone Support to Industrial Kanchanaburi Province)” โดยมี ผศ.ดร.พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2558

(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระวดี สุวรรณจันทร์)
คณบดี

คำสั่งคณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๕๕๕ /2557

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบสำรอง ของนายอภิชาติ อำนางช่วย

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายอภิชาติ อำนางช่วย รหัสประจำตัว 56603159
หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมี
ประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ผศ.ดร.พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร กรรมการ
รศ.สมพล ดำรงเสถียร กรรมการ
รศ.ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล กรรมการ
รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กรรมการ (กรรมการภายนอก)
3. คณะกรรมการสอบสำรอง
ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตพิเศษ)
รศ.ดร.คุ้มพงศ์ หนูบรรจง กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตประจำ)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557

(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/1345

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

▶ เมษายน 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ด้วย นายอภิชาติ อำนวยช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม
จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผศ.ดร.พิศดารภรณ์ ทิพย์โสธร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
ได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2558 คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายอภิชาติ อำนวยช่วย เก็บรวบรวม
ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กับท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุธี สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-4836

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-742-0095

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/1345

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๗ เมษายน 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ด้วย นายอภิชาติ อำนาจช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม
จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผศ.ดร.พิศดารภรณ์ ทิพย์โสธร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
ได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2558 คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายอภิชาติ อำนาจช่วย เก็บรวบรวม
ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กับท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-4836

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-742-0095

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1345

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

7 เมษายน 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ด้วย นายอภิชาติ อำนาจช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม
จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผศ.ดร.พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ
ได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2558 คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายอภิชาติ อำนาจช่วย เก็บรวบรวม
ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กับท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-4836

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-742-0095

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1345

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๗ เมษายน 2558

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้นำชุมชนบ้านน้ำพุร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ด้วย นายอภิชาติ อำนาจช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผศ.ดร.พัศตราภรณ์ ทิพย์โสธร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2558 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายอภิชาติ อำนาจช่วย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กับท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-4836

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-742-0095

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.๓๖๙๒
ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔ / ๐๓๔๙ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.จตุรงค์ เล่าหะเพ็ญแสง

ด้วย นายอภิชาติ อำนาจช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม
จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผศ.ดร.พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและ
เหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นายอภิชาติ อำนาจช่วย
มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นพร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรทณพงษ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.๓๖๙๒
ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔ / ๐๓๔๙ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร

ด้วย นายอภิชาติ อำนาจช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผศ.ดร.พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นายอภิชาติ อำนาจช่วย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นพร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.๓๖๙๒

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔ / ๐๓๔๙

วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี

ด้วย นายอภิชาติ อำนาจช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม
จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผศ.ดร.พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและ
เหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นายอภิชาติ อำนาจช่วย
มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นพร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.๓๖๙๒
ที่ ศธ ๐๕๒๔.๐๔ / ๐๓๔๘ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์

ด้วย นายอภิชาติ อำนาจช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผศ.ดร.พิสตราภรณ์ ทิพย์โสธร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นายอภิชาติ อำนาจช่วย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นพร้อมกันนี้ได้แนบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสำรวจและสังเกต

แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี

ข้อพิจารณา	ภาพถ่าย	สภาพปัจจุบัน			ข้อคิดเห็น
		ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
ลักษณะของพื้นที่					
1.ทัศนียภาพด้านธรรมชาติและสถานที่สำคัญ					
2.รูปแบบการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น					
- ทางรถยนต์					
- ทางรถไฟ					
3.ลักษณะประเพณีและวัฒนธรรม					
4.รูปแบบสถาปัตยกรรม					
สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค					
5.ร้านอาหาร					
6.ร้านค้า					
7.โทรศัพท์สาธารณะ					
8.ไฟฟ้าแสงสว่าง					
9.ห้องน้ำสาธารณะ					
10. โรงเรียน					
11. ธนาคาร					
12. ตลาด					
13. ศูนย์เลี้ยงเด็ก					
14. สวนสาธารณะ					
15. ระบบประปา					
16. ระบบขนส่งสาธารณะ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ภาพถ่าย	สภาพปัจจุบัน			ข้อคิดเห็น
		ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน					
17. ป้ายอธิบายข้อมูลของแหล่งของท่องเที่ยว					
18. หน่วยบริการรักษาความปลอดภัย					
19. เส้นทางจักรยาน					
20. ทางเดินเท้า					
21. ป้ายจราจร ป้ายเตือนต่างๆ					
22. ที่นั่งพักผ่อน					
23. สนามกีฬา					
24. สนามเด็กเล่น					
25. ถังขยะ					
26. ที่จอดรถ					
27. ที่สูบบุหรี่					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็นประกอบการวิจัย
เรื่อง แนวทางการพัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม
จังหวัดกาญจนบุรี
Guidelines for Development Special Economic Areas Zone Support to Industrial Estate
Kanchanaburi Province

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ สำหรับคนในพื้นที่ ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อนำข้อมูลไปศึกษาวิจัยของนักศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแบ่งเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ชื่อ-สกุล.....	☐ ภูมิลาเนา อำเภอเมือง ตำบล.....หมู่.....
	☐ พื้นที่อื่นในจังหวัดกาญจนบุรี
พื้นที่อื่นๆ อำเภอ.....ตำบล.....	☐ อยู่ที่ อำเภอเมืองมากี่ปี.....
1.2 เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	
1.3 อายุ ☐ น้อยกว่า 25 ปี ☐ 25 – 35 ปี ☐ 36 – 45 ปี	
☐ 46 - 55 ปี ☐ 56 - 65 ปี ☐ มากกว่า 65 ปี	
1.4 สถานภาพ ☐ ผู้ประกอบการค้า ☐ บุคคลในท้องถิ่น	
1.5 บทบาทหน้าที่ในชุมชน	
☐ กลุ่มผู้นำสมาชิกสภาท้องถิ่น ☐ กลุ่มกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ☐ เกษตรกร	
☐ พนักงานส่วนท้องถิ่น ☐ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ☐ อื่นๆ	
1.6 ประกอบอาชีพ	
☐ ข้าราชการ, รัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงานบริษัทเอกชน ☐ นักเรียนนักศึกษา	
☐ ประมง ☐ เกษตรกรรม ☐ รับจ้าง	
☐ เจ้าของกิจการ ☐ ค้าขาย ☐ อื่น	
1.7 ระดับการศึกษา	
☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา	
☐ อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า ☐ ปริญญาตรี	
☐ สูงกว่าปริญญาตรี ☐ อื่นๆ โปรดระบุ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการทางกายภาพโดยทั่วไปของพื้นที่
บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี**
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ตามช่องที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

2.1 ท่านคิดว่าระบบสาธารณูปโภคใดบ้างที่มีให้บริการไม่เพียงพอ

☐ ไฟฟ้า	☐ โทรศัพท์
☐ ประปา	☐ อินเทอร์เน็ต
☐ ระบบขนส่ง	☐ ถนน
☐ การกำจัดขยะ	☐ การระบายน้ำ

2.2 ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมของเส้นทางในพื้นที่สิ่งใดที่ต้องการให้มีการปรับปรุง

☐ ทางเดินเท้า	☐ สภาพถนน
☐ ความกว้างทางเดินเท้า	☐ ทำจอตลอดโดยसार
☐ ป้ายบอกทาง	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2.3 ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับน้ำในพื้นที่สิ่งใดที่ต้องการให้มีการปรับปรุง

☐ ระบบการระบายน้ำ	☐ ปกป้องเก็บน้ำสาธารณะ
☐ การบำบัดน้ำเสียชุมชน	☐ คู คลอง ตื้นเขิน
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

2.4 ท่านคิดว่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการพัฒนาชุมชน

☐ ศูนย์บริการข้อมูล	☐ ร้านอาหาร
☐ ที่พักริมทาง	☐ ศูนย์รักษาความปลอดภัย
☐ ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2.5 ท่านคิดว่าในพื้นที่ ตำบลบ้านเก่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกใดมากที่สุด

☐ ป้ายบอกข้อมูล	☐ ถังขยะ
☐ ศาลาที่พัก	☐ ไฟฟ้าและแสงสว่าง
☐ โทรศัพท์สาธารณะ	☐ ท่อน้ำสาธารณะ
☐ ม้านั่งพักผ่อน	☐ ป้ายบอกทาง
☐ ชุมโฆษณา	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2.6 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ หากมีการปรับปรุงเส้นทางสภาพแวดล้อมรอบพื้นที่ตำบลบ้านเก่า

☐ เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านกายภาพของชุมชนในท้องถิ่นและ
ผู้ประกอบการค้า บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ตามช่องที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1 ท่านคิดว่าระบบสาธารณูปการใดบ้างที่มีให้บริการไม่เพียงพอ

☐ โรงเรียน/สถานศึกษา	☐ สถานพยาบาล
☐ ที่ทำการไปรษณีย์	☐ สถานีตำรวจ
☐ สถานีดับเพลิง	☐ โรงแรม ,ที่พัก, ห้องเช่า ฯลฯ
☐ ธนาคาร	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.2 ท่านคิดว่ากิจกรรมรูปแบบใดที่ต้องการให้มีในพื้นที่ของชุมชน

☐ สวนสาธารณะ	☐ ลานกิจกรรม
☐ ศูนย์วัฒนธรรมส่วนแสดงสินค้าท้องถิ่น	☐ พื้นที่ค้าขายและบริการในชุมชน
☐ ส่งเสริมตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.3 ท่านคิดว่าควรมีการการพัฒนาพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ทางสังคมและวัฒนธรรมด้านใด

☐ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ่อน้ำพุร้อน	☐ การอนุรักษ์ โบราณสถาน วัด
☐ การอนุรักษ์ฟื้นฟูประวัติศาสตร์	☐ การรักษาชุมชน วิถีชีวิตท้องถิ่น
☐ การวางแผนฟื้นฟูป่าไม้	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.4 ท่านคิดว่าควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการพัฒนาชุมชน

☐ ศูนย์บริการข้อมูล	☐ ร้านอาหาร
☐ ที่พักริมทาง	☐ ศูนย์รักษาความปลอดภัย
☐ ศูนย์จำหน่ายของที่ระลึก	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.5 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ หากมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อดึงดูดการท่องเที่ยวรอบพื้นที่

☐ เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วย

3.6 ท่านคิดว่าควรจะมีกิจกรรมส่งเสริมกิจกรรม เช่น จัดงานเทศกาล จัดมหรสพ หรือไม่เห็นด้วย

☐ เห็นด้วย	☐ ไม่เห็นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาฝั่งชุมชนพื้นที่
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ตามช่องที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

4.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันแนวทางการพัฒนาพื้นที่เป็นไปในทิศทางใด

☐ ศูนย์การค้าและการขนส่ง	☐ นิคมอุตสาหกรรม
☐ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	☐ ประเพณีวัฒนธรรมชุมชนในท้องถิ่น

4.2 ท่านอยากให้ชุมชนรอบพื้นที่มีภาพลักษณ์โดดเด่นอย่างไร

☐ การอยู่อาศัยแบบชุมชนดั้งเดิม	☐ เศรษฐกิจการค้าการขนส่งอุตสาหกรรม
☐ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	☐ วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

4.3 ท่านอยากให้ชุมชนมีกิจกรรมรูปแบบอย่างไร

☐ สวนสาธารณะ	☐ ลานกิจกรรม
☐ ศูนย์วัฒนธรรมส่วนแสดงสินค้าท้องถิ่น	☐ พื้นที่ค้าขายและบริการในชุมชน
☐ ส่งเสริมตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)	

4.4 ท่านต้องการพัฒนาทางสัญจรใดเพื่อใช้ในการเดินทาง

☐ ทางรถยนต์	☐ ทางรถไฟ	☐ อื่นๆ.....

4.5 ท่านต้องการให้ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวใดบ้างในพื้นที่

☐ กิจกรรมถ่ายรูปธรรมชาติ
☐ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
☐ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
☐ กิจกรรมขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ
☐ กิจกรรมพักผ่อนด้วยเต็นท์

4.6 ท่านต้องการให้พัฒนาพื้นที่เป็นรูปแบบใด

☐ พัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวอนุรักษ์ธรรมชาติ
☐ พัฒนาไปสู่เป็นแบบย่านเศรษฐกิจการค้า
☐ พัฒนาให้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม
☐ พัฒนาไปเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งสินค้า
☐ พัฒนาไปเป็นพื้นที่เกษตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพบริเวณด้านหน้าวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหวิทยาลัยขอนแก่น

ภาพบรรยากาศการเข้าร่วมพิธีเปิด ณ ห้องบรรยายรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NICBM

ขออวยพรดีบัดนี้เพื่อแสดงว่า

อภิชาติ อำนวยช่วย

ได้นำเสนอผลงานวิชาการแบบ บรรยายระดับชาติ

เรื่อง “แนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อรองรับนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรี”

ใน
การประชุมวิชาการทางธุรกิจและนวัตกรรมทางการจัดการ
ระดับชาติและนานาชาติ ประจำปี 2558

ณ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาดูการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
วันที่ 19 - 20 กันยายน 2558

รองศาสตราจารย์ ดร. วินิต ชินสุวรรณ
คนบดี
วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาดูการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาพใบประกาศนียบัตรการนำเสนอผลงานวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายอภิชาติ อำนาจช่วย
วัน เดือน ปีเกิด	21 กันยายน 2520
สถานที่เกิด	อำเภอเสด็จ จังหวัดชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	129/16 หมู่ 9 ต.เสด็จ อ.เสด็จ จ. ชลบุรี 20180
สถานที่ทำงาน	MTS Machinery Co.,Ltd.
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2538 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสิงห์สมุทร ปีการศึกษา 2542 การศึกษา วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2558 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	วิศวกร บริษัท BP-Castrol (ประเทศไทย) ระยอง พ.ศ. 2548-2557 หัวหน้าส่วนบริษัท MTS Machinery Co.,Ltd. พ.ศ.2557-ปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้